புதிய ஜனநாயகம்

அக்டோபர் 2013
ரூ.10.00

நரேந்திர மோடி:

இந்தியாவின் ராஜபக்சே!

“குஜராத் முசுலீம் படுகொலை குற்றவாளி! டாடா - அம்பானிகளின் எடுபிடி! இந்து மதவெறி பாசிஸ்டு! இந்தியாவின் ராஜபக்சே மோடியின் முகமூடியைக் கிழிப்போம்!”

— பிரச்சாரம் - போராட்டங்கள்!

திருச்சியில்...

மோடியின் திருச்சி வருகைக்கு எதிராக, ம.க.இ.க., பு.மா.இ.மு., பு.ஜ.தொ.மு. ஆகிய அமைப்புகள் இணைந்து, ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பலைக் கதிகலங்கச் செய்யும் வகையில் திருச்சி நகரம் முழுவதும் பிரச்சார இயக்கம் மேற்கொண்டனர்.

மன்மோகன் அரசின் மறுகாலனியாக்கக் கொள்கைகளின் விளைவாக மக்கள் மத்தியில் பெருகிவரும் அதிருப்தியை அறுவடை செய்து கொள்ளும் விதமாக, மோடியின் கொலை முகத்தை மறைத்து, ‘‘வளர்ச்சியின் நாயகன்’’ என்றும், நாட்டை வல்லரசாக்கும் உறுதியான தலைவர் என்றும் ஆளும் வர்க்கங்களும் அவர்களுடைய ஊடகங்களும் மோடியை முன்நிறுத்துகின்றனர். பாரதிய ஜனதாவோ, பார்ப்பன பாசிசம் கால் பதிக்க முடியாத பெரியாரின் தமிழ் மண்ணில் இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக்கொண்டு காலூன்றிவிட வேண்டும் என்று வெறித்தனமாக முயற்சிக்கிறது. அந்த முயற்சியின் அங்கம்தான் திருச்சி இளந்தாமரை மாநாடு.

கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் எச்சில் காசில் திருச்சி நகரமே மோடியின் மூஞ்சியைத் தாங்கிய டிஜிட்டல் பேனர்களால் மூடப்பட்டிருந்தபோதும், அவற்றைக் கிழித்தெறிந்தது புரட்சிகர அமைப்புகளின் பிரச்சாரம். குஜராத்தின் வளர்ச்சி என்பது கார்ப்பரேட்டுகளின் வளர்ச்சியே என்பதை நிறுவுவதற்கான புள்ளிவிவரங்கள், 2002 குஜராத் இனப் படுகொலை குறித்த ஆவணங்கள், மோடி நிகழ்த்திய போலி மோதல் கொலைகள், மனச்சாட்சியுள்ள அதிகாரிகளும் நீதிபதிகளும் மோடியின் முகத்தில் காறி உமிழும் வண்ணம் தெரிவித்துள்ள கருத்துக்கள், பாரதிய ஜனதா என்ற பார்ப்பன பாசிசக் கட்சியின் உண்மை முகம் - போன்ற பல தரவுகள் அடங்கிய சுவரொட்டிகள் மற்றும் பல்லாயிரக் கணக்கான துண்டறிக்கைகளுடன் பேருந்துகள், சிக்னல் நிறுத்தங்கள், குடியிருப்புகள், மாணவர் விடுதிகள், கல்லூரி வாயில்கள், ஆலை வாயில்கள் - என எங்கும் இப்பிரச்சாரம் நடத்தப்பட்டது. திருச்சியில் மட்டுமின்றி, திண்டுக்கல், புதுக்கோட்டை உள்ளிட்ட சுற்று வட்டார நகரங்களிலும் பா.ஜ.க. காலிகளுடனான மோதல்களினூடாக பிரச்சாரத்தை கொண்டு சென்றனர் இப்புரட்சிகர அமைப்புகளின் தோழர்கள்.

செப். 22 ஞாயிறன்று திருச்சி - உறையூர் பகுதியில் நடத்தப்பட்ட பிரம்மாண்டமான பொதுக்கூட்டம், தமிழகம் ஒரு போதும் பார்ப்பன மதவெறிக்கு அடிபணியாது என்பதை நிரூபிக்கும் விதத்தில் அமைந்தது. பு.ஜ.தொ.மு. மாநிலத் தலைவர் தோழர் முகுந்தன் தலைமையில் நடைபெற்ற இக்கூட்டத்தில், உரையாற்றிய தோழர் சாருவாகன் (பு.மா.இ.மு), ‘‘கல்வி தனியார்மயம், கட்டணக் கொள்ளை, சமச்சீர் கல்வி, தாழ்த்தப்பட்ட மாணவர் விடுதிகளின் அவலநிலை உள்ளிட்ட மாணவர் பிரச்சினைகளில் தொடங்கி, ஈழப் பிரச்சினைக்கான போராட்டம் வரையிலான அனைத்தையும் நாங்கள்தான் நடத்தியிருக்கிறோம். அனைத்திலும் மாணவர் நலனுக்கு எதிராக வேலை செய்யும் பா.ஜ.க., பேஸ்புக் மூலம் பரப்பும் மோடி மாயை மாணவர்களிடம் நாம் பேசினால் 5 நிமிடத்தில் உடைகிறது’’ என்று அம்பலப்படுத்தினார்.

திருச்சியில்...

‘‘ஒரு சினிமாவை விளம்பரப்படுத்துவது போல கேடுகெட்ட முறையில் மோடியை விளம்பரப்படுத்துகிறார்கள். மோடி நடத்திய படுகொலை உலகறிந்தது. கொலையாளிகள் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் கொடுத்திருக்கிறார்கள். நீதிபதிகள் சாடியிருக்கிறார்கள். ஆதாரங்கள் இருக்கின்றன. சொந்த மக்களைப் படுகொலை செய்த மோடி, ராஜபக்சேவைப் போலவே தண்டிக்கப்பட வேண்டும்’’ என்று பேசினார் மனித உரிமைப் பாதுகாப்பு மையத்தின் மாநில ஒருங்கிணைப்பாளர் வழக்குரைஞர் ராஜு.

பார்ப்பன பாசிசத்துக்குஎதிராக கடந்த 25 ஆண்டுகளாக நடத்திவரும் போராட்டங்களை நினைவுகூர்ந்த ம.க.இ.க.வின் பொதுச்செயலர் தோழர் மருதையன், திராவிட இயக்க பிழைப்புவாதிகள் பெரியாருக்கு

தொடர்ச்சி 35-ஆம் பக்கம்

புதிய ஜனநாயகம்

மார்க்சிய-லெனினிய அரசியல் ஏடு

தொகுதி: 28 இதழ்: 12

அக்டோபர் 2013

உள்நாடு

தனி இதழ்: ரூ.10.00

ஆண்டு சந்தா: ரூ.120.00

வெளிநாடுகள்

(வான் அஞ்சலில்)

ஆண்டு சந்தா: US $ 20

அட்டை வடிவமைப்பு: முகிலன்

தொடர்பு முகவரி:

புதிய ஜனநாயகம்,
110, இரண்டாம் தளம்,
63, என்.எஸ்.கே. சாலை,
(அ.பெ.எண்: 2355)
கோடம்பாக்கம்,
சென்னை - 600 024.

மின்னஞ்சல்:
puthiyajananayagam@gmail.com

தொலைபேசி: 94446 32561

வடக்கு மாகாணசபைத் தேர்தல் முடிவுகள்:

கானல்நீர் தாகம் தீர்க்காது!

இலங்கையின் வடக்கு மாகாண சபைத் தேர்தல்களில் முடிவுகள் வந்தவுடன் அதில் வெற்றிபெற்ற தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு பின்வரும் செய்தியுடைய அறிக்கை ஒன்றை வெளியிட்டது:

''மக்களின் ஜனநாயகத் தீர்ப்பு மிகவும் தெளிவானதாக உள்ளது. **ஐக்கிய, பிளவு படாத நாட்டிற்குள் பாதுகாப்பாகவும் சுயமரியாதையோடும், கௌரவமாகவும் போதிய சுயாட்சி பெற்று வாழ்ந்து தமது நியாயமான அரசியல், பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார, அபிலாசைகளை அடைய விரும்புகிறார்கள்.** இந்த இலக்கை அடைவதற்கு நாம் அர்ப் பணிப்போடு செயல்படும் அதேவேளையில், அரசாங்கமும் தனது பங்களிப்பை முழுமையாகச் செய்யும் என்று எதிர்பார்க்கிறோம். இந்த தேர்தலின் பெறுபேறுகள் - அனைவரும் ஆரோக்கியமான திசையில் பயணிப்பதற்கு ஒரு சந்தர்ப்பத்தைத் தந்திருக்கின்றது.''

தேர்தலுக்கு முன்னும் பின்னும் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்புத் தலைவர்கள் இதே கருத்தை எல்லோரும் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் தெளிவாகவும் உறுதியாகவும் தெரிவித்துவிட்டார்கள். 'தமிழீழத் தனியரசு என்ற எங்களது நிலைப்பாடு மாறுதல் அடைந்துள்ளது. ஈழப்போரால் ஈழத்தைத் தரமுடியபில்லை. எனவே, ஜனநாயக முறைப்படி அரசாங்கம் எதனைச் சட்டப்படியாக ஏற்றுக்கொள்கிறதோ, அதை முன்வைத்துத்தான் மாநில சுயாட்சிக்கும் அதிகாரப் பகிர்வுக்கும் இனிப் போராட்டத்தை நடத்துவோம். இதில் பிரிவுக்கு இடமில்லை. ஒரே இலங்கையினுள் எங்களை நாங்களே ஆளும்விதமாக சம உரிமை என்னும் தீர்வைக் கொண்டுவரத்தான் முனைப்புக்காட்டி வருகிறோம்'' என்று சொல்லிவிட்டார்கள்.

இதையே முள்ளிவாய்க்காலுக்கு முன்பு இவர்கள் சொல்லியிருந்தால், அமிர்தலிங்கம், போன்ற தமிழர் விடுதலைக் கூட்டணித் தலைவர்களைப்போல இரத்த வெள்ளத்தில் மூழ்கடிக்கப் பட்டிருப்பார்கள். இன்றோ, ஆற்றாமையில் கிடந்து புரளும் புலம் பெயர்ந்து வாழும் புலி ஆதரவாளர்கள் சிலர் ஈனக்குரலில் தமது எதிர்ப்பை இணையத் தளங்களில் புலம்புகிறார்கள். 'தமிழக அரசியல்வாதிகள் தமது சுயநலனுக்காக ஈழ இனப் பிரச்சினையைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்' என்றும் 'இனி ஈழப் பிரச்சினையில் தமிழகத் தமிழினவாதிகள் தலையிடவேண்டாம்; அது இலங்கை அரசுடனான இராணுவ வெளியேற்றம், ஈழத் தமிழருக்கான சம உரிமைப் போராட்டத்துக்கு ஊறுவிளைவிக்கிறது' என்றும் தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்புத் தலைவர்கள் சொல்லியும் கூட, தமிழகத் தமிழினவாதிகள் விளக்கெண்ணெயில் வெண்டைக்காய் வறுப்பதற்கு எத்தணிக்கிறாரர்கள். 1962 - இல் பிரிவினை எதிர்ப்புச் சட்டம் வருவதாக மிரட்டியதும் திராவிடத்தைக் கைவிட்டு மாநிலச் சுயாட்சியைக் கையிலெடுத்தன, கழகங்கள். அந்நிலைக்குப் போய்விட்டது, தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பு.

இராஜபக்சேவையும் ஈழத் துரோகிகளையும் மாகாண சபைத் தேர்தல்களில் ஈழ மக்கள் தோற்கடித்துவிட்டதைச் சொல்லித் தமிழகத் தமிழினவாதிகள் அனைவரும் வரவேற்கிறார்கள். இங்கிருந்து தொடங்குவோம், இந்த வெற்றியைத் தமிழீழத் தாகம் தீர்க்கப் பயன்படுத்துவோம் என்று நம்பச் சொல்லுகிறார்கள். கானல் நீரைக்குடித்து தாகம் தீர்க்கவோ, பொய் நெல்லைக் குத்திப் பொங்கவோ முடியாது. ஏற்கெனவே, சர்வதேச சமூகத்துக்கும் ஐ.நா. சபைக்கும் இந்திய அரசுக்கும் அழுத்தம் கொடுப்பது என்ற தந்திரத்தின் கீழ் தமிழீழத் தீர்வைத் தமிழினவாதிகள் தள்ளி விட்டார்கள். இவ்வாறு சொல்வதன் மூலம் தமிழீழ விடுதலைக்கான ஈழத் தமிழர் தன்னுரிமைக்கு நாம் எதிரானவர்கள் என்று தமிழகத் தமிழினவாதிகளும் புலி ஆதரவாளர்களும் நம் மீது வழக்கம் போல அவதூறுகளை அள்ளிவீசக்கூடும். ஆனால், உண்மை வேறுவிதமாக உள்ளது. தமிழ் தேசியக் கூட்டமைப்பின் சமரச சரணடைவுக்கும் புலிகளின் பாசிச இராணுவவாதத்துக்கும் மாறாக, தமிழ்-சிங்களப் பாட்டாளி வர்க்கத் தலைமையின் கீழான புதிய ஜனநாயகப் புரட்சியின் அங்கமாக தமிழீழ விடுதலைக்கான ஈழத் தமிழர் தன்னுரிமை ஆயுதப் போராட்டம் அமையவேண்டும் என்றுதான் சொல்லுகிறோம். ●

காங்கிரசு மட்டும்தானா ராஜபக்சேவின் கூட்டாளி?

கேரளத்துக்குப் போனால் மலையாளிகளுக்கு ஆதரவாகவும் ஆந்திராவுக்குப் போனால் தெலுங்கர்களுக்கு ஆதரவாகவும் என்று இடத்திற்குத்தகுந்தாற் போன்று பசப்புவது ஆர்.எஸ்.எஸ்., பார்ப்பன மத வெறிக் கும்பலுடைய வழக்கம். அந்த வகையில்தான் ஈழ, இந்தியத் தமிழருக்கு ஆதரவாக திருச்சி மாநாட்டில் குஜராத் பாசிசக் காட்டுமிராண்டி நரேந்திர மோடி பசப்பியிருக்கிறார். “காஷ்மீருக்குள் புகுந்து இந்திய இராணுவத்தினரின் தலையை வெட்டி எடுத்துச் செல்லுகிறார்கள், பாகிஸ்தான் பயங்கரவாதிகள்; தமிழக மீனவர்களைக் கொல்லுகிறார்கள், இலங்கை இராணுவத்தினர்; இரண்டையுமே தடுக்கத் தவறிவிட்டது, காங்கிரசு அரசு.” என்றார், மோடி.

ராஜீவ், வாஜ்பாய் காலத்தில் இருந்து இம்மாதிரியான இந்திய தேசிய, திராவிட அரசியல்வாதிகளின் பசப்பல்களை நம்பச்சொல்லி ஈழத் தமிழர்களின் கழுத்தறுக்கிறார்கள், தமிழினவாதப் பிழைப்புவாதிகள். இப்போது அடுத்த சுற்றுக்குத் தயாராகிறார்கள். இந்த இந்திய தேசிய, திராவிட அரசியல்வாதிகள் எல்லோரும் உண்மையில் சிங்கள பாசிசக் கொலைக் குற்றவாளி ராஜபக்சேவின் கூட்டாளிகள்தாம். இதற்கான ஆதாரமாக மோடியின் திருச்சிப் பேச்சுக்கு முந்தியநாள் கொழும்புவிலிருந்து வெளிவரும் “சிறீலங்காகார்டியன்” நாளிதழின் தலைப்புச் செய்தியைக் கீழே தருகிறோம்.

“மோடிக்கு ராஜபக்சேவின் கண்ணசைவுகள்”

கடந்த வாரம், செய்தி ஊடகப் பிராணிகளுக்கு ஒரு வகையில் வழக்கமான பாணியிலான ஒரு தகவலை மோப்பம் பிடித்துவிட்டார்கள். சில இந்தியப் பிரபலங்களைச் சுமந்துகொண்டு ஒரு விமானப்படை ஹெலிகாப்டர் என்னவென்று தெரியாத கோளாறு காரணமாக தேம்பே அருகேயுள்ள ஒரு இடத்தில் அவசரமாகத் தரையிறங்கியது. இந்தத் தகவலைப் பெற்ற ஊடகத்திலுள்ளவர்களின் ஆர்வத்தைத் தூண்டியது என்னவென்றால், அந்த ஹெலிகாப்டரில் வந்த இந்தியப் பயணிகள் யார் யார் என்பது இரகசியமாக வைக்கப்பட்டிருந்ததுதான். அது பற்றிய ஒரு சிறு தகவலைப் பல்வேறு விமானப்படை மூலங்களில் இருந்து பெற ஊடகத்தார் சிரமப்பட்டு எத்தணித்தபோதும் அது திட்டமிட்டுத் தடுக்கப்பட்டது.

தம் முயற்சியைக் கைவிடாத ஊடகத்தார் ஊக விளையாட்டில் ஈடுபட்டனர். அந்த மர்மமான பயணிகள் - ‘மும்பை வெல்வெட்’ சினிமாவில் நடிக்கும் பாலிவுட் நடிகர்கள் இங்கே படப்பிடிப்புக்காக வந்திருக்கலாம் என ஊகித்தனர். எனினும், இறுதியில் உண்மை தெரியவந்தபோது, அந்த மர்மமான பயணிகள் அல்லது மர்மமான பயணி பாலிவுட் சினிமாவோடு சம்பந்தப்பட்டவர்கள் அல்ல. அந்தப் பயணியின் அடையாளத்தை அறிந்தபோது ஒவ்வொருவரையும் வியப்பு கவ்விக் கொண்டது; ஏனென்றால், அவர் சிவசேனா தலைவர் உத்தவ் தாக்கரே. பாரதிய ஜனதா கட்சியோடு நெருக்கமான பிணைப்புக் கொண்டது, சிவசேனா. அக்கறைக்குரிய விடயம் என்னவென்றால், அதிபர் ராஜபக்சேவின் அழைப்பின் பேரில் இலங்கைக்குக் கடந்தமுறைகூட தாக்கரே பயணம் வந்திருக்கிறார்.

சமீப காலத்தில் இலங்கைக்குப் பயணம் மேற்கொண்டவர் சிவசேனா உறுப்பினர் மட்டுமல்ல, பா.ஜ.க.-சிவசேனா கூட்டணியுடன் நெருக்கமாக இணைந்துள்ள ஒரு இந்தியப் பத்திரிகையாளர் ஸ்வப்பன்தாஸ் குப்தா (இவர் இந்திய நாடாளுமன்ற மேலவையில் பா.ஜ.க.வின் உறுப்பினர்) கூட சமீபத்தில் இலங்கைக்கு வந்துள்ளார். வடக்கில் மகிந்த ராஜபக்சேவின் வளர்ச்சித் திட்டங்களின் முன்னேற்றங்களைப் பாராட்டிப் பல தொடர் கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இப்போது அறியவருவது என்னவென்றால், அதிபர் ராஜபக்சேவின் அழைப்பின் பேரிலேயே உத்தவ் தாக்கரே இரகசியமாக இலங்கை வந்துள்ளார். அக்கறைக்குரிய விடயம் என்னவென்றால், நரேந்திர தாமோதரதாஸ் மோடியைத் தனது பிரதமர் வேட்பாளராக பா.ஜ.க. அறிவித்ததைத் தொடர்ந்து உத்தவ் தாக்கரேவின் பயணம் வந்துள்ளது.

இலங்கையின் இனப் பிரச்சினை மீதான இந்தியக் கண்ணோட்டத்தைத் தனக்குச் சாதகமாக அமையுமாறு செல்வாக்கு செலுத்துவதற்காக இந்திய அரசியல்வாதிகளுடனான தனது தனிப்பட்ட தொடர்புகளைப் பயன்படுத்திகொள்வது ராஜபக்சே குடும்பத்திற்கு மிகவும் கைவந்த கலை. தற்போதைய இந்திய அரசுத் தலைவர் பிரணவ முகர்ஜி இந்திய அயலுறவுத் துறை அமைச்சராக இருந்தபோது, அவருடன் நெருக்கமான தொடர்புடைய ஒரு பெண்மணியைத் தரகராகக் கொண்டு தமக்கு அவரது நல்லாதரவைப் பெறுவதற்கு தூண்டில் போடும் வேலையை ராஜபக்சேக்கள் செய்தார்கள். அதைப்போலவே, பிரியங்கா காந்தி கணவரின் ஒரு தொழில் கூட்டாளி மூலமாக காந்தி குடும்பத்தின் நல்லாதரவைப் பெறுவதற்கு அவர்கள் பிரச்சாரம்

செய்தார்கள். வேறொரு கடந்தகால நிகழ்வாக, கருணாநிதி தமிழக முதலமைச்சராக இருந்தபோது, இலங்கை இனப்பிரச்சினையில் தமிழகத்தின் நிலையில் பாதிப்பை ஏற்படுத்துமாறு கருணாநிதியின் மகள் கனிமொழியோடு தொடர்புடைய தொண்டைமானின் தொடர்புகளை ராஜபக்சேக்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள். ஜெயலலிதா ஜெயராம் தமிழக முதலமைச்சரானபோது, ஜெயலலிதாவின் நன்மதிப்பைப் பெறுவதற்காக அவரது நெருக்கமான கூட்டாளியான அப்போதைய ஆந்திரப் பிரதேச முதலமைச்சர் சந்திரபாபு நாயுடுவோடு மிலிண்டா மொரகோடாவின் தனிப்பட்ட தொடர்புகளை ராஜபக்சேக்கள் பயன்படுத்திக் கொண்டார்கள்

மொரகோடாவின் வெற்றிவாய்ப்புகள்

2002 ரணில் அரசாங்க காலத்தில் நாயுடுவோடு மொரகோடா ஒரு நல்ல ஒத்துணர்வைக் கட்டமைத்துக் கொண்டார். தனது தனிப்பட்ட தொடர்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, இந்தியாவோடு நெருக்கமாகப் பாலம் அமைக்குமாறு மொரகோடா கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டால், மொரகோடாவின் எதிர்காலப் பாத்திரத்தைப் பொருத்தவரை பல காட்சிகள் சாத்தியம் என்று அரசியல் வட்டாரங்களில் ஊகங்கள் எழுந்துள்ளன. சில அரசாங்க உள்வட்டாரத் தகவல்களின்படி, அடுத்த இந்தியத் தேர்தலில் பா.ஜ.க. அதிகாரத்துக்கு வந்தால் , இந்திய அரசாங்கத்தோடு பேரங்கள் நடத்துவதற்கான இலங்கை அரசாங்கத்தின் சிறப்பு முகவராக மொரகோடா நியமிக்கப்படலாம். பா.ஜ.க.வோடு அனைவரும் அறிந்த அவருக்குள்ள நெருக்கமான உறவைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காகத் தேசியப் பட்டியலில் இருந்து மொரகோடா நாடாளுமன்றத்துக்கு நியமிக்கப்பட்டு, அயலுறவுத் துறை அமைச்சராகவும் ஆக்கப்படலாம் என்று இன்னொரு ஊகமும் உள்ளது. பா.ஜ.க.வின் மூத்த தலைவர்களுடன் மொரகோடாவுக்குள்ள தொடர்புகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதற்காக அவரது கூட்டாளிகள் ராஜபக்சே குடும்பத்தைத் தூண்டிவிடுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

அது அவ்வாறே இருந்தாலும், பா.ஜ.க. தேர்தலில் வெற்றிபெறும், மோடி அடுத்த பிரதமர் ஆவார் என்று எண்ணுவதோடு, அதையே மிகவும் நம்பியிருக்கிறார், மகிந்த ராஜபக்சே என்பது வெளிப்படையானதாகும். மோடியின் பெயர் பா.ஜ.க. வின் பிரதமர் வேட்பாளராக அறிவிக்கப்பட்டதும் தாக்கரேயை இலங்கைப் பயணத்துக்கு ராஜபக்சே அழைத்ததன் காரணம் இதுதான் என்று தெரிகிறது....

ஜெயலலிதா என்ற அம்சம்

காங்கிரசுக் கட்சியுடனான உறவை விட மோடியுடனான ஜெயலலிதாவின் உறவு ஒரு நல்ல அடித்தளம் கொண்டதாகவே இருக்கிறது. ஆகவே, பா.ஜ.க. இந்தியாவில் அடுத்த ஆட்சி அமைக்கும் என்ற வாய்ப்பு சாத்தியமானால் ஜெயலலிதாவின் கை ஓங்கும்; அதோடு அதற்குப் பொருத்தமாக இலங்கையின் இனப் பிரச்சினையில் தலையீடு செய்வற்கான அவருடைய சக்தியும் அதிகரிக்கும். ஆனால், இலங்கை அரசாங்கத்தின் முஸ்லீம் அடிப்படைவாத எதிர்ப்பு, சிவசேனாவின் முஸ்லீம் எதிர்ப்புப் பாத்திரத்தோடு பொருந்திப் போகிறது; ஆகவே, அவை ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு புரிந்துணர்வைப் பெறமுடியும் என்ற நம்பிக்கையின் கீழ் ராஜபக்சே இருப்பதாக ஊகிக்க முடிகிறது. இதனால் பா.ஜ.க. வின் நல்லாதரவு வென்றெடுக்கக் கூடிய இலக்குதான் என்று அவர் எண்ணக் கூடும்.

எதிர்வரும் நாட்களில் ராஜபக்சேவின் மிகப்பெரிய தலைவலி வடக்கு மாகாணசபையும் அதன் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்கவிருக்கும் சி.வி. விக்னேஸ்வரனும் ஆகும். விக்னேஸ்வரனும் மாகாணசபையும் காங்கிரசு அரசாங்கங்கத்தின் உருவாக்கங்களுடைய ஒரு தொடர்ச்சி என்றும், அவற்றுக்குத் தாங்கள் பொறுப்பில்லை என்றும் பா.ஜ.க. வின் எதிர்கால அரசாங்கம் கருதுமானால், அது அவர்களுக்குத் தூசு போன்ற அக்கறையே கொடுக்கும் என்ற பிரமையின் கீழ் இலங்கை அரசு ஆழ்ந்திருப்பது வெளிப்படை. இதற்கு மாறாக, ஒரு காங்கிரசு அரசாங்கத்தின் காலத்திலேயே அது பெற்றெடுத்த நாட்டின் இனப் பிரச்சினைக்கு ஒரு நிரந்தரத் தீர்வு காணுமாறு இலங்கை அரசாங்கம் அறிவுறுத்தப்படலாம். எல்லாவற்றையும் விட ராஜீவ் கொலை மற்றும் தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளுடைய அழிவுக்கு இந்தியாவின் ஆதரவு ஆகிய காரணங்களால் காங்கிரசு அரசாங்கமும் தமிழ்ப் பரிவாரங்களும் ஒன்றையொன்று வெறுக்கின்றன. எக்காரணம் கொண்டும் எல்லாவற்றையும் ஒதுக்கித் தள்ளும் வெறுப்பு, தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் மீதும் எஞ்சியிருக்கும் அதன் உதிரிகள் மீதும் பா.ஜ.க.வுக்குக் கிடையாது. ஆகவே, மகிந்த ராஜபக்சே இனப் பிரச்சினைக்கு ஒரேயடியாக இறுதித் தீர்வு காண்பதற்கான மிகச்சிறந்த வாய்ப்பு இப்பொழுது கிட்டியிருக்கறது.''(சிறீ லங்கா கார்டியன் செப்டம்பர், 25)

சிங்கள பாசிச ஆட்சியின்கீழ் பதிப்பிக்கப்படும் ஒரு நாளேட்டில் வந்துள்ள செய்திகள்தான் என்றாலும், இவை ஒதுக்கித்தள்ளக் கூடியவை அல்ல. இவை பல உண்மைத்தகவல்களைக் கொண்டுள்ளன. தொண்டைமான்- கனிமொழி - கருணாநிதி - காங்கிரசு; தரகுப் பெண்மணி - பிரணவ முகர்ஜி; பிரியங்காவின் கணவர் - அவரது தொழிற் கூட்டாளி - காங்கிரசு; மிலிண்டா மொரகோடா - சந்திபாபு நாயுடு - ஜெயலலிதா - மோடி - பா.ஜ.க., உத்தவ்தாக்கரே - மோடி - பா.ஜ.க., மிலிண்டா மொரகோடா - மோடி - பா.ஜ.க., - இப்படி மகிந்த ராஜபக்சேவின் பாசிச வலை பின்னப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால், புலிகளும் புலி ஆதரவுத்தமிழினவாதிகளும் தாங்கள்தாம் உலகிலேயே அரசியல் அதிமேதாவிகள் என்று நம்பிக்கொண்டு இரு பிரிவுகளாக நின்று, ‘கையை நம்பினோர் கைவிடப்படார்' என்றும், ‘இலையும் தாமரையும் மலர்ந்தால் ஈழம் மலரும்' என்றும் அணி சேர்கிறார்கள். இரட்சிப்பதற்குக் யாராவது கர்த்தாக்கள் வருவாரெனக் காத்திருப்பதுதான் தமிழினவாதிகளின் தன்னுரிமையோ?

● மாணிக்கவாசகம்

கச்சத்தீவு:

காங்கிரசு கும்பலின் துரோகம் இந்துவெறியர்களின் வஞ்சகம்

தமிழக மக்களிடம் நிலவும் காங்கிரசு எதிர்ப்புணர்வைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஓட்டுப் பொறுக்க இந்துவெறிக் கும்பலும் அதன் கூட்டாளிகளும் துடிக்கின்றனர்.

கச்சத்தீவை மீட்க வேண்டும் என்று சி.பி.எம். கட்சியைத் தவிர, தமிழகத்தின் அனைத்து ஓட்டுக் கட்சிகளும் மீண்டும் உரத்த குரலெழுப்பி வருகின்றன. நாடாளுமன்றத் தேர்தல் நெருங்குவதையொட்டி, தமிழக மக்களால் வெறுத்தொதுக்கப்படும் காங்கிரசுக் கட்சியைத் தனிமைப்படுத்தும் நோக்கத்துடன் இந்த விவகாரத்தைச் சூடேற்றி ஜெயலலிதாவும் இந்துவெறி பா.ஜ.க.வும் அரசியல் ஆதாயம் தேட முயற்சித்து வருகின்றன.

1974-இல் இந்திரா காந்தி தலைமையிலான மைய அரசு, கச்சத்தீவை இலங்கைக்குத் தாரை வார்த்தது தவறு என்று ஐந்தாண்டுகளுக்கு முன்பு எதிர்க்கட்சித் தலைவியாக இருந்த ஜெயலலிதா உச்ச நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தொடர்ந்தார். 2011-இல் அவர் மீண்டும் முதல்வரானதும் தமிழக அரசே இந்த வழக்கை நடத்தத் கருணாநிதியும் கச்சத்தீவை இந்தியா மீட்க வேண்டுமெனக் கோரித் தனியாக ஒரு வழக்கைத் தொடர்ந்தார். நாடாளுமன்றத்தின் ஒப்புதல் இல்லாமல், நாட்டின் ஒரு பகுதி வேறொரு நாட்டுக்குக் கையளிக்கப்பட்டுள்ளதால் இது அரசியலமைப்புச் சட்டத்துக்கு முரணானது என்றும், தமிழக மீனவர்களின் நலனைக் காக்கும் வகையில் கச்சத்தீவை மைய அரசு மீட்டெடுக்க வேண்டுமென்பதுதான் இம்மனுக்களின் கோரிக்கை.

கடந்த 30.8.2013 அன்று உச்ச நீதிமன்றத்தில் இம்மனுக்கள் விசாரணைக்கு வந்தபோது, தனது பிரமாண பத்திரத்தைத் தாக்கல் செய்த இந்திய அரசு, 1974-இல் போடப்பட்ட ஒப்பந்தப்படி இந்தியாவுக்குச் சொந்தமான எந்த ஆட்சிப் பகுதியும் இலங்கைக்கு அளிக்கப்படவில்லை என்றும், எல்லை வரையறுப்பு இல்லாத நிலையில் கச்சத்தீவும் அதையொட்டிய கடற்பகுதியும் விவாதத்திற்குரிய ஆட்சிப் பகுதியாகவே இருந்தன என்றும், 1974 மற்றும் 1976-ஆம் ஆண்டுகளின் ஒப்பந்தங்கள் இச்சிக்கலைத் தீர்த்து எல்லை வரையறுப்புக்கு வழிகோலின என்றும் கூறியுள்ளது. அதாவது, கச்சத்தீவு இந்தியாவின் பகுதியே அல்ல, அதனைத் திரும்பப் பெறுவது என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை என்பதுதான் இதன் சாரம்.

கச்சத்தீவு, இராமநாதபுரம் சேதுபதி மன்னர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதியாக இருந்ததையும், 1947-க்குப் பிறகு அது இராமநாதபுரம் எல்லைக்குட்பட்ட பகுதியாகவே இருந்துள்ளதையும் ஆவணப் பதிவேடுகளே நிரூபித்துக் காட்டியுள்ள நிலையில், இதைவிட ஜமுக்காளத்தில் வடிகட்டிய பொய் வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது. ஆனால், இப்படியொரு பகுதியே இந்தியாவின் எல்லைக்குள் இருந்ததேதில்லை என்று உச்ச நீதிமன்றத்தில் சத்தியம் செய்கிறது காங்கிரசு கயவாளிகளின் அரசு. தமிழர்களின் நலனுக்கும் தமிழக மக்களின் உணர்வுக்கும் எதிரானதுதான் காங்கிரசு அரசு என்பதற்கு இன்னுமொரு சாட்சியமாக உள்ளது இந்தப் பிரமாணப் பத்திரம்.

தமிழக மீனவர்கள் மீதான சிங்கள கடற்படையினரின் தொடர்தாக்குதலையும் மைய அரசின் பாராமுகத்தையும் எதிர்த்து இராமேசுவர மீனவர்கள் நடத்திய வேலைநிறுத்தப் போராட்டம்.(கோப்புப்படம்)

நாட்டின் பாரம்பரியமான ஒரு பகுதியை அண்டை நாட்டுக்கு அளிப்பதாக இருந்தால், இதற்கேற்ப இந்திய அரசியலமைப்புச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க வேண்டும்; நாடாளுமன்றத்தில் எல்லை

மாற்றம் பற்றிச் சட்டமியற்றப்பட வேண்டும். ஆனால், இந்திய அரசு 1974-இல் நாடாளுமன்றத்தில் இந்த ஒப்பந்தம் பற்றி ஒரு விவர அறிக்கையை மட்டுமே தாக்கல் செய்துள்ளது. மேலும், காங்கிரசு கயவாளிகள் கூறுவது போல கச்சத் தீவும் அதையொட்டிய கடற்பகுதியும் எல்லை வரையறுப்பு இல்லாத தாவாவிற்குரிய ஆட்சிப் பகுதியாக இருந்தால், இரு நாடுகளின் கடற்கரையிலிருந்து சமதொலைவு அடிப்படையில் பிரித்து எல்லையை வரையறுக்க வேண்டுமென ''கடற்பரப்பு குறித்த ஐ.நா.ஒப்பந்தம்-1958'' தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. இதன்படி இராமேசுவரத்துக்கும் தலைமன்னாருக்கும் இடையிலான 30 கடல்மைல் தொலைவில் சமதொலைவு எல்லையானது 15 கடல்மைல் ஆகும். இராமேசுவரத்திலிருந்து 12 கடல்மைல் தொலைவில் கச்சத்தீவு இருக்கிறது. தலைமன்னாரிலிருந்து 18 கடல்மைல் தொலைவில் இருக்கிறது. இதன்படிப் பார்த்தாலும், கச்சத்தீவு இந்தியாவுக்குத்தான் சொந்தமானது.

விசைப்படகுகளைப் பறித்து கைது செய்வது மட்டுமின்றி, சிங்கள கடற்படையினர் கட்டவிழ்த்துவிட்டுள்ள தாக்குதலின் கோரம்: கொல்லப்பட்ட தமிழக மீனவர். (கோப்புப்படம்)

எனவே, தனது பிராந்திய மேலாதிக்க நோக்கங்களுடன் இலங்கையைத் தனது செல்வாக்கின் கீழ் கொண்டுவருவதற்காக, அன்று இந்திரா தலைமையிலான இந்திய அரசு 1974 மற்றும் 1976-இல் இலங்கை அரசுடன் போட்டுக்கொண்ட கச்சத்தீவு ஒப்பந்தம் அநீதியானது; ஐ.நா.வின் வழிகாட்டுதலுக்கு முரணானது; இந்திய அரசு தானே வகுத்துக் கொண்டுள்ள அரசியலமைப்புச் சட்டத்துக்கும் எதிரானது.

இம்மோசடி ஒப்பந்தப்படி இலங்கைக்குக் கச்சத்தீவு தாரை வார்க்கப்பட்ட போதிலும், மீன்பிடிப்பு உள்ளிட்டு இந்திய மீனவர்கள் பாரம்பரியமாக அனுபவித்து வரும் உரிமைகள் தொடர்ந்து நீடிக்கும் என்று தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனால், இலங்கையில் ஈழத்தமிழினத்துக்கு எதிரான போர் தொடங்கியதிலிருந்து தமிழக மீனவர்களின் படகுகள் சிங்களக் கடற்படையால் நாசமாக்கப்பட்டதோடு, மீனவர்களும் கோரமாகக் கொல்லப்பட்டனர். ஈழத்தமிழின அழிப்புப் போர் முடிந்த பின்னரும் கூட இன்னமும் சிங்களக் கடற்படையினர் தமிழக மீனவர்களைச் சுட்டுக் கொல்வதும், வலைகளை நாசப்படுத்துவதும், மீனவர்களைக் கைது செய்து சிறையிலடைப்பதும் கேள்விமுறையின்றித் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. கைது செய்யப்பட்ட தமிழக மீனவர்கள் பின்னர் இலங்கை நீதிமன்றத்தால் விடுவிக்கப்பட்டாலும், அவர்களது விசைப்படகுகளைத் திருப்பித்தர இலங்கை அரசு மறுக்கிறது.

> கச்சத்தீவு இந்தியாவின் எல்லைக்குள் இருந்ததேயில்லை என்று உச்ச நீதிமன்றத்தில் சத்தியம் செய்கிறது காங்கிரசு கயவாளிகளின் அரசு. தமிழர்களின் நலனுக்கும் தமிழக மக்களின் உணர்வுக்கும் எதிரானது தான் காங்கிரசு அரசு என்பதற்கு இன்னுமொரு சாட்சியமாக உள்ளது இந்தப் பிரமாணப் பத்திரம்.

இந்நிலையில், கச்சத்தீவு தொடர்பான உச்சநீதிமன்ற வழக்கு விசாரணை எப்போது முடியும் என்பதற்கு எந்த வரையறையுமில்லை. கச்சத்தீவு ஒப்பந்தம் செல்லாது என்று ஒருவேளை உச்ச நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தாலும், அது இலங்கை அரசை எவ்வாறு கட்டுப்படுத்தும் என்பதும் தெளிவாக்கப்படவில்லை. கச்சத்தீவை இந்தியா மீட்டாலும், அதனால் தமிழக மீனவர்களின் பிரச்சினை தீருமா என்பதும் கேள்விக்குறியாகவே உள்ளது. ஏனெனில், ''சர்வதேச கடல் எல்லையில்தான் மீன்வளம் அதிகமாக உள்ளது. அதனால் எல்லை தாண்டிப் போய் தான் மீன்பிடிக்க வேண்டியுள்ளது'' என்பதை இராமேசுவர மீனவர்களே ஒப்புக் கொள்கின்றனர். பெரிய விசைப்படகுகளைக் கொண்டுள்ள சிங்கள பெருமுதலாளித்துவ மீனவர்களும் இதேபோல நெடுந்தொலைவு வந்து மீன்பிடிக்கப் போட்டியிடுகின்றனர். இம்முதலாளிகளின் வர்க்க நலனுக்காகவே சிங்களக் கடற்படையினர் தமிழக மீனவர்கள் மீது தாக்குதல்களைத் தொடுக்கின்றனர்.

பல நூறாண்டுகளாக இலங்கை-இந்திய கடற்பகுதியில் எல்லை பேதங்களே இல்லாமல் இரு தரப்பு மீனவர்களும் மீன் பிடித்துள்ளனர். இந்தியாவுக்கும் இலங்கைக்குமிடையிலான மிகக் குறுகிய கடல் பகுதியில் 12 கடல் மைல்களிலேயே சர்வதேச எல்லை வந்துவிடுவதால் எல்லை தாண்டுவதைச் சட்டவிரோத கிரிமினல் குற்றமாக்கினால், ஏராளமான தமிழக மீனவர்கள் வாழ்வாதாரத்தை இழக்கத்தான் நேரிடும். எனவே, இந்தியாவுக்கும் இலங்

கைக்குமிடையிலான குறுகலான கடல் பகுதி இரு நாட்டு மீனவர்களுக்குமான பொதுவான மீன்பிடி பிராந்தியமாக் கப்பட வேண்டும். எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, கடல் வளத்தைச் சூறையாட பன்னாட்டு - உள்நாட்டு ஏகபோக நிறுவனங்களுக்குத் தாராள அனுமதியளித்து, மீனவர்களின் வாழ்வுரிமையை முற்றாகப் பறிக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ள கடல்சார் மீன்பிடித் தொழில் ஒழுங்குமுறை மற்றும் மேலாண்மைச் சட்ட மசோதாவை முற்றாக ரத்து செய்ய வேண்டும்.

இதனை விடுத்து, உச்சநீதிமன்றத்தில் காங்கிரசு அரசு தாக்கல் செய்துள்ள பிரமாண பத்திரம் தமிழக மக்களிடம் ஏற்படுத்தியுள்ள கொந்தளிப்பை காங்கிரசுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு ஓட்டுப் பொறுக்கவே இந்து வெறி பா.ஜ.க. துடிக்கிறது. ஏற்கெனவே கச்சத்தீவைக் கைப்பற்றுவோம் என்று இராமேசுவரத்தில் கடல் முற்றுகைப் போராட்ட நாடகத்தை நடத்திய பா.ஜ.க., இப்போது, கச்சத்தீவு விவகாரத்தில் தவறான தகவல்களை தெரிவித்துள்ள மைய அரசுக்கு எதிராக வழக்கு தொடுக்கப்படும் என்று உடுக்கையடிக்கிறது. கச்சத்தீவு ஒப்பந்தத்தை மறு ஆய்வு செய்ய அனைத்துக் கட்சிக் கூட்டத்தைக் கூட்டி மைய அரசு விவாதிக்க வேண்டுமென்று சவுண்டு விடுகிறார் பா.ஜ.க.வின் பொதுச்செயலர் வெங்கய்ய நாயுடு. கச்சத்தீவை மீட்டு தேசியக் கொடியை ஏற்றுவோம் என்று அர்ஜுன் சம்பத் போன்ற நாலாந்தர இந்துவெறியர்கள்கூட சாமியாடுகின்றனர்.

மறுபுறம், சிங்களக் கடற்படையினரால் கைது செய்யப்பட்டுள்ள தமிழக மீனவர்களை விடுவிக்க உரிய நடவடிக்கை எடுக்குமாறு மைய அரசிடம் வலியுறுத்தியுள்ளதாகவும், இரு நாடுகளின் நல்லறவு பாதிக்காத வகையில் கச்சத்தீவை மீட்க மைய அரசு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்றும், மைய அரசுடன் இந்த விவகாரத்தில் முரண்பட்டுத் தமிழக நலனுக்காக நிற்பதைப் போல தமிழக காங்கிரசுப் பெருச்சாளிகள் நாடகமாடுகின்றனர்.

இலங்கையில் சிறையிடப்பட்டுள்ள மீனவர்களின் குடும்பத்தாரை நேரில் சந்தித்து ஆறுதல் கூறுவதற்குத் தனது கட்சித் தொண்டனைக்கூட அனுப்ப முன்வராத ஜெயலலிதா, இலங்கைச் சிறையிலுள்ள மீனவர்களை விடுவிக்க ஆவன செய்யுமாறும், தமிழக மீனவர்கள் இலங்கை மீனவர்களுடன் பேச்சுவார்த்தை நடத்திப் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்துக் கொள்ள முன்வந்துள்ளதாகவும், இந்தக் கூட்டத்தை நடத்த ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்றும் பிரதமருக்குக் கடிதம் எழுதிக் கொண்டிருக்கிறார். கச்சத்தீவை இந்தியாவின் ஆளுமைக்குள் கொண்டுவர வேண்டுமென்று அவரே முன்மொழிந்து தமிழக சட்டமன்றத்தில் ஆரவாரமாக நிறைவேற்றப்பட்ட காகிதத் தீர்மானமோ, குப்பைத் தொட்டியில் கிடக்கிறது.

இந்நிலையில், கச்சத்தீவு விவகாரத்தைச் சூடேற்றி தமிழக மீனவர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டவராகக் காட்டிக் கொண்டு ஓட்டுப்பொறுக்கத்துடிக்கும் ஜெயலலிதாவின் பித்தலாட்டத்தையும், பா.ஜ.க.வின் திடீர்த் தமிழின ஆதரவு நாடகத்தையும், இவற்றுக்கு வாய்பொத்தித் துணைபோகும்தமிழினப்பிழைப்புவாதிகளையும் அம்பலப்படுத்துவதே இன்றைய அவசியத் தேவையாக உள்ளது.

● மனோகரன்

துல்சியான் ஆலை:

முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதத்துக்கு எதிராக பு.ஜ.தொ.மு. ஆர்ப்பாட்டம்!

கும்மிடிப்பூண்டி சிப்காட் வளாகத்தில் இயங்கி வரும் துல்சியான் இரும்பு உருக்காலையில் கடந்த 23.9.2013 அன்று மாலை கொதிகலன் வெடித்துச் சிதறியதில் 10-க்கும் மேற்பட்ட தொழிலாளிகள் படுகாயமடைந்து, மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டனர். அவர்களில் சிகிச்சை பலனின்றி ஒரு தொழிலாளி மரணமடைந்துள்ளார்.

இலாப வெறியை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்ட இந்த ஆலையில் பாதுகாப்பு ஏற்பாடுகள் புறக்கணிக்கப்பட்டதன் விளைவாக, கடந்த 2008-ஆம் ஆண்டில் இது போன்றதொரு கோர விபத்து நடந்து 7 வடமாநிலத் தொழிலாளர்கள் கொல்லப்பட்டனர். அதிகார வர்க்கம் மற்றும் போலீசின் துணையோடு அப்போது இந்த விவகாரத்தை மூடிமறைத்த ஆலை நிர்வாகம், இப்போதும் அதேவழியில் விபத்து எதுவும் நடக்காததைப் போல காட்டிக் கொண்டு, தொடர்ந்து உற்பத்தியை நடத்த முயற்சித்தது.

தகவலறிந்ததும், விபத்துக்குக் காரணமான ஆலை முதலாளிகள், நிர்வாகிகள், துணைபோகும் அரசு அதிகாரிகளைக் கைது செய்து சிறையிலடைக்கக் கோரியும், தொழிலாளர்களைத் தொடர்ந்து பலிகேட்கும் பாதுகாப்பற்ற இந்த ஆலையை மூடி சீல் வைக்கக் கோரியும் தொழிலாளர்களை அணிதிரட்டி 24.9.2013 அன்று மாலை ஆலை வாயில் முன்பாக பு.ஜ.தொ.மு. ஆர்ப்பாட்டத்தை நடத்தியது. முதலாளித்துவப் பயங்கரவாதத்தின் கொடூரத்தையும் வக்கிரத்தையும் விளக்கி, சங்கமாக அணிதிரண்டு போராட அறைகூவிய இந்த ஆர்ப்பாட்டம் தொழிலாளர்களிடம் புதிய நம்பிக்கையை விதைத்துள்ளது.

-பு.ஜ. செய்தியாளர், கும்மிடிப்பூண்டி.

நரேந்திர மோடி:
இந்தியாவின் ராஜபக்சே!

இனப்படுகொலைக் குற்றத்திற்கான தண்டனை என்ன என்ற கேள்விக்கு "வளர்ச்சி" என்று பதிலளிக்கிறார் மோடி. ராஜபக்சேவின் பதிலும் இதுதான். தமது கொலை முகத்தை மறைத்துக் கொள்வதற்கு இருவரும் அணிந்திருக்கும் முகமூடிதான் "வளர்ச்சி".

பாசிசக் கொலைகாரன் நரேந்திர மோடி, பாரதிய ஜனதா கட்சியின் பிரதமர் பதவிக்கான வேட்பாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார். தெரிவு செய்யப்பட்டிருக்கிறார் என்று கூறுவதைவிட, சதித்தனமான காய் நகர்த்தல்கள், மிரட்டல்கள், நிர்ப்பந்தங்கள் மூலம் தன்னைத் தேர்ந்தெடுப்பதைத் தவிர வேறு எந்த முடிவையும் எடுக்க முடியாத நிலையை உருவாக்கி, தன் சொந்தக் கட்சியினரைப் பணிய வைத்திருக்கிறார் என்று கூறுவதே பொருத்தமானது.

1980-களின் பிற்பகுதியில் பாரதிய ஜனதா தனது வாக்குகளை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கு, அதற்கு ''ராமனின் தயவு'' தேவைப்பட்டது. 1998-99 இல் பதவிக்கு வருவதற்கு 17 கட்சிகள் கொண்ட தேசிய ஜனநாயக கூட்டணியின் தயவு தேவைப்பட்டது. அன்று கூட்டணியின் பலத்தால் 25.6% வாக்குகளையும் 182 இடங்களையும் கைப்பற்றிய பா.ஜ.க.வின் வாக்கு எண்ணிக்கை 2009-இல் 18.8 சதவீதமாகவும், நாடாளுமன்ற எண்ணிக்கை 116 ஆகவும் வீழ்ச்சியடைந்தன.

தற்போது கூட்டணியில் இருப்பவர்கள் சிவசேனாவும், அகாலிதளமும் மட்டுமே. பாரதிய ஜனதா தனது வாக்குகளை அதிகரித்துக் கொள்வதற்கு இனி ராமன் பயன்பட மாட்டான் என்பதும் கல்லின் மேல் எழுத்தாகி விட்டது. கூட்டணியும் இல்லை, இராமனும் இல்லை. மன்மோகன் அரசின் மீது மக்கள் கொண்டுள்ள வெறுப்பினை அறுவடை செய்து கொள்வதற்கு, இந்த அரசுக்கு மாற்றான மீட்பனாக மோடியை முன்நிறுத்தியிருக்கிறது பாரதிய ஜனதா கட்சி.

2002 படுகொலை தொடர்பான வழக்குகளில் மோடியின் அமைச்சர் கோத்னானி உள்ளிட்டோர் இரட்டை ஆயுள் தண்டனை பெற்றிருந்த போதும், மோடியால் அரங்கேற்றப்பட்ட போலி மோதல் கொலைகளுக்காக 32 போலீசு அதிகாரிகள் குற்ற வழக்கு பதிவு செய்ய போதிய ஆதாரங்கள் உள்ளன என்று உச்ச நீதிமன்றத்தால் நியமிக்கப்பட்ட அமைகஸ் கியூரி, வழக்குரைஞர் ராஜு ராமச்சந்திரன் கருத்து தெரிவித்து, அந்த வழக்கு விசாரணையில் இருந்த போதும், இஷ்ரத் ஜகான் கொலை வழக்கினை முடக்குவதற்கும், சம்பந்தப்பட்டவர்களை விலை பேசுவதற்கும் மோடியின் தனி உதவியாளர், அமைச்சர்கள், அட்வகேட் ஜெனரல் உள்ளிட்டோர் சதித் திட்டம் தீட்டியதற்கான ஒலிப்பதிவு தற்போது அம்பலமாகியுள்ள போதும், இத்தனையும் தாண்டி, தண்டிக்கப்படவேண்டிய ஒரு கிரிமினல் குற்றவாளி, தன்னை இந்த தேசத்தின் மீட்பனென்று பிரகடனப்படுத்திக் கொள்வதை நாம் காண்கிறோம். இது எப்படி சாத்தியமானது?

முஸ்லிம் படுகொலை குறித்த குற்றவுணர்வின்றி மீண்டும் மீண்டும் குஜராத் மோடியைத் தேர்ந்தெடுத்தது. அம்மாநிலத்தின் இந்துப் பெரும்பான்மையினர் இந்துத்துவக் கருத்தியலுக்கு அடிமையாக்கப்பட்டிருப்பது அதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணமாக இருந்து வருகிறது. எனினும், அது மட்டுமே காரணமல்ல. தன்னுடைய கொலைக்குற்றத்தை நியாயப்படுத்துவதற்கு இந்துத்துவக் கருத்தியலை மட்டுமே நம்பி இருப்பது போதுமானதல்ல என்பதுடன், பொருத்தமானதும் அல்ல என்று புரிந்து கொண்ட மோடி, முஸ்லிம் படுகொலை குறித்த விமரிசனங்களை குஜராத்துடைய கவுரவத்தின் மீதான தாக்குதல் என்றும், குஜராத் சாதித்திருக்கும் ''வளர்ச்சியின் மீதான தாக்குதல்'' என்றும் திசை திருப்பினார்.

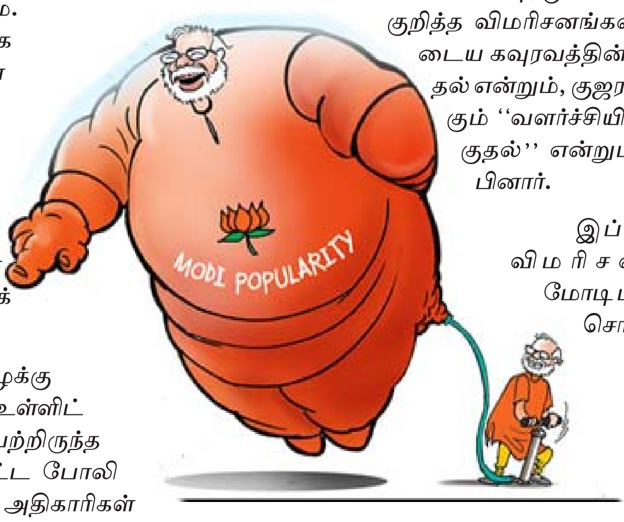

இப்போது இந்த விமரிசனங்களுக்கு மோடி மட்டுமே பதில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கும்

> சமூகப் பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளையும், அதன் விளைவாக ஏற்படும் வெற்றி தோல்விகளையும் ஆட்டத்தின் விதியாக ஒப்புக்கொண்டு அடங்கிப் போகச்சொல்கின்ற முதலாளித்துவச் சித்தாந்தமும் ஏற்றத்தாழ்வை இயல்பானதாக எடுத்துக்கொண்டு இசைந்து வாழச்சொல்லும் பார்ப்பனியக் கருத்தியலும் மோடியின் ''வளர்ச்சி'' என்ற சொல்லுக்குள் இரண்டறக் கலந்திருக்கின்றன.

நிலை மாறி விட்டது; மாற்றியமைக்கப்பட்டு விட்டது. 90-களில் பாபர் மசூதிதான் ராம ஜென்மபூமி என்ற கருத்துக்காக ஒரு சராசரி இந்து எப்படி முட்டாள்தனமாகவும், மூர்க்கமாகவும் வாதாடினானோ, அதைப்போலவே, இன்று ''மோடியே மீட்பன்'' என்ற கருத்துக்காக இந்து நடுத்தர வர்க்கம் வாதாடுகிறது. ஆவியெழுப்புதல் கூட்டத்தில் ஆராசனைக்கு ஆட்பட்டவர்களைப் போலவும், ஐ.பி.எல். ஆட்ட மைதானத்தின் ரசிகர்களைப் போலவும் மோடி பக்தர்கள் அலறுகிறார்கள்.

இந்த மோடி பக்தர்கள் அல்லது இரசிகர்களை ஆட்டுவிக்கும் கருத்து ''வளர்ச்சி''. தன்னுடைய கொலை முகத்தை மறைத்துக் கொள்வதற்கு மோடி அணிந்திருக்கும் முகமூடிதான் ''வளர்ச்சி''.

''குற்றத்துக்கான தண்டனை என்ன?'' என்ற கேள்விக்கு, ''வளர்ச்சி'' என்பதை பதிலாகத் தருகின்ற இதே அயோக்கியத்தனத்தைத்தான் நாம் ராஜபக்சேவிடமும் பார்க்கிறோம். 2009 தமிழினப் படுகொலைக் குற்றம் குறித்த எல்லாக் கேள்விகளுக்கும் ராஜபக்சேயிடமிருந்து வருகின்ற பதில், பொருளாதார மேம்பாடு, புதிய சாலைகள், ரயில் பாதைகள், புதிய வீடுகள். போன்றவைதான். இந்தப் பதிலை ஏற்றுக் கொள்ளாமல், இனப்படுகொலைக் குற்றத்துக்கு நீதி கேட்பவர்களை தேசத்துரோகியாகவும், இலங்கையின் கவுரவம் மற்றும் இறையாண்மையின் மீது தாக்குதல் தொடுப்பவர்களாகவும் சித்திரிக்கிறார் ராஜபக்சே.

பெரும்பான்மையின் பிரதிநிதியான தாங்கள், பெருந்தன்மையுடன் சிறுபான்மையினர் உள்ளிட்ட அனைவரின் நலனையும் கணக்கில் கொண்டு திட்டம் தீட்டி செயல்படுவதாகவும், தங்களது பெருந்தன்மையை அங்கீகரிக்காமல், கடந்த கால விசயங்களையே மீண்டும் மீண்டும் கிளறுபவர்கள், தேசத்தின் வளர்ச்சிக்கு எதிரானவர்கள், பிரிவினைவாதிகள் என்று மோடியும் இராஜபக்சேவும் கூறுகிறார்கள்.

அதுமட்டுமல்ல, ''சிறுபான்மை என்ற சொல்லே நமது அகராதியில் இனி கிடையாது. இந்த நாட்டில் தமிழர்கள், முஸ்லிம்கள், மலையகத்தார் போன்ற சிறுபான்மையினர் யாரும் கிடையாது. இந்த தேசத்தை நேசிப்பவர்கள், நேசிக்க மறுப்பவர்கள் என்று இரண்டு பிரிவினர் மட்டுமே உண்டு'' என்கிறார் ராஜபக்சே. இந்தியர்கள் அனைவருக்கும் சம உரிமை என்பதுதான் தனது கொள்கையென்றும், சிறுபான்மையினருக்கான சலுகைகள், மொழி வழி மாநிலங்கள், சாதி அடிப்படையிலான இட ஒதுக்கீடு என்பவையெல்லாம் இந்தியாவைப் பிளவு படுத்தும் அரசியல் என்றும் (திருச்சி பொதுக்கூட்டத்தில்) பிரகடனம் செய்கிறார் மோடி.

இதன்படி, இந்து, இந்தி, இந்தியா என்ற ஆர்.எஸ்.எஸ். கொள்கையை ஏற்காதவர்கள், அதாவது, சாதிய - இன - மத - வர்க்க - பாலின ஏற்றத்தாழ்வுகளை இயல்பானவை என்று ஒப்புக் கொள்ளாதவர்கள் தேசவிரோதிகள் ஆக்கப்பட்டு விடுகிறார்கள்.

மோடி கூறுகின்ற வளர்ச்சி யாருக்கானது என்பதை, உழைக்கும் வர்க்கம் அல்லது ஒடுக்கப்பட்ட சாதி என்ற முறையிலோ, இனம் அல்லது சிறுபான்மை மதம் என்ற முறையிலோ கேள்வி கேட்டால், அவ்வாறு கேள்வி எழுப்புவதை தேசவிரோத நடவடிக்கையாக ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பல் சித்தரிக்கிறது. வளர்ச்சி எனும் சித்தாந்த போதைக்கு ஆட்பட்டிருக்கும் நடுத்தர வர்க்கமோ, இவ்வாறு கேள்வி எழுப்புபவர்களை பத்தாம்பசலிகளாகவும் திறமைக்குப் பதிலாக சலுகையைக் கோருகின்ற புல்லுருவிகளாகவும் கருதுகிறது.

எனவேதான் குஜராத் படுகொலைக்காக மோடி தண்டிக்கப்பட வேண்டும் என்ற மிகவும் நியாயமான கோரிக்கை, மோடியைப் பிரதமராக விடாமல் தடுப்பதற்கான

சூழ்ச்சியாகவோ, தேசத்தின் வளர்ச்சிக்கு எதிரான முட்டுக்கட்டையாகவோ, முஸ்லிம்களைத் தாஜா செய்யும் இன்னொரு சலுகையாகவோ, இசுலாமிய பயங்கரவாதத்துக்கான ஆதரவாகவோ, மோடி ரசிகர்களுக்குத் தோன்றுகிறது.

இன்று மோடியை முன்நிறுத்துகின்ற இந்தியத் தரகு முதலாளி வர்க்கமாக இருக்கட்டும், மோடியைத் தீவிரமாக ஆதரிக்கின்ற மேட்டுக்குடி வர்க்கத்தினர் மற்றும் ஊடகத்தினராகட்டும் அல்லது இதயம் இருக்க வேண்டிய இடத்தில் வயிற்றைப் பெற்றிருக்கும் தனியார்மயத்துக்குப் பிறந்த நடுத்தர வர்க்க அடிமைகளாகட்டும் — இவர்கள் பலரது சிந்தனையிலும் வாழ்க்கையிலும் முதலாளித்துவமும் இந்துத்துவமும் இரண்டறக் கலந்துதான் நிலவுகின்றன. இதன் காரணமாகத்தான் வளர்ச்சி என்ற சொல்லை இவர்கள் உச்சரிக்கும்போது, அது ஒரு சித்தாந்தத்துக்குரிய வீரியத்தைப் பெற்றுவிடுகிறது.

ஒழுக்கம், நீதி, அறம் ஆகியவற்றுக்குப் பொருந்தியதாக வளர்ச்சி இருக்க வேண்டும் என்று வாயளவில் சொல்லிக் கொள்கின்ற பாசாங்கு கூட இவர்களிடம் இல்லை. தன்னுடைய தனிப்பட்ட வளர்ச்சியையோ, நாட்டின் வளர்ச்சியையோ எந்த வழி சாதித்துக் கொடுக்கிறதோ அந்த வழி நீதியானது என்பதே இவர்களது அறக்கோட்பாடு.

இங்ஙனம் சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வுகளையும், அதன் விளைவாக ஏற்படும் வெற்றி தோல்விகளையும் ஆட்டத்தின் விதியாக ஒப்புக்கொண்டு அடங்கிப் போகச் சொல்லுகின்ற முதலாளித்துவ சித்தாந்தமும், சமூக பொருளாதார ஏற்றத்தாழ்வை இயல்பானதாக எடுத்துக்கொண்டு மனப்பூர்வமாக இசைந்து வாழச் சொல்லுகின்ற பார்ப்பனிய இந்துத்துவக் கொள்கையும் இரண்டறக் கலந்து விடுகின்றன.

''வளர்ச்சி - சிறந்த அரசாளுமை'' என்ற இந்த மந்திரச் சொற்றொடர்கள் ''மோடி மஸ்தானின்'' சொந்தக் கண்டுபிடிப்புகளல்ல. இவை உலக வங்கியிடமிருந்து உருவப்பட்டவை. தனியார்மய - தாராளமயக் கொள்கைகள் தம்மளவில் உன்னதமானவை, மாற்றீடு செய்ய முடியாதவையென்றும், அக்கொள்கைகளை ஊழலின்றியும் திறமையாகவும் அமல்படுத்தும் ஆற்றல் பெற்ற தலைவர்களோ அரசோ பல நாடுகளில் இல்லாமலிருப்பதுதான் வறுமைக்கும், வேலையின்மைக்கும் பிற சமூக பிரச்சினைகளுக்கும் காரணம் என்பதும் உலக வங்கி கடை விரித்து வரும் புளுகுமூட்டை.

பத்தாண்டுகளுக்கு முன் இதே கருத்தின் அடிப்படையில்தான் ஆளும் வர்க்கங்கள் மன்மோகன் சிங்கை மீட்பனாகச் சித்தரித்தன. சிறந்த நிர்வாகி, பொருளாதார வல்லுநர், கறை படியாத கரம் என்றெல்லாம் கொண்டாடப்பட்ட மன்மோகன், தனியார்மயக் கொள்கைகள் தோற்றுவித்த பாதிப்பு

> ❝ **இணைய வெளியிலும், ஊடகத்துறையிலும் மோடியால் ஏவிவிடப்பட்டிருக்கும் அறிவித்துறை காலாட்படை முன் எப்போதும் இல்லாத தைரியத்துடன் பார்ப்பன பாசிச கருத்துக்களை நஞ்சாகக் கக்குகிறது. ஒரு கோயபல்சின் இடத்தில் இப்போது பல இலட்சம் கோயபல்சு குஞ்சுகள்.** ❞

களின் காரணமாகவும், அடுக்கடுக்கான ஊழல்கள் காரணமாகவும் இப்போது மக்கள் மத்தியில் மதிப்பிழந்து விட்டார். ஆளும் வர்க்கங்களிடமும் மதிப்பிழந்து விட்டார்.

பண்டைக்காலத்தில் சத்திரியன் என்ற பிறப்புச்சான்றிதழ் வழங்கி மன்னனாக பட்டம் சூட்டிவிடும் அதிகாரத்தைப் பெற்றிருந்த பார்ப்பானின் இடத்தில், இன்று கார்ப்பரேட் முதலாளிகளால் கட்டுப்படுத்தப்படும் ஊடகங்கள் இருக்கின்றன. தாங்கள் விரும்புகின்ற வேகத்தில் தனியார்மய - தாராளமயக் கொள்கைகளை அமல்படுத்தும் ''அரசியல் உறுதி'' அவரிடம் இல்லை என்பதால் மன்மோகனை அட்டைப் படத்தில் போட்டு ''லாயக்கில்லாதவர்'' (under performer) என்று எழுதி விட்டது அமெரிக்காவின் ''டைம்'' வார ஏடு. அதே ''டைம்'' ஏடு மோடி படத்தைப் போட்டு ''மோடி என்றால் காரியத்தில் உறுதி'' என்று கொண்டாடியிருக்கிறது.

எதிர்ப்பைப் பொருட்படுத்தாமல் தனியார்மய-தாராளமயக் கொள்கைகளை உறுதியாக அமல்படுத்தக்கூடிய ஒரு வலிமையான

> ‘‘மோடியே மீட்பன்’’ என்று கூவும் மோடி பக்தர்கள் ஆவியெழுப்புதல் கூட்டத்தில் ஆராசனைக்கு ஆட்பட்டவர்களைப் போலவும், ஐ.பி.எல். ஆட்ட மைதானத்தின் ரசிகர்களைப் போலவும் அலறுகிறார்கள்.

பாசிஸ்டையே ஆளும் வர்க்கங்கள் இப்போது எதிர்பார்க்கின்றன. 2002-இல் ஈவிரக்கமற்ற முஸ்லிம் படுகொலையை தொலைகாட்சி காமிராக்களுக்கு முன்பே நடத்திவிட்டு, அந்தப் படுகொலைகள் திட்டமிட்டு அரங்கேற்றப்பட்டவை என்பது உலகத்துக்கே தெரிந்த பின்னரும், மோடியின் அமைச்சர்களும், போலீசு உயரதிகாரிகளும் சிறையிலிடப்பட்ட பின்னரும், ஒரு வார்த்தை வருத்தம்கூட தெரிவிக்காமல் மோடி காட்டிவரும் உறுதி, ஆளும் வர்க்கங்களைக் கவர்ந்திருக்க வேண்டும்.

அரசாங்க விதிமுறைகள், வழிமுறைகள், உரிமங்கள், பல்வேறு இலாகாக்களின் ஒப்புதல்கள் போன்ற தொந்திரவுகளை மட்டுமல்ல, தன்னுடைய அமைச்சரவை என்ற தொந்திரவையும் கூட முற்றாக அப்புறப்படுத்தி விட்டு, மோடி என்ற சர்வாதிகாரியின் கண்ணசைவு மட்டும் போதும் என்ற ஒற்றைச் சாளர முறையில் முதலாளிகளின் கோரிக்கைகள் குஜராத்தில் நிறைவேற்றப்படும் வேகம் அவர்களைக் கவர்ந்திருக்க வேண்டும்.

மேற்கு வங்கத்திலிருந்து துரத்தப்பட்ட டாடாவை வரவேற்று, 2900 கோடி ரூபாய் முதல் போட்ட டாடாவுக்கு சுமார் 30,000 கோடி ரூபாய்க்கு சலுகைகளை வாரி வழங்கியதாகட்டும், மாருதி தொழிலாளர் போராட்டத்தை நாடே அனுதாபத்துடன் ஆதரித்தபோதும், சுசுகி முதலாளியின் மீது அனுதாபம் கொண்டு ஜப்பானுக்கே நேரில் சென்று, மாருதி நிறுவனத்தை குஜராத்துக்கு இழுத்து வந்ததாக இருக்கட்டும், நிர்மா, அதானி, மித்தல், அம்பானி போன்ற பல முதலாளிகளுக்கும் பல்லாயிரம் கோடி மதிப்புள்ள நிலம், மானியங்கள், கடன்கள், வரி விலக்குகள் ஆகியவற்றை வாரி வழங்கியதாக இருக்கட்டும் — இத்தகைய நடவடிக்கைகள் அனைத்திலும் முதலாளி வர்க்கத்தின் நலனைத் தனது சொந்த நலனாகவே உணர்ந்து செயல்பட்ட மோடியின் துணிச்சல் அவர்களைப் பெரிதும் ஈர்த்திருக்க வேண்டும். அதன் காரணமாகத்தான் ‘‘எகனாமிக் டைம்ஸ்’’ நாளேடு நடத்திய சர்வேயில் இந்தியாவின் 100 முன்னணி நிறுவனங்களின் தலைவர்களில் 74 பேர் மோடி பிரதமராக வரவேண்டுமென விருப்பம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள்.

இப்படி முதலாளி வர்க்கத்தால் ஆதரிக்கப்படுகின்ற ஒரு நபர் உழைக்கும் வர்க்கத்தின் வாழ்வில் வளர்ச்சியைக் காட்ட முடியுமா என்ற சிறிய சந்தேகம் கூட மோடி பக்தர்களுக்கு எழுவதில்லை. கம்யூனிச எதிர்ப்பு என்ற ஊறுகாய்ப் பானைக்குள் ஆண்டுக் கணக்காக ஊறப்போட்டு வளர்க்கப்பட்ட அமெரிக்க மக்களே, ‘‘முதலாளித்துவம் ஒழிக’’ என்று உலக முதலாளித்துவத்தின் கருவறையான வால் ஸ்ட்ரீட்டில் முழங்கிவரும் இந்தக் காலத்திலும்கூட, முதலாளிகளால் ஆதரிக்கப்படுவதை மதிப்புக்குரியதாகவும், கூடுதல் தகுதியாகவும் கருதுகிறார்கள் மோடி பக்தர்கள்.

சொல்லிக் கொள்ளப்படும் குஜராத்தின் வளர்ச்சி என்பதே ஒரு கட்டுக்கதை என்று நிரூபிக்கும் அரசாங்கப் புள்ளிவிவரங்களையும், ஆதாரங்களையும் முன்வைத்தாலும் அத்தகைய உண்மை விவரங்கள் இவர்கள் மீது எத்தகைய தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்துவதில்லை.

வரலாற்று விவரங்கள், தொல்லியல் ஆய்வுகளை வைத்துக் கொண்டு ராமன் கோயிலை இடித்துத்தான் பாபர் மசூதியைக் கட்டினார் என்று முதலில் வாதாடுவது, அதனை அறிவியல் பூர்வமாக நிலைநாட்ட முடியாத போது, மறுத்து வாதிடுபவர்கள் மீது களங்கம் கற்பிப்பது, அதுவும் முடியாத போது, ‘‘எங்கள் மத நம்பிக்கையை அறிவியல் ஆய்வுக்கு உட்படுத்த முடியாது’’ என்று தமது முட்டாள்தனத்தை தெனாவெட்டாகப் பிரகடனம் செய்வது என்ற வழிமுறைகளைத்தான் அத்வானி முதல் அடிமட்டத் தொண்டன் வரையிலான அனைவரும் அன்று அயோத்தி விவகாரத்தில் செய்தார்கள்.

அதையேதான் மோடி விவகாரத்திலும் செய்கிறார்கள். இணைய வெளியிலும், ஊடகத்துறையிலும் இவர்களால் ஏவிவிடப்பட்டிருக்கும் அறிவுத்துறைக் காலாட்படை முன் எப்போதும் இல்லாத தைரியத்துடன் பார்ப்பன பாசிசக் கருத்துகளை நஞ்சாக கக்குகிறது. ஒரு கோயபல்சின் இடத்தில் இப்போது பல இலட்சம் கோயபல்சு குஞ்சுகள்!

பல்லாயிரக்கணக்கான மக்களைத் திட்டமிட்டுப் படுகொலை செய்த ஒரு கிரிமினல், தன்னுடைய குற்றங்களை நியாயப்படுத்திக் கொள்ளவும், தனது பிம்பத்தை உயர்த்திக் கொள்ளவும் அடுக்கடுக்கான போலி மோதல் கொலைகளை அரங்கேற்றிய ஒரு வஞ்சகன், தான் அதிகார ஏணியில் மேலேறுவதற்காகத் தனது கூட்டாளிகளைக் காவு கொடுக்கவும் தயங்காத ஒரு கயவன், ‘‘நானே உங்களது மீட்பன்’’ என்று முழங்குகிறான்.

பாசிசத்தின் தலையை நசுக்கிக் கொல்ல விரும்புகிறவர்கள் நாட்களைத் தள்ளிப் போடவியலாது. இந்தக் கணமே களத்தில் இறங்க வேண்டும்.

● சூரியன்

"கொலைக்கடவுளின்" லீலைகள்!

குஜராத் போலீசு அதிகாரி டி.ஜி.வன்சாராவின் பதவி விலகல் கடிதம், நரேந்திர மோடி சுயநலமும் பதவிவெறியும் கொண்ட நாலாந்தர கிரிமினல் பேர்வழி என்பதை அம்பலப்படுத்துகிறது.

மோடியின் உத்தரவுப்படி போலி மோதல் படுகொலைகளை நடத்திய காக்கிச்சட்டை கிரிமினல் டி.ஜி.வன்சாரா.

நான்கு போலிமோதல் கொலைவழக்குகளில் கைது செய்யப்பட்டு, பதவியிலிருந்து இடைநீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கும் குஜராத் அரசின் துணை இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரல் டி.ஜி. வன்சாரா, சபர்மதி சிறையிலிருந்து குஜராத் அரசிற்கு அனுப்பியிருக்கும் பதவி விலகல் கடிதம், ''சுயநலமும் அதிகாரவெறியும் கொண்ட கீழ்த்தரமான கிரிமினல் பேர்வழிதான் மோடி'' என்பதை எடுத்துக்காட்டுவதாக அமைந்துள்ளது. நரேந்திர மோடி குஜராத்தின் முதலமைச்சராகப் பதவியேற்ற பின், குஜராத் போலீசு துறையில் தனிக்காட்டு ராஜாவாக கோலோச்சியவர்தான் இந்த டி.ஜி.வன்சாரா. 2002-க்கும் 2006-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் குஜராத் போலீசின் குற்றவியல் பிரிவின் துணை கமிசனராகவும், பின்பு கூடுதல் கமிசனராகவும்; தீவிரவாதத் தடுப்புப் படையின் துணை இன்ஸ்பெக்டர் ஜெனரலாகவும் பதவி உயர்வுகள் பெற்று, மோடியின் அணுக்கத் தொண்டனாக இருந்து சேவை செய்தவர், இவர். மேலும், குஜராத்தில் நரேந்திர மோடி ஆட்சியில் நடந்த முசுலீம் படுகொலை, பல்வேறு 'மோதல்' படுகொலைகள், தீவிரவாத எதிர்ப்பு என்ற பெயரில் முசுலீம்களுக்கு எதிராகக் கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட அரசு பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள் ஆகியவை குறித்த அனைத்து மர்மங்களையும் அறிந்தவர். இப்படிப்பட்ட பின்னணி கொண்ட டி.ஜி.வன்சாரா, தனது பதவி விலகல் கடிதத்தை சுய வாக்குமூலம் போலவே அளித்துள்ளார்.

போலி மோதல் கொலை வழக்கில் கைது செய்யப்பட்டுப் பிணையில் வெளியே வந்துள்ள மோடியின் கிரிமினல் கூட்டாளி அமித் ஷா.

''குஜராத்தில் 2002-ஆம் ஆண்டு தொடங்கி 2006-ஆம் ஆண்டு வரையிலும் நடந்துள்ள 'மோதல்' படுகொலைகள் அனைத்தும் மோடி அரசிற்குத் தெரிந்துதான் நடந்தன; மோடி அரசின் ஊக்குவிப்பு மற்றும் வழிகாட்டுதல்களோடுதான் நடந்தன'' என்று வன்சாரா தனது கடிதத்தில் குறிப்பிட்டிருந்தாலும், அவரது இக்கடிதம், குற்றத்தை உணர்ந்து மனசாட்சியின் உறுத்தலால் எழுதப்பட்டுள்ள பாவ மன்னிப்புக் கோரும் கடிதம் கிடையாது. சோராபுதீன் மற்றும் பிரஜாபதி போலி மோதல்கொலை வழக்குகளில் தன்னைப் போலவே குற்றஞ்சாட்டப்பட்டு கைது செய்யப்பட்ட குஜராத் அரசின் முன்னாள் துணை உள்துறை அமைச்சர் அமித் ஷா, மோடியின் தயவால் மூன்றே மாதத்தில் பிணையில் வந்துவிட்டபொழுது, தான் மட்டும் ஏழு வருடங்களாகக் கம்பி எண்ணிக் கொண்டிருப்பதைப் பொறுத்துக் கொள்ள முடியாமலும்; டெல்லியைக் குறிவைத்து விரைந்து கொண்டிருக்கும் மோடி தனது அரசியல் இலாபத்துக்காகத் தன்னை முற்றிலுமாகவே பலியிட்டு விடுவாரோ என்ற அச்சத்தாலும் எழுதப்பட்டுள்ள கடிதம்தான் இது.

''தான் கடவுள் போல நம்பியிருந்த நரேந்திர மோடி தன்னைக் கைவிட்டுவிட்டதாக''க் கடிதம் முழுவதும் புலம்பித் தள்ளியிருக்கிறார், வன்சாரா. அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றவும், தக்கவைத்துக் கொள்ளவும் எத்தகைய கிரிமினல்தனத்திலும் இறங்கத் தயங்காத ஒரு பாசிஸ்டிடமிருந்து, இதைத் தவிர வேறெந்த யோக்கியதையை எதிர்பார்க்க முடியும்? காரியம் முடிந்தவுடன் யாராக இருந்தாலும் தூக்கிக் கடாசிவிடுவதை மோடி ஒரு கலையாகவே செயல்படுத்தி வருகிறார். இதற்கு இன்னொரு உதாரணம் மாயாபென் கோத்நானி.

குஜராத் முசுலீம் படுகொலை குறித்து சாட்சியம் அளித்ததற்காகப் படுகொலை செய்யப்பட்ட குஜராத் அரசின் முன்னாள் வருவாய்த்துறை இணை அமைச்சர் ஹரேன் பாண்டியா (கோப்புப் படம்)

குஜராத்தின் நரோடா பாட்டியா பகுதியில் முசுலீம்களைக் கதறக்கதற படுகொலை செய்த மாயாபென் கோத்நானிக்குத் தனது அரசில் அமைச்சர் பதவி கொடுத்து அழகு பார்த்த மோடி, அப்படுகொலை வழக்கில் அவருக்கு ஆயுள் தண்டனை வழங்கப்பட்ட பிறகு, அத்தண்டனையைத் தூக்கு தண்டனையாக அதிகரிக்க வேண்டும் என யோக்கியவானைப் போலக் கோருவதற்குக் கொஞ்சம்கூடத் தயங்கவில்லை. அவரது அரசு தற்பொழுது இக்கோரிக்கையைக் கைவிட்டுவிட்டாலும், மாயாபென் கோத்நானியோடு சேர்த்துத் தண்டிக்கப்பட்ட பாபு பஜ்ரங்கிக்குத் தூக்கு தண்டனை வழங்கக் கோரியிருக்கிறது. இதன் மூலம் இரண்டு விதங்களிலும் அரசியல் ஆதாயமடைய முயலுகிறார், மோடி.

வன்சாராவும்கூட மோடியைப் போலவே கயமைத்தனம் கொண்ட காரியவாதிதான். மோடி தன்னைக் காப்பாற்றவில்லை என ஒருபுறம் புலம்பிவிட்டு, இன்னொரு புறம் தனது தலைமையில் நடத்தப்பட்ட போலி மோதல் கொலைகளைத் தேசபக்தி நிறைந்த நடவடிக்கைகளாகச் சித்தரித்திருக்கிறார், அவர். இப்படுகொலைகளை நடத்தியதன் மூலம் குஜராத் இன்னொரு காஷ்மீராக மாறுவதை தாங்கள் தடுத்திருப்பதாகக் கதையளந்து, தாங்கள் ஏதோ அரசியல் சூழ்ச்சியில் பலிகிடா ஆக்கப்பட்டுவிட்டதைப் போலக் காட்டி, அனுதாபத்தைப் பெற முயல்கிறார், அவர்.

குஜராத் முசுலீம்களுக்கு எதிராக மிகக்கொடிய படுகொலையை நடத்திய கையோடு, அவர்கள் மீது பல்வேறு விதமான அரசு பயங்கரவாத ஒடுக்குமுறைகளையும் ஏவிவிட்டது, மோடி-வன்சாரா கும்பல். முசுலீம்களின் குடியிருப்புகளும் வழிபாட்டுத் தலங்களும் போலீசின் நேரடிக் கண்காணிப்பின் கீழ் கொண்டு வரப்பட்டன. மோடி அரசில் வருவாய்த்துறை இணை அமைச்சராக இருந்த ஹரேன் பாண்டியா மர்மமான முறையில் கொலைசெய்யப்பட்டுக் கிடந்ததைக் காட்டி, பாகிஸ்தானால் பயிற்சி அளிக்கப்பட்ட தீவிரவாதிகள் குஜராத்திற்குள் ஊடுருவி விட்டதாகப் பிரச்சாரம் நடத்தப்பட்டது. இப்படுகொலையைச் செய்ததாக 12 முசுலீம்களைக் கைது செய்ததோடு, அவர்களைத் தீவிரவாதிகள் என்றும் குற்றஞ்சுமத்தியது, மோடி அரசு. இம்முசுலீம்கள் கீழமை நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்பட்டாலும், குஜராத் உயர் நீதிமன்றத்தால் விடுதலை செய்யப்பட்டனர்.

ஹரேன் பாண்டியா கொலை செய்யப்பட்ட பின்னணியையும், அப்படுகொலையைத் தொடர்ந்து குஜராத்தில் நடந்த பல்வேறு போலி மோதல் கொலைகளையும் இணைத்துப் பார்த்தால்தான் மோடி-வன்சாரா கும்பலின் சதித்தனங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியும். முன்னாள் நீதிபதிகள் ஹாஸ்பேட் சுரேஷ், வீ.கிருஷ்ணய்யர் ஆகியோரைக் கொண்டு தன்னார்வத் தொண்டு அமைப்புகள் அமைத்த குடிமக்கள் விசாரணை மன்றம் குஜராத் முசுலீம் படுகொலைகள் பற்றி நடத்திய விசாரணையில் ஹரேன் பாண்டியாதானாகவே முன்வந்து சாட்சியமளித்தார். அப்படுகொலை தொடங்குவதற்கு முன்பாக உயர் போலீசு அதிகாரிகளை அழைத்து அதிகாரபூர்வமற்ற முறையில் நரேந்திர மோடி நடத்திய கூட்டம் பற்றித்தான் இவ்விசாரணையில் பாண்டியா சாட்சியம் அளித்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இதற்குப் பின்னர்தான் அவர் மர்மமான முறையில் படுகொலை செய்யப்படுகிறார். சாட்சியத்தைக் குற்றவாளிகள்தான் அழிப்பார்கள் என்ற தர்க்கத்தின் அடிப்படையில் பார்த்தால், சந்தேகத்தின் நிழல் மோடி கும்பல் மேல் விழுவதை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட முடியாது.

மோடி-வன்சாரா கும்பலால் கடத்தி வரப்பட்டு, போலி மோதலில் படுகொலை செய்யப்பட்ட மும்பையைச் சேர்ந்த கல்லூரி மாணவி இஷ்ரத் ஜஹான். (கோப்புப் படம்)

மோடி-அமித் ஷா-வன்சாரா கும்பலின் இரகசியங்களை அறிந்தவன் என்பதற்காகவே போலி மோதலில் கொல்லப்பட்ட உள்ளூர் தாதா சோராபுதீன் (நடுவில்); அப்படுகொலையின் நேரடி சாட்சியங்கள் என்பதற்காகவே கொல்லப்பட்ட சோராபுதீனின் மனைவி கவுசர் பீ (இடது) மற்றும் அவனது கையாள் துளசிராம் பிரஜாபதி. (கோப்புப் படம்)

இத்தர்க்கத்தை ஒதுக்கிவைத்துவிட்டால்கூட, ஹரேன் பாண்டியா படுகொலைக்கும் மோடி கும்பலுக்கும் தொடர்புண்டு என்பதை நிரூபிப்பதற்கு வேறு பல சாட்சியங்களும் உள்ளன. குறிப்பாக, ஹரேன் பாண்டியாவின் தந்தை, இதனை ஒரு அரசியல் படுகொலை என்றுதான் கூறி வருகிறார். இப்படுகொலையோடு தொடர்புடைய முஃப்தி சுபிஃயான் பதான்கியா என்பவரை வன்சாரா தப்பவிட்டுவிட்டதாகக் குற்றஞ்சுமத்தியிருக்கிறார், ஹரேன் பாண்டியாவின் மனைவி. முஃப்தி சுஃபியான் உயிரோடு இருக்

கிறானா, இல்லையா என்பதே பெரும் மர்மமாக உள்ளது.

இதுவொருபுறமிருக்க, பாண்டியாவின் கொலைக்கும் உள்ளூர் தாதாவான சோராபுதீனுக்கும் தொடர்பிருப்பதாகச் செய்திகள் வெளிவந்த பிறகுதான், சோராபுதீன், அவனது மனைவி கவுசர் பீ, அவனது அடியாள் பிரஜாபதி ஆகியோர் குஜராத் போலீசாரால் கடத்திவரப்பட்டு, சோராபுதீன் போலி மோதலில் சுட்டுக் கொல்லப்படுகிறான். இப்படுகொலைக்கு நேரடி சாட்சியமாக இருந்த சோராபுதீனின் மனைவி கவுசர் பீ, பாலியல் வன்முறைக்கு உள்ளாக்கப்பட்டு, அதன்பின் வலுக்கட்டாயமாக மயக்க மருந்து கொடுக்கப்பட்டுக் கொல்லப்படுகிறார். அவரது சடலம் வன்சாராவின் சொந்த கிராமத்தில் இரகசியமான முறையில் எரியூட்டப்பட்டது. மற்றொரு சாட்சியமான பிரஜாபதியும் குஜராத்-ராசஸ்தான் எல்லையில் வன்சாராவால் போலி மோதலில் கொல்லப்பட்டான்.

இவர்கள் தவிர, குஜராத்தைச் சேர்ந்த சாதிக் ஜமால் என்ற இளைஞரும்; மும்பயைச் சேர்ந்த கல்லூரி மாணவி இஷ்ரத் ஜஹான் உள்ளிட்டு நால்வரும் போலி மோதலில் படுகொலை செய்யப்பட்டு, அவர்கள் லஷ்கர்-இ-தொய்பா அமைப்பைச் சேர்ந்த தீவிரவாதிகள் என முத்திரை குத்தப்பட்டனர். இப்படுகொலை வழக்குகளின் கீழ்தான் வன்சாரா கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். இவ்வழக்குகள் குறித்து நடைபெற்றுள்ள பூர்வாங்க விசாரணையில், கவுசர் பீ தவிர பிறர் போலி மோதல்கொலைகள் மூலம் கொல்லப்பட்டிருப்பது நிரூபணமாகியிருக்கிறது.

முசுலீம் தீவிரவாதிகளால் மோடியின் உயிருக்கு நிரந்தர அபாயம் இருப்பது போலவும், ஆனாலும் மோடி அது குறித்து அச்சப்படாமல் தீவிரவாதிகளை வேட்டையாடி வருவதாகவும் காட்டி, மோடியின் பிம்பத்தை ஊதிப் பெருக்கவும்; குஜராத் முசுலீம்களை நிரந்தரமாகவே இரண்டாம் தர குடிமக்களாக இருத்தி வைக்கும் நோக்கத்தோடுதான் இந்த 'மோதல்' கொலைகள் நடத்தப்பட்டன. இந்த உண்மைகள் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக அம்பலமான பிறகும், வன்சாரா கொஞ்சம்கூட அசராமல், ''பாகிஸ்தானுடன் நீண்ட எல்லையைக் கொண்டிருக்கும் குஜராத், காஷ்மீரைப் போல மாறிவிடாமல் தடுப்பதற்காக, பயங்கரவாதத்துக்கு எதிரான சகிப்புத்தன்மை அற்ற கொள்கை அரசால் வகுக்கப்பட்டது. அக்கொள்கையின்படிதான் இக்கொலைகள் நடந்தன'' எனத் தனது கடிதத்தில் பச்சையாகப் புளுகித் தன்னை நியாயப்படுத்திக் கொள்ள முயலுகிறார்.

> **குஜராத்தில் ஆறு ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் உள்ளிட்டு, 32 போலீசு அதிகாரிகள் நான்கு போலிமோதல் கொலை வழக்குகளில் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். மேலும், 16 போலிமோதல் கொலை வழக்குகள் குறித்து உச்ச நீதிமன்றக் கண்காணிப்பின் கீழ் விசாரணை நடந்து வருகிறது. மோடி ஒரு கை தேர்ந்த கிரிமினல் என்றால், அக்கிரிமினலுக்கு ஏற்ற ஜோடியாக குஜராத் போலீசு செயல்பட்டுள்ளது.**

குஜராத்தில் 2002-க்கும் 2006-க்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் 20-க்கும் மேற்பட்ட போலி மோதல்படுகொலைகள் மோடி-அமித் ஷா-வன்சாரா கூட்டணியால் திட்டமிடப்பட்டு நடத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் சோராபுதீன், பிரஜாபதி, சாதிக்ஜமால், இஷ்ரத் ஜஹான் போலிமோதல் கொலை வழக்குகளின் கீழ் ஆறு ஐ.பி.எஸ். அதிகாரிகள் உள்ளிட்டு, 32 போலீசு அதிகாரிகள் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். மேலும் 16 போலிமோதல் கொலை வழக்குகள் குறித்து உச்சநீதி மன்றத்தின் கண்காணிப்பின் கீழ் அமைக்கப்பட்டுள்ள சிறப்புப் புலனாய்வுக் குழு விசாரணை நடத்தி வருகிறது. மோடி ஒரு கைதேர்ந்த கிரிமினல் என்றால், அக்கிரிமினலுக்கு ஏற்ற ஜோடியாக குஜராத் போலீசு செயல்பட்டுள்ளது என்பதைத்தான் இந்த விவரங்கள் நிரூபிக்கின்றன.

''மோதல் கொலைகளை நடத்திய போலீசார் சிறையில் அடைக்கப்பட்டிருப்பது நியாயமென்றால், இக்கொலைகளை ஊக்குவித்த இந்த அரசாங்கம் இருக்க வேண்டிய இடம் காந்தி நகர் அல்ல; அகமதாபாத்திலுள்ள சபர்மதி சிறைச்சாலை அல்லது நவி மும்பயிலுள்ள தலோஜா சிறைச்சாலைதான் இந்த அரசாங்கத்தின் இடமாகும்'' எனத் தனது கடிதத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார், வன்சாரா. கிரிமினல் கும்பலுக்குள் சந்தேகமும் நம்பிக்கையின்மையும் வந்துவிட்டால், ஒருவரை ஒருவர் காட்டிக் கொடுப்பதில் இறங்குவதில்லையா, அதனை ஒத்தது வன்சாராவின் இந்தச் 'சாபம்'!

வன்சாராவின் இக்கடிதத்தைச் சட்டப்படியான ஒப்புதல் வாக்குமூலமாக எடுத்துக்கொண்டு மோடியை விசாரணைக்கு அழைக்க முடியும். குஜராத்தைச் சேர்ந்த முன்னாள் டி.ஜி.பி.யான ஆர்.பி. சிறீகுமார் இக்கோரிக்கையை பத்திரிகைகள் மூலமாக எழுப்பியிருப்பதோடு, இது குறித்து சி.பி.ஐ. இயக்குநருக்கும் கடிதம் எழுதியிருக்கிறார். சி.பி.ஐ., இது குறித்து வன்சாராவிடம் விசாரணை நடத்தியதற்கு அப்பால் நகரவில்லை. இப்போலி மோதல் கொலைகள் பற்றிய விசாரணைகளைக் கண்காணித்துவரும் உச்ச நீதிமன்றமும் குஜராத் உயர் நீதிமன்றமும் இக்கடிதம் குறித்து வாய் திறக்க மறுக்கின்றன. முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகளோ இக்கடிதத்தை ஒரு பரபரப்புச் செய்தியாக வெளியிட்டதோடு, இப்பிரச்சினையை அமுக்கிவிட்டன. இவர்களின் இந்தக் கள்ள மௌனமும் பாராமுகமும் மோடியின் குற்றங்களுக்கு எந்தவிதத்திலும் குறைந்தது அல்ல!

● செல்வம்

குஜராத்:

மோடியின் நிலப்பறிப்புக்கு எதிரான விவசாயிகளின் போராட்டம்!

கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் கடைந்தெடுத்த கைக்கூலியான மோடி, விவசாயிகளின் விரோதி என்பதை சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்தியத்துக்கு எதிரான விவசாயிகளின் போராட்டம் நிரூபித்துக் காட்டுகிறது.

குஜராத்தின் மிகப் பெரிய நகரமான அகமதாபாத்திலிருந்து 150 கி.மீ. தொலைவிலுள்ள தலோட் நகரை ஒட்டியுள்ள ஹன்சால்பூரை இணைக்கும் பாதைகளை ஆகஸ்டு15 அன்று தடையரண்களோடு போலீசுப் படைகள் முற்றுகையிட்டிருந்தன. அத்தடைகளைக் கடந்து, கிராமப்புற கொடிவழிப்பாதைகளினூடாகத் திரண்டுவந்த பெண்கள், முதியோர் உள்ளிட்ட பத்தாயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட விவசாயிகள் அன்று ஹன்சால்பூரில் கூடினர். ஒரு கம்பத்தை நட்டு அதில் மூவண்ணக் கொடியை ஏற்றினர்.

அவர்கள் தேசியக் கொடியேற்றி 'சுதந்திர' தினத்தைக் கொண்டாடுவதாகக் காட்டிக் கொண்டு, ''மாருதியே வெளியேறு!'' என்று முழக்கத்துடன் போராட்டத்தை நடத்தினர். கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்காக, விவசாய நிலங்களைப் பறித்திடும் சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்தியத்திற்கான (S.I.R.) அரசு அறிவிப்பையும், மாருதி காரின் உருவ பொம்மையுடன் மாருதி நிறுவனத்தின் விளம்பர பேனர்களையும் தீவைத்துக் கொளுத்தினர். அவர்களைச் சுற்றிவளைத்த போலீசு, தடையை மீறிக் கூடியதற்காகவும் மாருதி நிறுவனத்தின் பேனர்களைத் தீயிட்டதற்காகவும் முன்னணியாளர்களைக் கைது செய்து, பொய்வழக்கு சோடித்துச் சிறையிலடைத்துள்ளது.

இரண்டாண்டுகளுக்கு முன்புதான் ஹன்சால்பூரின் விவசாயிகளிடமிருந்து 600 ஏக்கர் நிலத்தைக் கட்டாயமாகப் பறித்து மாருதி நிறுவனத்துக்கு தாரைவார்த்தது, மோடி அரசு. இப்போது இந்தக் கிராமத்தையும் இதைச் சுற்றிலுமுள்ள 44 கிராமங்களையும் உள்ளடக்கிய மண்டல்-பேச்சராஜி சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்தியத்தை அமைக்கப் போவதாகவும், அதில் தொழிற்சாலைகள், வணிக வளாகங்கள், பொழுதுபோக்கு மையங்கள் முதலானவை உருவாக்கப்படும் என்றும், இதற்காக இக்கிராமங்களின் 12,700 ஏக்கர் நிலம் கையகப்படுத்தப்படும் என்றும் அறிவித்துள்ளது.

'வளர்ச்சி'க்கான முதல்வர் எனச் சித்தரிக்கப்படும் மோடியின் அரசு, கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் நிலக்கொள்ளைக்காகவே சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்திய சட்டத்தை 2009-ஆம் ஆண்டு உருவாக்கியது. ஏற்றுமதி சார்ந்த தொழில்களுக்கானவை என்ற பெயரில், ஏற்கெனவே உள்ள சிறப்புப் பொருளாதார மண்டலங்கள் சில நூறு ஏக்கர் பரப்பளவில் அடங்குகின்றன. ஆனால் சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்தியங்களோ ஒரு வட்டத்தின் (தாலுகாவின்) அளவிற்கு விவசாய நிலங்களை விழுங்கக்கூடியவை. கார்ப்பரேட் முதலாளிகள் இங்கு எந்த வகையான தொழிற்சாலையையும் எவ்விதத் தடங்கலுமின்றி அமைத்துக் கொள்ளலாம். ஷாப்பிங் மால்கள், மருத்துவமனைகள், போக்குவரத்துச் சாலைகள், கேளிக்கை விடுதிகள், கல்வி நிலையங்கள், வர்த்தக நிலையங்கள் மற்றும் குடியிருப்புகளை அமைத்துக் கொள்ளலாம். ஜப்பானியக் கூட்டுடன் உருவாக்கப்படும் மண்டல்-பேச்சராஜி சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்தியத்தைப்போல மேலும் 12 பிராந்தியங்களை குஜராத்தில் உருவாக்கத் துடிக்கிறது மோடி அரசு.

தரிசு நிலங்கள், குறைந்த அளவில் விவசாயம் செய்யப்படும் நிலங்கள் - என இப்பிராந்தியத்தில் வகைப்படுத்தப்படும் விவசாய நிலங்கள் அனைத்தும் சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்தியத்தில்

தங்களது மண்ணைப் பறித்து வாழ்வாதாரத்தை அடியோடு அழிக்க வந்துள்ள சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்தியத் திட்டத்தை எதிர்த்து கிராமங்களில் பிரச்சார ஊர்வலங்களை நடத்தும் தாய்மார்கள்.

ஆகஸ்டு 15 அன்று ஹன்சால்பூரில் ''மாருதியே வெளியேறு!'' எனும் முழக்கத்துடன் மோடி அரசின் சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்தியத் திட்டத்தை எதிர்த்துப் போராடும் விவசாயிகள்.

சேர்க்கப்படும். பறிக்கப்படும் நிலத்தின் பரப்பளவில் 60 சதவீத அளவுக்கு மட்டுமே விவசாயிகளுக்கு அரசு இழப்பீடாக அளிக்கும். எஞ்சிய 40 சதவீதப் பரப்புக்குச் சமமான நிலம், இப்பிராந்தியத்துக்கு வெளியே மாநிலத்தின் ஏதாவதொரு இடத்தில் வழங்கப்படும். இதன்படி, ஹன்சால்பூரில் பரம்பரையாகச் சாகுபடியிலிருக்கும் நிலங்களை 'தரிசு' நிலம் என மோசடியாக வகைப்படுத்தி மாருதிக்கு தாரைவார்த்திருந்தது, மோடி அரசு. தற்போது ஹன்சால்பூரின் ஒருபக்கம் மாருதி நிறுவனத்தால் வேலியிடப்பட்டுள்ளது. மண்டல்-பேச்சராஜி சி.மு.பிராந்தியத்தால் இன்னொரு பக்கம் வேலியிடப்படவுள்ளதால் இக்கிராமம் பிற ஊர்களிலிருந்து துண்டிக்கப்பட உள்ளது.

இன்னொரு கொடுமை என்னவென்றால், பேச்சராஜி பகுதிவாழ் விவசாயிகள் நர்மதா அணைக்கட்டுத் திட்டத்தின் மூலம் தண்ணீர் கிடைத்துப் பாசனம் மேம்படும் எனப் பல ஆண்டுகளாகக் காத்திருந்தனர். தற்போது இப்பகுதியின் பாசனத்துக்கான கால்வாய்த் திட்டம் நிறைவு பெறும் நிலையில் உள்ளது. ஆனால், அந்தக் காத்திருப்பின் பலனை அனுபவிக்க அவர்களிடம் விளைநிலம் இனி இருக்கப் போவதில்லை.

பேச்சராஜி வட்டாரத்தில் சீரகம் பெருமளவு பயிரிடப்படுகிறது. இங்கிருந்துதான் குஜராத்தின் அனைத்து பகுதிகளுக்கும் சீரகம் விநியோகமாகின்றது. பேச்சராஜி பருத்தியும் தரம் வாய்ந்தது. இவை தவிர, கம்பு, ஆமணக்கு, நெல், கோதுமை போன்றவையும் இந்த வட்டாரத்தில் விளைகின்றன. இப்பகுதியின் வளமான மேய்ச்சல் நிலங்கள்தான் ''மால்தாரி'' எனும் கால்நடை வளர்ப்பைத் தொழிலாகக் கொண்ட சாதியினருக்கு வாழ்வாதாரமாக உள்ளது.

தங்களது மண்ணைப் பறித்து வாழ்வாதாரத்தை அடியோடு அழிக்க வந்துள்ள சிறப்பு முதலீட்டு பிராந்தியத்தை எதிர்த்துப் போராட ''ஜமீன் அதிகார் அந்தோலன் குஜராத்'' எனும் அமைப்பின் கீழ் விவசாயிகள் ஒன்று திரண்டனர். கிராமங்களில் பிரச்சாரத்துடன் பேரணிகளை நடத்தினர். அரசிடம் மனு அளித்தல், வித்லபூர் முதல் காந்திநகர் வரை டிராக்டர் ஊர்வலம் - போன்ற அறவழிப் போராட்டங்களைத் தொடர்ந்தனர். மக்களிடம் அதிருப்தியும் எதிர்ப்பும் வலுவடையத் தொடங்கியதும் ஆகஸ்ட் 14 அன்று, கையகப்படுத்தும் கிராமங்களின் எண்ணிக்கையை 44-இல் இருந்து 8-ஆகக் குறைத்தது, மோடி அரசு. விவசாயம், கால்நடை வளர்ப்பைத் தவிர வேறு தொழில் எதுவும் தெரியாத இம்மக்களிடம் நிலமிழப்போருக்கு வேலை நிச்சயம் தரப்படும் என வாக்குறுதி அளித்தது. ஆனால் அதன் வாக்குறுதியையோ, கையகப்படுத்தும் கிராமங்களின் எண்ணிக்கைக் குறைப்பு மாய்மாலங்களையோ நம்பி ஏமாற விவசாயிகள் தயாராக இல்லை.

''சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்தியத் திட்டத்தை முழுமையாகக் கைவிடாவிட்டால், மாருதி நிறுவனத்தை இப்பகுதியிலிருந்து விரட்டியடிக்கும் போராட்டத்தைத் தொடர்வோம்!'' என்று அறிவித்தனர் விவசாயிகள். ''கடுமையான விளைவுகளை சந்திக்க வேண்டியிருக்கும்'' என்று அகமதாபாதிலிருந்து மெஹ்சானா வரை அனைத்து கிராமங்களிலும் சுவரொட்டிகளை ஒட்டி அச்சுறுத்திப் பார்த்தது மோடி அரசு. அதன் மீது காறி உமிழ்ந்துவிட்டு, ''நிலப்பறிப்பைக் கைவிடு; இல்லாவிட்டால் அதற்கான விலையை நீ கொடுத்தாக வேண்டும்!'' என மோடி அரசை நோக்கி கிராமங்கள்தோறும் சுவரெழுத்துப் பிரச்சாரத்தின் மூலம் எச்சரிக்கை விடுத்தனர், போராடும் விவசாயிகள். அதை மெய்ப்பித்துக் காட்டும் வகையில் ஆகஸ்டு 15 அன்று பல்லாயிரக்கணக்கில் அணிதிரண்டு போராட்டத்தை வெற்றிகரமாக விவசாயிகள் நடத்தியுள்ளனர். மண்டல்-பேச்சராஜி மட்டுமல்ல, அடுத்து வரவிருக்கும் 12 சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்தியங்களிலும் விவசாயிகள் ஆங்காங்கே போராடி வருகின்றனர். கார்ப்பரேட்டுகளின் நம்பகமான கூட்டாளியான மோடியின் புகழுக்குக் களங்கம் ஏற்பட்டுவிடாதிருக்க, மே.வங்கத்தின் சிங்கூர் பாணியில் பரவிவரும் இம்மக்கள்திரள் போராட்டங்கள் பற்றிய செய்திகள் ஊடகங்களில் வராமல் பார்த்துக் கொள்வதுதான் மோடி அரசுக்கு இப்போது முக்கிய வேலையாகிவிட்டது.

மோடியின் தலைமையிலான குஜராத்தின் 'வளர்ச்சி' என்பது உள்நாட்டு, வெளிநாட்டு கார்ப்பரேட் முதலாளிகளின் சூறையாடலுக்கானது; அம்மாநில விவசாயிகளுக்கும் உழைக்கும் மக்களுக்கும் எதிரானது; விவசாயிகளின் பாரம்பரிய விவசாய நிலத்தையும் வாழ்வையும் பறித்து அவர்களை நாடோடிகளாக்கி மரணப் படுகுழியில் தள்ளுவதற்கானது - என்பதையே குஜராத்தில் சிறப்பு முதலீட்டுப் பிராந்தியங்களுக்கு எதிராகப் பற்றிப் படர்ந்துவரும் விவசாயிகளின் போராட்டங்கள் நிரூபித்துக் காட்டுகின்றன.

● அழகு

உ.பி. இந்து மதவெறிக் கலவரம்:

மோடியின் நரபலி அரசியல்!

மேற்கு உ.பி.யைச் சேர்ந்த ஜாட் சாதியினரின் ஓட்டுக்களைப் பொறுக்குவதற்காகவே, முசாஃபர்நகர் மாவட்டத்தில் முசுலீம்களுக்கு எதிரான கலவரத்தைத் தூண்டிவிட்டு நடத்தியது, பா.ஜ.க.

மேற்கு உத்திரப்பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள முசாஃபர்நகர் மாவட்டத்தில் முசுலீம்களுக்கு எதிராக ஜாட் சாதியினரைத் தூண்டிவிட்டு ஆர்.எஸ்.எஸ். இந்து மதவெறிக் கும்பல் நடத்திய கலவரத்தில் 40-க்கும் மேற்பட்டோர் பலியாகியிருப்பதோடு, ஏறத்தாழ 40,000-க்கும் மேற்பட்டோர் தமது சொந்த கிராமங்களை விட்டு அகதிகளாக வெளியேறியுள்ளனர். இந்த 40,000 பேரில் ஆகப் பெரும்பான்மையோர் முசுலீம்கள் என்ற புள்ளிவிவரத்திலிருந்து இக்கலவரத்தின் தன்மையைப் புரிந்துகொள்ளலாம். மேலும், சாதி இந்துக்களை ஒன்றுதிரட்டி முசுலீம்களுக்கு எதிராக நிறுத்தும் ''குஜராத் மாதிரி'' உ.பி.யிலும் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டிருப்பதை இக்கலவரம் எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறது.

கடந்த ஆகஸ்டு 27 அன்று முசாஃபர் மாவட்டத்திலுள்ள கவால் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ஷானவாஸ் என்ற முசுலீம் இளைஞர், மாலிகாபூர் கிராமத்தைச் சேர்ந்த சச்சின் மற்றும் கவுரவ் என்ற இரு ஜாட் சாதி இளைஞர்களால் கொல்லப்பட்டார். ஷானவாஸைக் கொன்றுவிட்டுத் தப்பியோட முயன்ற அவ்விருவரும் அக்கிராமத்தைச் சேர்ந்த முசுலீம்கள் சிலரால் துரத்திப் பிடிக்கப்பட்டு, பின் அடித்துக் கொல்லப்பட்டனர். இது போன்ற அடிதடிக் கொலைகள் அடிக்கடி நடக்கும் முசாஃபர் நகர் மாவட்டத்தில், இந்தக் கொலைகள் வெறும் புள்ளிவிவரமாக மறைந்துவிடவில்லை. இதனை ஜாட் சாதியினருக்கும் முசுலீம்களுக்கும் இடையே கலவரத்தைத் தூண்டிவிடுவதற்கான வெடிமருந்தாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டது, ஆர்.எஸ்.எஸ்.

ஜாட் சாதியைச் சேர்ந்த அவ்விரு இளைஞர்களின் சகோதரியை ஷானவாஸ் பின்தொடர்ந்து வந்து தொந்தரவு செய்ததால்தான், அவர்கள் ஷானவாஸைக் கொல்லத் துணிந்ததாக ஒரு தரப்பும்; ஷானவாஸும் சச்சினின் சகோதரியும் ஒருவரையொருவர் காதலித்து வந்ததையடுத்து நடந்துள்ள 'கௌரவ'க் கொலை இது என இன்னொரு தரப்பும்; இருசக்கர வாகனத்தை ஓட்டுவதில் ஏற்பட்ட பிரச்சினையடுத்துதான் இக்கொலைகள் நடந்தது எனவும் இக்கொலைகளுக்கு வெவ்வேறு காரணங்கள் கூறப்படுகின்றன. இவை எதுவுமே உறுதி செய்யப்படாத நிலையில் ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பலோ, ''முசுலீம்கள் லவ் ஜிகாத் என்ற பெயரில் இந்துப் பெண்களை மயக்கித் திருமணம் செய்து கொள்கிறார்கள்; இதற்கான பயிற்சி மதரஸாக்களில் நடத்தப்படுகிறது'' என இவ்விவகாரத்தை முசுலீம் தீவிரவாதத்தோடு முடிச்சுப் போட்டதோடு, முசுலீம்களுக்கு எதிராக ஜாட் சாதியினரைத் தூண்டிவிடும் சதித் திட்டத்தோடு, ''ஜாட்கள் தமது பெண்களின் கௌரவத்தைக் காக்க வேண்டும்'' எனப் பிரச்சாரம் செய்தது.

இறந்துபோன ஜாட் இளைஞர்களின் சவ ஊர்வலம் ஆர்.எஸ்.எஸ். இந்து மதவெறி அரசியல் ஊர்வலமாகவே நடத்தப்பட்டது. அவ்வூர்வலத்தில், ''பாகிஸ்தானுக்குப் போ, இல்லையென்றால் மயானத்திற்குப் போ'', ''ஒரு உயிருக்கு நாங்கள் நூறு உயிரை எடுப்போம்'', ''இந்து ஒற்றுமை ஓங்குக'' என முழக்கங்கள் எழுப்பப்பட்டு, வெடிகுண்டின் திரி கொளுத்தப்பட்டது. இச்சமயத்தில், ''இரண்டு இளைஞர்களை ஒரு முசுலீம் கும்பல் கொலைசெய்வது போன்ற'' காட்சிப் பதிவை முகநூலில் பதிவேற்றம் செய்து வெளியிட்ட பா.ஜ.க.வின் சர்தானா தொகுதி

முசாஃபர்நகர் மாவட்டக் கலவரத்தின் பொழுது ஈவிரக்கமற்ற முறையில் கொடூரமாகத் தாக்கப்பட்ட சிறுமிகள்.

எம்.எல்.ஏ. சங்கீத் சோம், ''முசாஃபர் நகரில் என்ன நடக்கிறது என்று பாருங்கள். தங்கள் சகோதரியின் மானத்தைக் காக்க முசுலீம்களுடன் போராடி உயிரிழந்த இந்து இளைஞர்கள் இவர்கள்'' எனக் குறிப்பிட்டிருந்தார். இந்தக் காட்சிப் பதிவு உண்மையில் 2010-இல் பாகிஸ்தானிலுள்ள சியோல் கோட் நகரில் பதிவு செய்யப்பட்டது எனப் பின்னர் அம்பலமானாலும், அதற்குள்ளாகவே இப்பொய்ச் செய்தி ஜாட் சாதியினரை முசுலீம்களுக்கு எதிராகத் தூண்டிவிடும் வேலையைச் செய்து முடித்திருந்தது.

இன்னொருபுறமோ, முசாஃபர் நகரில் ஆகஸ்டு 30, வெள்ளியன்று மதியம் தொழுகை முடிந்த கையோடு, முசுலீம்கள் திடீரென ஓர் ஆர்ப்பாட்ட ஊர்வலத்தையும் பொதுக்கூட்டத்தையும் நடத்தினர். இதில் பகுஜன் சமாஜ் கட்சியின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் காதிர் ரானா, எம்.எல்.ஏ. ஜமில் அகமது உள்ளிட்டோர் கலந்துகொண்டனர். இவர்கள் முசுலீம்களை ஜாட்டுகளுக்கு எதிராகத் தூண்டிவிடும் வண்ணம் உரையாற்றியதாகக் கூறப்படுகிறது.

இதற்குப் பதிலடி கொடுப்பது போல, ஆகஸ்டு 31 அன்று கொல்லப்பட்ட இளைஞர்களுக்கு அஞ்சலி செலுத்துவது என்ற பெயரில் ஜாட் சாதி பஞ்சாயத்துக் கூட்டத்தை நடத்தியது, பா.ஜ.க. இதன் பின், செப்டம்பர் 5-ஆம் தேதி ஜாட்டுகளுக்கு ஆதரவாக மாவட்ட கடையடைப்புப் போராட்டம் பா.ஜ.க.வால் அறிவிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டது. இந்தச் சூழலில் செப்.7 அன்று ஜாட் சாதி மகா பஞ்சாயத்துக் கூட்டம் நடத்தப்பட்டது. இக்கூட்டத்திற்கு அண்டை மாவட்டங்களிலிருந்து மட்டுமல்ல, அண்டை மாநிலமான அரியானாவிலிருந்தும் ஜாட் சாதியினர் திரட்டப்பட்டு அழைத்து வரப்பட்டனர். இக்கூட்டத்தில் ஒரு இலட்சம் பேர் திரண்டிருந்ததும், அவர்கள் பல்வேறு ஆயுதங்களோடு கூட்டத்திற்கு வந்திருந்ததும் இக்கூட்டத்திற்கு ''மகளை, மருமகளைக் காக்கும் மகாபஞ்சாயத்து'' எனப் பெயரிடப்பட்டிருந்ததும், இக்கூட்டம் ஆர்.எஸ்.எஸ். திட்டப்படி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு நடத்தப்பட்டதை அம்பலப்படுத்திக் காட்டின.

இது மட்டுமின்றி, முசுலீம்களுக்கு எதிரான கலவரமும் அன்றுதான் வெடித்தது.

ஆகஸ்டு 27 அன்று ஷானவாஸும், ஜாட் சாதியைச் சேர்ந்த சச்சினும் கவுரவும் கொல்லப்பட்டனர். இதன் பின் ஆங்காங்கே இந்து - முசுலீம்களுக்கிடையே மோதல்கள் வெடித்து வந்தாலும் செப்டம்பர் 7 அன்றுதான் முழு அளவிலான கலவரம் வெடித்தது. இடைப்பட்ட நாட்களில் கலவரத்தைத் தடுத்து நிறுத்தவும், கலவரத்தைத் தூண்டும் நோக்கில் இரண்டு தரப்பிலும் செயல்பட்டவர்களைக் கைது செய்யவும் வாய்ப்புகள் இருந்தும் அவை அனைத்தையும் சமாஜ்வாதி அரசு திட்டமிட்டே புறக்கணித்தது. முசாஃபர் மாவட்டத்தில் 144 தடையுத்தரவு அமலில் இருந்தும் ஜாட் சாதியினர் சட்டவிரோதமான முறையில் ஆயுதங்களோடு பஞ்சாயத்துக்களை நடத்தவும், முசுலீம்கள் ஊர்வலம் நடத்தவும் அனுமதிக்கப்பட்டனர். இந்து மதவெறியைத் தூண்டிவிடும் திட்டத்தோடு சமூக வலைத்தளங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டதைத் தடை செய்யவும் அரசு முன்வரவில்லை. கலவரத் தீயில் குளிர் காயலாம் என்ற உள்நோக்கத்தோடு சமாஜ்வாதி அரசு செயல்பட்டது என்பதைத் தாண்டி, இந்த மெத்தனத்திற்கு வேறு காரணம் எதையும் கூற முடியாது.

எதிர்வரும் நாடாளுமன்றத் தேர்தலில் மைய ஆட்சியைப் பிடித்துவிட வேண்டும் என்ற கனவோடு அலையும் பா.ஜ.க., குறிப்பாக பிரதமர் நாற்காலியில் உட்கார்ந்துவிட வேண்டும் என்ற வெறியோடு அலையும் நரேந்திர மோடி கும்பல், 80 நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளைக் கொண்டுள்ள உத்திரப் பிரதேசத்தில் அதிகத் தொகுதிகளைக் கைப்பற்ற வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறது. சாதி அரசியலில் ஊறிப் போன உ.பி.யில், 'வளர்ச்சி' அரசியலைப் பேசி மோடியை வெற்றிபெற வைக்க முடியாது என்பதைக் கண்டுகொண்டுவிட்ட இக்கும்பல், முசுலீம்களுக்கு எதிராக சாதி இந்துக்களை ஒன்று திரட்டும் உத்தியைக் கையில் எடுத்திருக்கிறது.

குஜராத் முசுலீம் படுகொலையில் மோடியின் தளபதியாகச் செயல்பட்டவனும், குஜராத்தில் நடந்துள்ள பல்வேறு போலி மோதல் கொலை வழக்குகளில் தொடர்புடையவனுமான அமித் ஷா உ.பி.யின் தேர்தல் பொறுப்பாளராக நியமிக்கப்பட்ட அன்றே உ.பி.யில் பா.ஜ.க.வின் திட்டமென்ன என்பது வெளிச்சத்திற்கு வந்துவிட்டது. அமித் ஷா தேர்தல் பொறுப்பாளராக உ.பி.க்குச் சென்றவுடனேயே, அயோத்தி பாபர் மசூதி வளாகத்தினுள் சட்டவிரோதமாகச் செயல்பட்டு வரும் ராமர் கூடாரத்திற்குப் போனதும், அதனைத் தொடர்ந்து விசுவ இந்து பரிசத் கோசி யாத்திரையை அறிவித்ததும் நரேந்திர மோடி கும்பல் இந்து மதவெறியைக் கிளறிவிட்டு ஓட்டுப் பொறுக்குவதில் எள்ளளவும் தயங்கப் போவதில்லை என்பதை எடுத்துக் காட்

ஜாட் சாதிவெறியும் மதவெறியும் கொண்ட கும்பலிடமிருந்து தமது உயிரைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வீட்டைவிட்டு வெளியேறி, ஜுல்லா கிராமத்திலுள்ள மசூதியில் தஞ்சமடைந்துள்ள முசுலீம்கள்.

டின. முசாஃபர் நகரில் அக்கும்பல் நடத்தியுள்ள கலவரத்தை இவற்றின் தொடர்ச்சியாகத்தான் பார்க்க வேண்டும். குறிப்பாக, இக்கலவரத்தின்பொழுது, ''நரேந்திர மோடி ஒருவரால்தான் முசுலீம்களுக்குத் தகுந்த பாடம் கற்பிக்க முடியும்'' எனத் தீவிரமாகப் பிரச்சாரம் செய்யப்பட்டது தற்செயலானது அல்ல.

முசாஃபர் நகர் அமைந்துள்ள மேற்கு உ.பி. 18 நாடாளுமன்றத் தொகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. இப்பகுதியின் மொத்த மக்கள்தொகையில் ஜாட் சாதியினரும் முசுலீம்களும்தான் பெரும்பான்மையாக உள்ளனர். ஜாட் சாதியினர் மத்தியில் அஜீத் சிங்கின் ராஷ்டிரிய லோக் தள் கட்சியின் செல்வாக்கு சரிந்து விழுந்துவிட்டதால், அந்த இடத்தைப் பிடித்துக் கொள்ள பா.ஜ.க. இறங்கியிருக்கிறது. சமாஜ்வாதி கட்சி மேற்கு உ.பி.யில் கணிசமான இடங்களை வெல்ல முசுலீம் ஓட்டுக்களைத் தன்பக்கம் இழுக்கும் திட்டத்தில் இருக்கிறது. இதுதான் முசாஃபர் நகர் கலவரத்தின் பின்னணி.

முசுலீம்களுக்கு எதிராகக் கலவரத்தைத் தூண்டிவிடும் நோக்கில் போலியான காட்சிகளைப் பதிவேற்றம் செய்த குற்றச்சாட்டின் கீழ் கைது செய்யப்பட்டுள்ள பா.ஜ.க. எம்.எல்.ஏ. சங்கீத் சோம்.

ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பல் பழைய பாணியில், அதாவது ராமர் கோவில், காஷ்மீர் பிரச்சினை, பாக். எதிர்ப்பு முசுலீம் தீவிரவாதம் எனப் பிரச்சாரம் செய்து இந்தக் கலவரத்தை நடத்தவில்லை. மாறாக, சாதி அடையாளம் மற்றும் சாதி கௌரவத்தையும் முசுலீம் எதிர்ப்பையும் ஒன்றாக்கி இந்தக் கலவரத்தை நடத்தி முடித்திருக்கிறது. பா.ம.க. ராமதாசு நாடகக் காதல் என்ற கதையை ஊதிப் பெருக்கி தாழ்த்தப்பட்டோருக்கு எதிராக ஆதிக்க சாதி வெறியைத் தூண்டிவிட்டதைப் போல, ஆர்.எஸ்.எஸ். லவ் ஜிகாத் என்பதை ஊதிப் பெருக்கி, அதன் மூலம் ஜாட் சாதி ஓட்டுக்களைக் கவர முயலுகிறது. ''ஜாட்டுகள், முதலில் நாம் இந்துக்கள் என உணரத் தலைப்பட்டுள்ளனர். இது போல மற்ற இந்து சாதிகளும் முசுலீம்களுடன் மோத ஆரம்பித்தால், பா.ஜ.க.விற்குப் பெரும் பலன் கிடைக்கும்'' என ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் வியூகத்தை நப்பாசையுடன் விவரிக்கிறார், சுயம் சேவக் ஒருவர்.

உ.பி.யில் சமாஜ்வாதி கட்சி பதவிக்கு வந்த பின், கடந்த ஒன்றரை ஆண்டுகளுக்குள் ஏறத்தாழ 20-க்கும் மேற்பட்ட இந்து மதவெறிக் கலவரங்கள் நடந்துள்ளன. மற்ற ஓட்டுக்கட்சிகளும் முதலாளித்துவ அறிஞர்களும், ''சட்டம்-ஒழுங்கைக் காப்பதில் சமாஜ்வாதி அரசு தோற்றுவிட்டதை இக்கலவரங்கள் காட்டுவதாக''க் கூறி விமர்சித்து வருகின்றன. ஆனால், சமாஜ்வாதி கட்சியோ இப்படிபட்ட கலவரங்களின்பொழுது முசுலீம்களுக்குச் சாதகமாக சில நடவடிக்கைகளை எடுப்பதாகக் காட்டிக் கொள்வதன் மூலம் தனது சிறுபான்மையினக் காவலன் நாடகத்தைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியும் எனக் கருதுகிறது. இந்த விசயத்தில் பா.ஜ.க.வும் சமாஜ்வாதிக் கட்சியும், ''நீ அடி, நான் அணைத்துக் கொள்கிறேன்'' என இருப்பது, விசுவ இந்து பரிசத் அயோத்தியில் கோசி யாத்திரை நடத்த முயன்றபொழுதே அம்பலத்திற்கு வந்துவிட்டது.

சிறுபான்மையினரான முசுலீம்களை அச்சத்தில் வைத்திருப்பதன் மூலம் அவர்களைத் தம் பக்கம் இழுப்பது என்ற இந்த தந்திரத்தின் அடிப்படையில்தான் முசாஃபர் நகரில் கலவரச் சூழலை உடனடியாகக் கட்டுப்படுத்தாமல் வளரவிட்டது, சமாஜ்வாதி அரசு. ஆனால், நிலைமை கைமீறிப் போய், அக்கலவரம் சமாஜ்வாதிக் கட்சியையே பதம் பார்த்துவிட்டது. கலவரத்தால் பாதிக்கப்பட்ட முசுலீம்கள் சமாஜ்வாதி அரசுக்கு எதிராக ஆத்திரத்துடன் இருப்பதைக் கண்டுகொண்ட பிறகுதான், கலவரத்தைத் தூண்டுவதில் முன்னணியில் நின்ற பா.ஜ.க. எம்.எல்.ஏ.க்களைக் கைது செய்யத் தொடங்கியது, அம்மாநில அரசு.

மேற்கு உ.பி. பகுதியில் முசுலீம்களுக்கும் ஜாட்டுகளுக்கும் மத்தியில் இதுகாறும் நிலவிவந்ததாகக் கூறப்படும் நல்லிணக்கத்தை இக்கலவரம் முற்றிலுமாகக் கலைத்துப் போட்டுவிட்டது. அகதிகளாக வெளியேறியிருக்கும் முசுலீம்கள், ''நாங்கள் எந்த நம்பிக்கையில் சொந்த ஊருக்குத் திரும்ப முடியும்?'' என அச்சத்துடன் வினவும்பொழுது, இந்து மதவெறி கொண்ட ஜாட்டுகளோ, ''நாங்கள் அவர்களைத் திரும்பச் சொல்லி கெஞ்சப் போவதில்லை'' எனத் திமிரோடு அறிவிக்கிறார்கள். முசுலீம்கள் பெரும்பான்மையாக வாழ்ந்து வந்த கிராமங்களிலிருந்து அவர்கள் துரத்தியடித்துவிட்டு, அவற்றை ஜாட்டுகள் பெரும்பான்மையாக வாழும் கிராமங்களாக மாற்றும் ஆர்.எஸ்.எஸ்.-இன் தீய உள்நோக்கம் இக்கலவரத்தின் மூலம் சாத்தியமாகியிருக்கிறது.

பீகாரில் யாதவ்-முசுலீம் முரண்பாட்டை ஏற்படுத்தி, நெவாடா மற்றும் பெட்டியாவில் ஏற்கெனவே கலவரங்களை நடத்தி முடித்திருக்கிறது, ஆர்.எஸ்.எஸ். மேலும், அசாமில் சில்சார், மத்தியப்பிரதேசத்தில் இந்தூர், ஜம்முவில் கிஷ்த்வர் ஆகிய இடங்களிலும் சமீபத்தில் முசுலீம் எதிர்ப்பு இந்து மதவெறிக் கலவரங்கள் நடந்துள்ளன. 40 சதவீதம் முசுலீம் மக்கள் தொகை கொண்ட மேற்கு வங்கத்தில் இந்து மதவெறியைக் கக்குவதில் கைதேர்ந்தவனான வருண் காந்தி தேர்தல் பொறுப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டிருக்கிறான். இவையனைத்தும் நாடாளுமன்றத் தேர்தல்களையொட்டி முசுலீம்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் வாழ்ந்துவரும் வட மாநிலங்களில் இந்து மதவெறியைக் கிளறிவிட்டு, சாதி இந்துக்களின் வாக்குகளை அறுவடை செய்துகொள்ளும் மோடி வித்தையில் ஆர்.எஸ்.எஸ். கும்பல் இறங்கியிருப்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

● குப்பன்

கெதார் இயக்கம்:

விடுதலைப் போரின் வீரஞ்செறிந்த மரபு!

மறுகாலனியாதிக்கத்துக்கு எதிராக வீரஞ்செறிந்த போராட்டத்தை நடத்துவதுதான், கெதார் இயக்கத் தியாகிகளுக்கு நாம் செலுத்தும் உண்மையான அஞ்சலியாகும்.

பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்துக்கு எதிரான இந்திய விடுதலைப் போரின் வரலாற்றில் போர்க்குணம் ததும்பும் அத்தியாயத்தைக் கொண்டது கெதார் இயக்கம். அமெரிக்கா மற்றும் கனடாவில் குடியேறிய இந்தியர்களால் தொடங்கப்பட்டு, இந்தியாவில், குறிப்பாக பஞ்சாபில் பற்றிப் பரவிய மதச்சார்பற்ற, நாட்டு விடுதலைக்கான இயக்கம்தான் கெதார் இயக்கம். காலனியாதிக்கத்துக்கு எதிரான போராட்டத்தில் அடக்குமுறைகளைத் துச்சமாக மதித்து, தமது இன்னுயிரையும் ஈந்த முன்னுதாரணமிக்க தியாகிகளைக் கொண்டதுதான் கெதார் இயக்கம். 1913-இல் தொடங்கப்பட்ட அப்புரட்சிகர இயக்கத்தின் நூற்றாண்டு விழா நாடெங்கும் கொண்டாடப்பட்டு வருகிறது.

அன்றைய பிரிட்டிஷ் காலனிய ஆட்சியில் நிலவிய பொருளாதார மந்தத்தினால் பாதிப்புக்குள்ளான பஞ்சாபியர்கள், 1900-ஆம் ஆண்டுகளின் தொடக்கத்தில் சொந்த மண்ணை விட்டு வெளியேறி புதிய வேலை வாய்ப்புகளைத் தேடி, அமெரிக்காவுக்கும் கனடாவுக்கும் ஆயிரக்கணக்கில் குடிபெயரத் தொடங்கினர். இக்குடிபெயர்ந்த இந்தியர்களின் கடின உழைப்பினால் பல்வேறு தொழிற்சாலைகளும், பெரும் விவசாயப் பண்ணைகளும் அந்நாடுகளில் பல்கிப் பெருகிய போதிலும், அவர்கள் இரண்டாம்தரக் குடிமக்களாகவே நடத்தப்பட்டனர். குடியேறிய இந்தியர்கள் ஐரோப்பிய வெள்ளையர்களுடன் கலந்துவிடாமல் தனிக் காலனிகளில் வைக்கப்பட்டதோடு, அன்றைய குடியேற்ற நாடான கனடாவின் அரசும், கனடாவின் ஒரு பிராந்தியத்தை தனது ஆளுகையின் கீழ் வைத்திருந்த அன்றைய வெள்ளை ஏகாதிபத்தியவாதிகளின் பிரிட்டிஷ் கொலம்பிய அரசும் நிறவெறிக் கொள்கையுடன் இந்தியர்கள் தொடர்ந்து கனடாவில் குடியேறுவதைத் தடுத்தன.

அதேகாலகட்டத்தில், காலனியாதிக்கத்தை எதிர்த்துச் செயல்பட்ட 'குற்ற'த்துக்காக இங்கிலாந்திலிருந்து நாடு கடத்தப்பட்ட லாலா ஹர்தயாள் என்ற இளம் புரட்சியாளர், அமெரிக்காவின் கலிபோர்னியா பல்கலைக்கழகத்தில் ஆசிரியராகப் பணிபுரிய வந்தார். அடிமை நாட்டினராக இருப்பதாலேயே இந்தியர்கள் இழிவாக நடத்தப்படுவதையும், தாய்நாட்டை பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியத்திடமிருந்து விடுவிப்பதே இதற்குத் தீர்வு என்பதை உணர்த்தியும் அவரும், அப்பல்கலைக் கழகத்தில் படித்துவந்த இந்திய மாணவர்களும் பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டு குடியேறிய இந்தியர்களை அமைப்பாக அணிதிரட்டினர். இதன் தொடர்ச்சியாக, லாலா ஹர்தயாள், பாபா சோகன்சிங் பாக்னா, பாய் பிரேமானந்த் ஆகியோரின் தலைமையில் ''பசிபிக் கடலோர இந்தியர் சங்கம்'' என்ற அமைப்பு, 1913-ஆம் ஆண்டு மே மாதத்தில் அமெரிக்காவில் உருவாகியது. ஆயுதப் போராட்டத்தின் மூலம் மட்டுமே இந்திய நாட்டை விடுதலை செய்ய முடியும் என்று தீர்மானித்த இச்சங்கத்தினர், சான் பிரான்சிஸ்கோ நகரில் ஒரு கட்டிடத்தை வாங்கி, வங்கத்தில் உருவான ஆரம்பகால தலைமறைவு தேசவிடுதலை இயக்கமான ''யுகாந்தர்'' என்ற பெயரை அதற்குச் சூட்டி, அதை தலைமையகமாகக் கொண்டு பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டனர்.

1913 நவம்பர் முதல் நாளன்று இவ்வமைப்பின் சார்பில், உருது மொழியில் ''கெதார்'' (புரட்சி) என்ற வாரப் பத்திரிகையை வெளியிட்டனர். அதிலிருந்து இந்த அமைப்பானது ''கெதார் இயக்கம்'', ''கெதார் கட்சி'' என்றழைக்கப்பட்டது. பின்னர் குர்முகி, இந்தி மற்றும் பிற இந்திய மொழிகளிலும் இப்பத்திரிகை வெளியிடப்பட்டது. ''நாங்கள் சீக்கியர்களோ, இந்துக்களோ, முஸ்லிம்களோ அல்ல; நாட்டின் விடுதலையே எங்கள் மதம்'' என்று கெதார் கட்சி அறிவித்தது.

அப்பத்திரிகை ஒருமுறை இவ்வாறு ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டது.

பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்துக்கு எதிரான நாட்டு விடுதலைப் போரில் புரட்சிகர அத்தியாயமாகத் திகழும் வீரஞ்செறிந்த கெதார் இயக்கத்தின் நிறுவனர்களுள் ஒருவரான லாலா ஹர்தயாள். (கோப்புப்படம்)

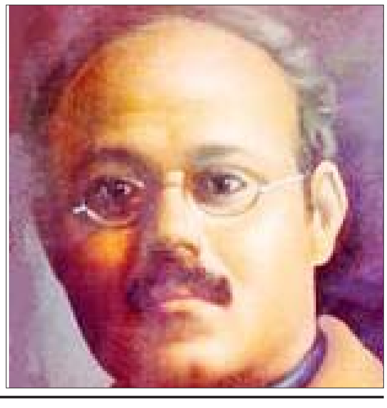

கனடாவில் குடியேறவிடாமல் தடுக்கும் ஏகாதிபத்தியவாதிகளை எதிர்த்து வான்கூவர் துறைமுகத்தில் நங்கூரமிட்டு ''காமகட்ட மாரு'' கப்பலில் போராடும் இந்தியர்கள். (கோப்புப்படம்)

''தேவை: புரட்சி செய்ய விருப்பமுள்ள இளைஞர்கள்; ஊதியம்: மரணம்; பரிசு: வீரத்தியாகி என்ற பட்டம்; ஓய்வூதியம்: இந்திய விடுதலை; பணியாற்றுமிடம்: இந்தியா.''

பிரிட்டிஷ் அரசின் கொடுங்கோன்மையையும், காலனியாதிக்கத்தை வீழ்த்தி ஒரு மக்கள் குடியரசை நிறுவ வேண்டியதன் அவசியத்தையும் உணர்த்திய கெதார் பத்திரிகை, உலகெங்குமுள்ள இந்தியத் தொழிலாளர்கள் மற்றும் உயர் கல்விக்காக மேலைநாடுகளுக்குச் சென்ற இளைஞர்களிடம் தீயாகப் பரவி அவர்களை உணர்வூட்டி அமைப்பாக்கியது. கெதார் இயக்கம் அயல் நாடுகளில் வாழும் இந்தியர்களிடம் விரிவடைந்த கட்டத்தில் முதல் உலகப்போர் தொடங்கியது. பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கவாதிகளைத் தாக்கி விரட்டியடிக்க இதுவே சரியான தருணம் என்பதை உணர்ந்த கெதார் கட்சியினர், அதற்கான தயாரிப்புகளில் வேகமாக இறங்கினர்.

கனடாவில் இந்தியர்கள் குடியேறுவதை ஏகாதிபத்தியவாதிகள் தடுப்பதை எதிர்த்தும், குடிபெயரும் மக்களுக்கு சம உரிமை கோரியும் ஹாங்காங்கில் அப்போது வர்த்தகராக இருந்த குருதித் சிங் சர்ஹாலி என்ற நாட்டுப்பற்றாளர், குருநானக்கின் பெயரால் கப்பல் நிறுவனத்தைத் தொடங்கி, ''காமகட்ட மாரு'' என்ற ஜப்பானியக் கப்பலை வாடகைக்கு அமர்த்திக் கொண்டு கெதார் இயக்கத்தினர் உள்ளிட்ட இந்தியர்களை கனடாவுக்கு அழைத்துச் சென்று குடியமர்த்த முயன்றார். ஹாங்காங்கிலிருந்து 150 பயணிகளுடன் 1914, ஏப்ரல் 4-ஆம் தேதியன்று புறப்பட்ட அந்தக் கப்பல், பின்னர் சீனாவின் ஷாங்காய், ஜப்பானின் யோகோஹமா முதலான துறைமுகங்களிலிருந்து மேலும் பல இந்தியர்கள் சேர மொத்தம் 376 பேருடன் கனடாவின் வான்கூவர் துறைமுகத்தை மே 23 அன்று சென்றடைந்தது.

ஆனால், இந்தியர்களை அக்கப்பலிலிருந்து இறங்கவிடாமல் கனடா அரசும் பிரிட்டிஷ் ஏகாதிபத்தியவாதிகளும் தடுத்தனர். இதை எதிர்த்து இரு மாதங்களாக அக்கப்பலிலிருந்தோரும், அமெரிக்கா மற்றும் கனடாவிலிருந்த இந்தியர்களும் சட்டரீதியாகப் போராடிய போதிலும், கனடிய அரசும் பிரிட்டிஷ் அரசும் அசைந்து கொடுக்கவில்லை. மீறினால் அக்கப்பல் தாக்கித் தகர்க்கப்படும் என்று எச்சரித்து கட்டாயமாகத் திருப்பியனுப்பப்பட்டது. அக்கப்பலைத் தனது ஆளுகையின் கீழிருந்த ஹாங்காங்கிலும் சிங்கப்பூரிலும் நிறுத்தக்கூட பிரிட்டிஷ் அரசு அனுமதிக்காமல் விரட்டியதால், அக்கப்பல் கொல்கத்தாவுக்குத் திரும்பியது. அங்கு பயணிகளைக் கீழிறக்கி கட்டாயமாக பஞ்சாபுக்கு அனுப்ப முயற்சித்ததை எதிர்த்து அவர்கள் போராடியபோது, பிரிட்டிஷ் போலீசார் சுற்றி வளைத்து 177 ரவுண்டுகள் துப்பாக்கிச் சூடு நடத்தி 19 பயணிகளைக் கொன்றனர். படுகாயமடைந்த இதர பயணிகள் அனைவரும் கைது செய்யப்பட்டனர்.

காலனிய அரசின் இக்கொடுஞ்செயல் இந்தியாவில் மட்டுமின்றி, பிற நாடுகளில் குடியேறிய இந்தியர்களிடமும் கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தியது. பிரிட்டிஷ் அரசின் நிறவெறி - கொலைவெறிக் கொடூரத்தை எதிர்த்து ''இந்தியாவுக்குச் செல்வோம்; ஆயுதப் போராட்டத்தைத் தொடுப்போம்!'' என்ற முழக்கத்துடன் பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்ட கெதார் கட்சியின் தலைவர்கள் அமெரிக்கா, கனடா, ஜப்பான், சீனா மற்றும் தென்கிழக்காசிய நாடுகளிலுள்ள இந்திய மக்களை அமைப்பாக்கிப் போராட அறைகூவினர். இந்த அறைகூவலை ஏற்று இந்நாடுகளில் குடியேறியிருந்த இந்தியர்களில் ஏறத்தாழ 6000 பேர் தமது அற்ப உடைமைகளை விற்றுவிட்டு, ஆயுதங்களைக் கொள்முதல் செய்து கொண்டு பிரிட்டிஷ் காலனியாதிக்கத்துக்கு எதிராகப் போராட தாய்நாட்டுக்குப் புறப்பட்டனர். கெதார் வீரர்களையும் ஆயுதங்களையும் தாங்கி பல நாடுகளிலிருந்து அடுத்தடுத்து வந்த கப்பல்கள் இந்தியக் கரையைத் தொட்டதும், அவர்களைக் காலனியாதிக்க அரசு கைது செய்தது. முன்னணிப் போராளிகள் அனைவரும் தூக்கிலிடப்பட்டு கொல்லப்பட்டனர். ஆயுள்தண்டனைக் கைதிகளாக நூற்றுக்கணக்கான கெதார் வீரர்கள் அந்தமான், மாண்டலே சிறைகளில் அடைக்கப்பட்டனர்.

பிரிட்டிஷாரிடம் சிக்காமல் தலைமறைவாகிய இதர கெதார் இயக்கப் போராளிகள் பஞ்சாபில் விவசாயிகளிடம் பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டு அமைப்பாக்கினர். அன்றைய பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தில் சிப்பாய்களாக இருந்த இந்தியர்களை, குறிப்பாக சீக்கியர்களை ஆயுதப் புரட்சியில் இறங்குமாறு அறைகூவி அணிதிரட்டினர். பஞ்சாப் மட்டுமின்றி உ.பி., வங்காளம் மற்றும் பிற பகுதிகளிலிருந்தும் சிப்பாய்களை இணைத்துக் கொண்டு 1915 பிப்ரவரி 21-ஆம் தேதியன்று பிரிட்டிஷாருக்கு எதிராக ஆயுதமேந்திய திடீர் தாக்குதல் நடத்த நாள் குறிக்

கப்பட்டது. ஆனால் சில துரோகிகளால் இத்திட்டம் பிரிட்டிஷ் அரசுக்குக் காட்டிக் கொடுக்கப்பட்டு முன்னணித் தலைவர்கள் கைதாகினர். அவர்கள் மீதான விசாரணை நடத்தப்பட்டு கர்ட்டார் சிங் சாராபா உள்ளிட்ட 45 தலைவர்களுக்குத் தூக்குத் தண்டனை விதிக்கப்பட்டது. 200-க்கும் மேற்பட்டவர்கள் அந்தமான் சிறையில் அடைக்கப்பட்டனர்.

அதே பிப்ரவரி மாதத்தில், சிங்கப்பூரில் பிரிட்டிஷாரை எதிர்த்து கலகத்தில் இறங்கிய கெதார் கட்சியினரும் பிரிட்டிஷ் ராணுவத்தில் சிப்பாய்களாக இருந்த இந்தியர்களும் கைது செய்யப்பட்டு, அவர்களில் 37 பேர் பொது இடத்தில் சுட்டுக் கொல்லப்பட்டனர். வெளிநாடுகளில் முகாமிட்டிருந்த பிரிட்டிஷ் படைகளில் இதுபோல கலகத்துக்கு முயற்சிகள் நடந்து தோல்வியுற்றன. 1915-இல் மட்டும் அடுத்தடுத்து நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கெதார் போராளிகள் கொல்லப்பட்டனர்.

காலனியாதிக்கவாதிகளின் கடுமையான அடக்குமுறைக்கு ஆளாகிஅழிக்கப்பட்ட போதிலும், கெதார் கட்சி நாட்டு மக்களின் மனங்களில்ஆழமாக ஊன்றிய நாட்டுப்பற்றையும் தியாகத்தையும் போர்க்குணத்தையும் எவராலும் ஒருக்காலும் அழிக்க முடியாது. கெதார் இயக்கத்தின் போர்க்குணமிக்க மரபுகளை உள்வாங்கிக் கொண்டு பகத்சிங்கின் நவ்ஜவான் பாரத் சபாவாகவும், கிர்தி கிசான் கட்சி, கம்யூனிஸ்டு கட்சி, கம்யூனிஸ்டு கெதார் கட்சி, நக்சல்பாரிகள் முதலான இயக்கங்களாகவும் அது பின்னாளில் பரிணமித்தது.

ஆட்சியாளர்களான ஏகாதிபத்தியக் கைக்கூலிகள் கெதார் இயக்கத்தின் நூற்றாண்டு விழாவை வெட்கமின்றிக் கொண்டாடுகின்றனர். ஆனால், கெதார் இயக்கம் உருவாக்கி வளர்த்த நாட்டுப்பற்றும், தியாகத்துக்கு அஞ்சாத துணிவும், போர்க்குணமுமிக்க பாரம்பரியமும் இன்றைய மறுகாலனியாதிக்கச் சூழலில் அந்நிய ஏகாதிபத்தியங்களுக்கு எதிராகச் சளையாமல் போராடிவரும் புரட்சிகர - ஜனநாயக சக்திகளுக்கே சொந்தமானது. வீரஞ்செறிந்த கெதார் போராளிகளின் தியாகத்தையும் நாட்டுப்பற்றையும் நெஞ்சிலேந்தி, நாட்டு விடுதலை எனும் அவர்களின் இலட்சியக் கனவை நனவாக்கப் போராடுவோம். ஓங்கட்டும் நாட்டுப்பற்று! வீழட்டும் காலனியாதிக்கம்!

● பாலன்

“உயர் நீதிமன்றத்தில் தமிழ்! வழக்குரைஞர்களின் போராட்டம் வெல்லட்டும்!”

– புரட்சிகர அமைப்புகளின் பிரச்சாரம் – ஆர்ப்பாட்டம்!

கடந்த 2010-ஆம் ஆண்டில் மதுரையிலும் சென்னையிலும் உயர் நீதிமன்றங்களில் தமிழை வழக்காடு மொழியாக்கக் கோரி உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தை வழக்குரைஞர்கள் நடத்தி அப்போராட்டம் தீவிரமடைந்தபோது, உயர் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி இக்பால், தமிழில் வழக்காடலாம் என்று வாய்மொழி உத்தரவு பிறப்பித்தார். இம்முதற்கட்ட வெற்றியைச் சட்டபூர்வமாக உறுதிப்படுத்த வேண்டியிருந்தது. ஆனால், தற்போது மதுரை உயர் நீதிமன்றத்தில் ஒரு வழக்குரைஞர் தமிழில் வாதாடியதற்காக மணிக்குமார் என்ற நீதிபதி வழக்கைத் தள்ளுபடி செய்துள்ளார். இதை எதிர்த்து, உயர் நீதிமன்றத்தில் தமிழை வழக்காடு மொழியாக அங்கீகரிக்கக் கோரி தமிழகம் மற்றும் புதுச்சேரி மாநிலங்களின் வழக்குரைஞர்கள் நடத்திவரும் போராட்டம் தீவிரமடைந்து வருகிறது.

இந்நீதியான போராட்டத்துக்கு வலுசேர்க்கும் வகையில் இப்போராட்டத்தை ஆதரித்து தமிழம் மற்றும் புதுச்சேரியில் தாங்கள் செயல்படும் பகுதிகளில் ம.க.இ.க; வி.வி.மு; பு.மா.இ.மு; பு.ஜ.தொ.மு; பெ.வி.மு; ஆகிய புரட்சிகர அமைப்புகள் துண்டுப் பிரசுரங்களுடன் பிரச்சாரத்தை மேற்கொண்டு, அதன் தொடர்ச்சியாக ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தி வருகின்றன. 11.9.2013 அன்று புதுச்சேரியிலும், 12.9.2013 அன்று சென்னை-பல்லாவரம் மற்றும் திருச்சியிலும், 17.9.2013 அன்று கோவையிலும் இப்புரட்சிகர அமைப்புகள் விண்ணதிரும் முழக்கங்களுடன் ஆர்ப்பாட்டங்களை நடத்தின.

நடுவண் அரசில் தி.மு.க. அங்கம் வகித்த போதிலும், ஐந்து முறை முதல்வராக இருந்த போதிலும் உயர் நீதிமன்றத்தில் தமிழை வழக்காடு மொழியாக்க கருணாநிதி ஒன்றும் செய்யாததையும், ‘‘நான் ஆட்சிக்கு வந்தால் தமிழை உயர் நீதிமன்ற மொழியாக்குவேன்’’ என்று 2010-இல் வழக்குரைஞர்களின் உண்ணாவிரதப் போராட்டத்தின்போது சவடால் அடித்த ஜெயலலிதா, இன்றுவரை எதையும் செய்யாததையும் இந்த ஆர்ப்பாட்டங்களில் உரையாற்றிய முன்னணியாளர்கள் தோலுரித்துக் காட்டினர்.

தமிழகத்தின் நீதிமன்றங்களில் வழக்காடியும் தமிழன், வழக்குரைஞனும் தமிழன்; இடையில் எதற்கு ஆங்கிலம்? யார் நலனுக்கு ஆங்கிலம்? - என்ற கேள்வி எழுப்பியும், தேசிய இனங்களின் சிறைக்கூடம்தான் இந்தியா என்பதை உணர்த்தியும், மவுனம் சாதிக்கும் ஓட்டுப் பொறுக்கிகளின் அயோக்கியத்தனத்தை அம்பலப்படுத்தியும், வழிபாட்டு மொழி முதல் வழக்காடும் மொழிவரை அனைத்தும் தாய்மொழியிலேயே அமைவதற்காகப் போராட வேண்டிய அவசியத்தை உணர்த்தியும் நடந்த இந்த ஆர்ப்பாட்டங்கள் உழைக்கும் மக்களிடம் உற்சாகமானதொரு வரவேற்பைப் பெற்றன.

- பு.ஜ. செய்தியாளர்கள்

உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம்:

காங்கிரசின் நயவஞ்சகமும் கார்ப்பரேட் கும்பலின் வயிற்றெரிச்சலும்

உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் ஏழைகளுக்குக் கிடைத்த வரப்பிரசாதமும் அல்ல; அதனால் நிதிப்பற்றாக்குறை அதிகமாகும் என்ற குற்றச்சாட்டு நியாயமானதும் அல்ல.

தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை அவசர அவசரமாக நாடாளுமன்றத்தின் இரு அவைகளிலும் நிறைவேற்றியிருக்கிறது, காங்கிரசு கூட்டணி அரசு. இச்சட்டத்தை தற்போதுள்ள வடிவில் நடைமுறைப்படுத்துவதை எதிர்க்கட்சிகள் எதிர்க்கின்றன என்றால், கார்ப்பரேட் முதலாளி வர்க்கமும் முதலாளித்துவ பொருளாதார நிபுணர்களும் இப்படியொரு சட்டத்தை எந்தவொரு வடிவிலும் கொண்டு வரக் கூடாதெனக் கூறி வருகின்றனர். தேசிய உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் நாடாளுமன்றத்தில் நிறைவேற்றப்பட்ட அன்று பங்குச்சந்தை சரிந்து விழுந்ததை, முதலீட்டாளர்களின் எதிர்ப்புக்கும் எரிச்சலுக்குமான அடையாளமாக முதலாளித்துவப் பத்திரிகைகள் சுட்டிக் காட்டுகின்றன.

ரேஷன் கடைகளை ஒட்டு மொத்தமாக ஒழித்துவிட வேண்டும் எனக் கோரி வரும் கார்ப்பரேட் கும்பல், உணவு பாதுகாப்புச் சட்டத்திற்கு எதிர்ப்பு தெரிவிப்பது விளங்கிக் கொள்ள முடியாத ஒன்றல்ல. ஆனால், உணவு மானியம் உள்ளிட்டு மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டு வரும் அனைத்துவிதமான மானியங்களையும் படிப்படியாக ஒழித்துக்கட்டிவிட வேண்டும் என்ற கொள்கையைக் கொண்டுள்ள மன்மோகன் சிங் அரசு, பட்டினியை ஒழிக்கும் நோக்கோடு உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டத்தைக் கொண்டுவந்திருப்பதாகக் கூறிவருவதுதான் வியப்பளிக்கிறது. காங்கிரசின் இந்தத் திடீர் கரிசனத்தின் பின்னே அதனின் நயவஞ்சகம் மறைந்திருக்கிறது என்பதே உண்மை.

தமிழகத்தில் குடும்ப அட்டைதாரர்கள் அனைவருக்கும் விலையில்லா அரிசி வழங்கப்படுகிறது. கேரளா, சட்டீஸ்கர் உள்ளிட்ட சில மாநிலங்களில் குடும்ப அட்டைதாரர்கள் அனைவருக்கும் மிகக் குறைந்த விலையில் அரிசி அல்லது கோதுமை வழங்கப்படுகிறது. உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டமோ இந்த அனைவருக்குமான பொது விநியோகத் திட்டத்திற்கு வேட்டு வைக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. இச்சட்டத்தின்படி, கிராமப்புறங்களில் வசிப்போரில் 75 சதவீதம் பேருக்கும், நகர்ப்புறங்களில் வசிப்போரில் 50 சதவீதம் பேருக்கும்தான் இனி ரேஷன் கடைகள் மூலம் மானிய விலையில் அரிசியோ, கோதுமையோ வழங்கப்படும். இவர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க இச்சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள அளவுகோலோ, ஏழைகளை இத்திட்டத்திலிருந்து ஒதுக்கித் தள்ளிவிடும் வண்ணம் தந்திரம் நிறைந்ததாக உள்ளது. அதனால்தான் இச்சட்டத்தை ஆதரிக்கும் ஜீன் ட்ரெஸ் (Jean Dreze) என்ற பொருளாதார நிபுணர்கூட, ‘‘பயன்பெறுவோரைத் தேர்ந்தெடுக்க நிர்ணயிக்கப்பட்டுள்ள அளவுகோலை அடியோடு மாற்ற வேண்டும்’’ என்கிறார்.

1990-களில் தனியார்மயம்-தாராளமயத்தைப் புகுத்திய கையோடு, அனைவருக்குமான பொது விநியோகத் திட்டத்தை ஒழித்துக்கட்டி, ரேஷன் பொருட்களை வழங்குவதில் வறுமைக் கோட்டுக்கு மேலே, கீழே என்ற பாகுபாட்டைப் புகுத்தியது, காங்கிரசு கட்சி. அந்தப் பாகுபாட்டை இச்சட்டத்தின் மூலம் நாடெங்கும் வலுக்கட்டாயமாகப் புகுத்தி நிரந்தரமாக்க முயலுகிறது, சோனியா-மன்மோகன் சிங் கும்பல். மேலும், ரேஷனின் மூலம் விநியோகிக்கப்படும் அரிசி, கோதுமை ஆகிய அத்தியாவசியப் பொருட்களின் விலையை மூன்றாண்டுகள் கழித்து உயர்த்த வேண்டும் என இச்சட்டம் முன்நிபந்தனை விதிக்கிறது. ரேஷன் கடைகளில் நடக்கும் ஊழல் மற்றும் பொருட்கள் கடத்தப்படுவதைத் தடுக்க, பொருட்களுக்குப் பதிலாக பணமாக வழங்கும் முறையைக் கொண்டுவர வேண்டுமெனவும் பரிந்துரைக்கிறது.

இதோ, பூனைக்குட்டி வெளியே வந்துவிட்டது. உலக வங்கி உள்ளிட்ட சர்வதேச நிதி நிறுவனங்கள் ரேஷன் கடையையும், விவசாயிகளிடமிருந்து நெல் மற்றும் கோதுமையைக் கொள்முதல் செய்வதையும் ஒழிப்பதற்கு முன்வைத்து வரும் ஆலோசனையை, மன்மோகன் சிங் கும்பல் ரேஷன் கடைகளில் நடக்கும் ஊழலை ஒழித்து, அதனைச் சீர்படுத்தும் நடவடிக்கையாகப் பரிந்துரைக்கிறது. அவர்கள் கசப்பு மருந்தை நேரடியாகக் கொடுக்கச் சொல்லுகிறார்கள்; இவர்களோ மருந்தைத் தேனில் குழைத்து நாக்கில் தடவப் பார்க்கிறார்கள் என்பதுதான் இதிலுள்ள வேறுபாடு. சுருக்கமாகச் சொன்னால், இந்த உணவுப் பாதுகாப்புச் சட்டம் என்பது தனியார்மயம்-தாராளமயத்திற்கு ஏற்றவாறு ரேஷன் பொருள் விநியோகத்தைக் காலப்போக்கில் மாற்றியமைப்பதற்கான ஏற்பாடே தவிர, இதில் ஏழைகளின் பட்டினியைப் போக்கும் கரிசனம் கொட்டிக் கிடக்கவில்லை.

இத்திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு ஆண்டொன்றுக்கு ஏறத்தாழ 1,25,000 கோடி ரூபாய் உணவு மானியமாக ஒதுக்க வேண்டியிருக்கும் எனக் கூறப்படுகிறது. கார்ப்பரேட் முதலாளி வர்க்கம் இந்தச் செலவை ஊதிப்பெருக்கி, ''நிதிப் பற்றாக்குறை ஏற்கெனவே அதிகமாக உள்ள வேளையில், ரூபாய் மதிப்பு வீழ்ச்சியடைந்து வரும் நிலையில் இது ஊதாரித்தனமான செலவு; இது மக்களைச் சோம்பேறிகளாக்கும் திட்டம்; உணவுப் பொருள் சந்தையில் தனியார் நுழையாதபடி செய்யும் சூழ்ச்சி; இந்தச் சட்டத்தால் முதலீட்டாளர்கள் இந்தியாவின் மீது நம்பிக்கையிழந்து வருகிறார்கள்'' என்றவாறெல்லாம் ஊடகங்களின் மூலம் இச்சட்டத்திற்கு எதிராகச் சாமியாடி வருகிறது.

ரேஷன் கடைகளில் விலையில்லா அரிசியைப் பெற்றுவரும் தமிழக மக்கள் சோம்பேறிகளாகிவிட்டார்கள் எனக் கூறுபவன் அடிமுட்டாளாகத்தான் இருக்க முடியும். ஏனென்றால், வளர்ச்சி குறித்து கார்ப்பரேட் கும்பல் முன்வைக்கும் அளவுகோல் தமிழகத்தை இந்தியாவின் முன்னணி மாநிலங்களில் ஒன்றாகக் குறிப்பிடுகிறது. தாங்கள் வளர்க்கும் நாய்க்கு பிஸ்கெட் வாங்கிப் போட ஆயிரக்கணக்கில் செலவு செய்யத் தயங்காத கார்ப்பரேட் கும்பல், பட்டினி போடுவதன் மூலம்தான் தொழிலாளர்களிடம் வேலை வாங்க முடியும் எனத் தெனாவட்டாகக் கூறுகிறது. இது, உழைக்கும் மக்களை மிருகத்தைவிடக் கேவலமாகப் பார்க்கும் வக்கிரமும் வர்க்க வெறுப்பும் நிறைந்த திமிர்த்தனம் தவிர வேறில்லை.

இந்த ஆண்டு பட்ஜெட்டில் உணவு மானியத்திற்கு 90,000 கோடி ரூபாய் ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. இச்சட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துவதற்கு மேலும் 35,000 கோடி ரூபாய் ஒதுக்க வேண்டியிருக்கும். ''இந்தக் கூடுதல் செலவு நாட்டின் வரவு-செலவில் பெரிய பாதிப்பை ஏற்படுத்தாது என்கிறார்'' ஜீன் ட்ரெஸ். இதுவொருபுறமிருக்க, விவசாயிகளிடமிருந்து உணவுப் பொருட்களைக் கொள்முதல் செய்வதற்கும், பிறகு அவற்றை மானிய விலையில் மக்களுக்கு வழங்குவதற்கும்தான் இந்த 1,25,000 கோடி ரூபாயும் கொட்டி அளக்கப்படுவது போல கார்ப்பரேட் கும்பல் கூறுவது கடைந்தெடுத்த அயோக்கியத்தனமாகும்.

விவசாயிகளிடமிருந்து மைய அரசு கொள்முதல் செய்யும் உணவுப் பொருட்கள் முழுவதையும் மக்களுக்கு வழங்குவதில்லை. அதிலொரு பெரும் பகுதியை எதிர்காலச் சேமிப்பாகப் பராமரித்து வருகிறது. ஆனால், இந்தச் சேமிப்பு எலிகளுக்குப் பயன்படும் அளவிற்குக்கூட மக்களுக்குப் பயன்படுவதில்லை. நாயிடம் சிக்கிய தேங்காயைப் போன்ற இந்தச் சேமிப்பிற்கு ஆகும் செலவுதான் உணவு மானியத்தில் பெரும் பகுதியைத் தின்று தீர்த்துவிடுகிறது. மேலும், இந்தக் கையிருப்பு அடிக்கடி தனியார் வியாபாரிகளுக்கு மானிய விலையில் விற்கப்பட்டு, அவர்கள் மூலம் சர்வதேசச் சந்தைக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்படுகிறது. உணவு மானியத்தை இந்தப் பெருவியாபாரிகள் தின்று கொழுப்பதை கார்ப்பரேட் கும்பல் திட்டமிட்டே மூடிமறைக்கிறது.

கடந்த ஆண்டில் (2012-13) மட்டும் கார்ப்பரேட் நிறுவனங்களுக்கு 5,28,163 கோடி ரூபாய் வரிச் சலுகையாக அளிக்கப்பட்டுள்ளது. கடந்த எட்டு ஆண்டுகளை எடுத்துக் கொண்டால், அக்கும்பலுக்குக் கொட்டி அளக்கப்பட்டுள்ள வரிச் சலுகை 31,11,169 கோடி ரூபாயாகும். இதே எட்டு ஆண்டுகளில் பணக்கார வர்க்கம் தங்க மற்றும் வைர நகைகளை வாங்கிக் குவிப்பதற்கு அளிக்கப்பட்டுள்ள வரிச் சலுகை 3,14,456 கோடி ரூபாயாகும். இந்த வரிச் சலுகைகளோடு ஏழை மற்றும் நடுத்தர மக்களுக்குத் தரப்படும் உணவு மானியத்தை ஒப்பிட்டுப் பாருங்கள், அரசின் செலவில் வயிறு வளர்ப்பது யார் என்ற உண்மை மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு ஆண்டும் பட்ஜெட்டில் பற்றாக்குறை ஏற்படுவதற்கான காரணமும் விளங்கும்.

தில்லியில் நடந்த விழாவொன்றில், உணவுப் பாதுகாப்பு அடையாள அட்டையை ஒரு வயதான தாய்க்கு வழங்கும் சோனியா காந்தி.

இந்தச் சட்டம் குறித்து திட்ட கமிசனின் துணைத் தலைவர் மாண்டேக் சிங் அலுவாலியாவிடம் சி.என்.என். தொலைக்காட்சி நடத்திய நேர்காணலில், ''இந்த உணவு மானியச் செலவை எப்படிச் சமாளிப்பீர்கள்?''என்ற கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. அதற்கு அலுவாலியா கொஞ்சம்கூடத் தயங்காமல், ''மற்ற மானியங்களை வெட்ட வேண்டியிருக்கும்'' எனப் பதில் அளித்தார். இந்தப் பதில், ஒரு கையால் கொடுப்பதைப் போலக் கொடுத்து இன்னொரு கையால் தட்டிப் பறித்துக் கொள்ளும் காங்கிரசின் நயவஞ்சகத்தைப் பளிச்சென புட்டு வைக்கவில்லையா?

● ரஹீம்

சொத்துக்குவிப்பு வழக்கு:

ஜெயாவின் கைப்பாவையாக உச்ச நீதிமன்றம்!

சொத்துக்குவிப்பு வழக்கில் ஜெயா–சசிகலா கும்பலைக் காப்பாற்ற முயற்சிக்கும் உச்ச நீதிமன்றமே இப்பொழுது குற்றவாளிக் கூண்டில் நிற்கிறது.

ஜெயா-சசி கும்பலுக்கு எதிராக பெங்களூரு வில் நடந்துவரும் சொத்துக்குவிப்பு வழக்கில் சிறப்பு அரசு வழக்குரைஞராக நியமிக்கப்பட் டிருந்த பவானி சிங்கை நீக்கி கர்நாடகா அரசு கடந்த செப்.16 அன்று உத்தரவு பிறப்பித்திருந் தது. இதனை எதிர்த்து ஜெயா-சசி கும்பல் உச்ச நீதிமன்றத்தில் தொடுத்த வழக்கில், ''கர்நாடகா அரசின் உத்தரவை ரத்து செய்ய வேண்டும் என் பதோடு, அவ்வழக்கை விசாரித்து வரும் நீதி பதி பாலகிருஷ்ணாவின் பதவிக் காலம் செப்.30 -ஆம் தேதியோடு முடிவடைவதால், இவ் வழக்கை விரைந்து முடிப்பதற்காக அவருக்குப் பதவி நீட்டிப்பு வழங்க வேண்டும்'' என்றும் கோரியிருந்தது. ''பவானி சிங்கை நீக்கும் கர் நாடகா அரசின் உத்தரவை ரத்து செய்தும்; கர் நாடகா உயர்நீதிமன்றம் கர்நாடகா மாநில அரசு டன் கலந்து ஆலோசித்து நீதிபதி பால கிருஷ்ணாவிற்குப் பதவி நீட்டிப்பு வழங்குவது குறித்து முடிவெடுக்க வேண்டும் எனப் பரிந் துரைத்தும்'' இவ்வழக்கில் செப்.30 அன்று தீர்ப் பளித்திருக்கிறது, உச்ச நீதிமன்றம்.

சொத்துக்குவிப்பு வழக்கில் ஜெயா-சசி கும்பலுக்குச் சாதகமாக நடந்து கொண்ட நீதிபதி பாலகிருஷ்ணா மற்றும் அரசு வழக்குரைஞர் பவானி சிங்.

''வழக்கை விசாரிக்க புதிய அரசு வழக்குரை ஞரும் புதிய நீதிபதியும் நியமிக்கப்பட்டால், அவர் கள் 34,000 பக்கங்கள் கொண்ட இந்த வழக்கின் சாட்சியங்களைப் படித்துப் புரிந்துகொள்ளவே நீண்ட காலம் எடுக்கும்; எனவே, பவானி சிங் நீக் கத்தை ரத்து செய்ய வேண்டும்; நீதிபதி பாலகிருஷ்ணாவிற்கு பதவி நீட்டிப்பு வழங்க வேண்டும்'' என வாதிட்டது, ஜெயா கும்பல். இதே காரணத்தை வேறு வார்த்தைகளில், ''அசாதாரண மான சூழ்நிலையையும் பல தொகுதிகளைக் கொண்ட சாட்சி யங்களையும்'' கருத்தில் கொண்டு இத்தீர்ப்பை அளிப்பதாகக் கூறி யிருக்கிறது, உச்சநீதி மன்றம். டான்சி வழக்கின் தீர்ப்பில் ஜெயா வின் மனசாட்சிக்கு வேண்டுகோள் விடுத்த உச்சநீதி மன்றம், சொத்துக்குவிப்பு வழக்கிலோ ஜெயாவின் மனம் எதை விரும்பி யதோ, அதனையே தீர்ப்பாக அளித்திருக்கிறது.

''18 ஆண்டு காலமாக நடந்துவரும் இவ்வழக்கு முடிவடை யும் தருணத்தில், சிறப்பு அரசு வழக்குரைஞர் பவானி சிங் தனது இறுதி வாதத்தை நடத்திக் கொண்டிருந்த வேளையில், தமிழ்நாட் டிலுள்ள தனது அரசியல் எதிரிகள் தூண்டிவிட்டுத்தான் கர்நாடகா அரசு பவானி சிங்கைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொண்டது'' என வாதிட்ட ஜெயா, இதன் மூலம் பவானி சிங்கைத் திரும்பப் பெற் றதைத் தனக்கு எதிராக நடத்தப்பட்ட சதியாகக் காட்டினார். ஆதா ரமற்ற, அபாண்டமான குற்றச்சாட்டுக்களை வீசுவதில் கைதேர்ந் தவரான ஜெயா, தி.மு.க.வின் மேல் இப்படிபட்ட பழி யைப் போட்டிருப்பது ஆச்சரியம் கொள்ளத்தக்கதல்ல. ஆனால் சொத்துக்குவிப்பு வழக்கைப் பொருத்தவரை, நீதிபதி பாலகிருஷ்ணா ஓய்வு பெற்றுச் செல்வதற்கு முன்பே தனக்குச் சாதகமான தீர்ப்பைப் பெற்றுவிட வேண்டும் என ஜெயா கும்பல் பல சதிகளை அரங்கேற் றியதும், இதற்கு நீதிபதி பாலகிருஷ்ணாவும், வழக்குரை ஞர் பவானி சிங்கும் ஒத்துழைப்பு கொடுத்து வந்ததும் தான் உண்மை. உச்ச நீதிமன்றம் இந்த உண்மைகளைத் தெரிந்தே புறக்கணித்து, ஜெயாவிற்குச் சாதகமாகத் தீர்ப் பளித்திருக்கிறது.

சொத்துக்குவிப்பு வழக்கு போடப்பட்ட நாள் தொடங்கி கடந்த பதினேழு, பதினெட்டு ஆண்டுகளா கப் பல்வேறு சப்பையான, மோசடியான காரணங்களை முன்வைத்து மனுவிற்கு மேல் மனு போட்டு வழக்கை இழுத்தடித்து வந்த ஜெயா கும்பல், பவானி சிங் அரசு வழக்குரைஞராகவும், பாலகிருஷ்ணா நீதிபதியாகவும்

நியமிக்கப்பட்ட பிறகு, வழக்கை இழுத்தடிப்பதையெல்லாம் கைவிட்டு, நல்ல பிள்ளையைப் போல நடந்துகொண்டது. எலி காரணமில்லாமல் அம்மணமாக ஓடாதே! இந்த நிலையில்தான், ''அரசு வக்கீலுக்கு உதவத் தங்களையும் வழக்கில் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்'' என தி.மு.க. பொதுச் செயலர் அன்பழகன் சார்பில் மனு போடப்பட்டு, அதற்கு சிறப்பு நீதிமன்றத்தின் அனுமதியும் பெறப்பட்டது. அதன் பிறகுதான் நீதிபதி பாலகிருஷ்ணாவும் அரசு வழக்குரைஞர் பவானி சிங்கும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட எதிர்த்தரப்பிற்குச் சாதகமாக நடத்தியிருக்கும் தகிடுதத்தங்கள் அம்பலத்திற்கு வந்தன.

> **"டான்சி வழக்கின் தீர்ப்பில் ஜெயாவின் மனசாட்சிக்கு வேண்டுகோள் விடுத்த உச்ச நீதிமன்றம், சொத்துக்குவிப்பு வழக்கிலோ ஜெயாவின் மனம் எதை விரும்பியதோ, அதனையே தீர்ப்பாக அளித்திருக்கிறது."**

பவானி சிங் அரசு வழக்குரைஞராக நியமிக்கப்பட்டவுடனேயே, ''அரசு தரப்பு சாட்சியங்களான 259 பேர் மற்றும் வழக்கு தொடர்பான ஆவணங்கள் அனைத்தையும் படித்துத் தெரிந்துகொள்வதற்குத் தனக்கு இரண்டு மாத அவகாசம் வேண்டும்'' எனக் கோரி சிறப்பு நீதிமன்றத்தில் பிப்ரவரி மாதம் மனு தாக்கல் செய்தார். ஆனால் நீதிபதி பாலகிருஷ்ணா, ''கால அவகாசம் அளித்தால், தான் நீதிமன்றத்தில் வேலையில்லாமல் உட்கார்ந்திருக்க நேரும்'' என்ற மொன்னையான காரணத்தைக் கூறி, அவகாசம் அளிக்க மறுத்துவிட்டார். பவானி சிங் இந்த உத்தரவுக்கு எதிராக மேல்முறையீடு செய்ய வாய்ப்பிருந்தும் அதனைப் புறக்கணித்தார். இதன் மூலம் ஆவணங்களைப் படித்துப் பார்க்காமலேயே இறுதி வாதங்கள் நடைபெறுவதை பவானி சிங்கும் பாலகிருஷ்ணாவும் கூட்டுச் சேர்ந்து அனுமதித்தனர்.

ஜெயாவும் மற்ற மூவரும் தங்களது தரப்பில் 133 சாட்சியங்களை விசாரிக்க வேண்டுமெனக் கூறிவிட்டு, பிறகு அதனைத் திடீரென 99 ஆகக் குறைத்துக் கொண்டனர். இதற்கு பவானி சிங்கும் உடந்தையாக நடந்துகொண்டார் என்பதோடு, இந்த 99 சாட்சியங்களையும் அவர் முறையாக குறுக்கு விசாரணை செய்யவில்லை. இதில் 99-ஆவது சாட்சியமாக இலஞ்ச ஒழிப்புத் துறை டி.எஸ்.பி. சம்பந்தம் நிறுத்தப்பட்டார். அரசு தரப்பில் சாட்சியம் அளிக்க வேண்டிய டி.எஸ்.பி. சம்பந்தம் குற்றவாளிகளின் தரப்பில் சாட்சியம் அளித்ததையும் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர்களுக்கு ஆதரவாக ஆவணங்கள் அளித்ததையும் அரசு வழக்குரைஞர் மட்டுமல்ல, நீதிபதி பாலகிருஷ்ணாவும் அனுமதித்தார்.

தமிழக இலஞ்ச ஒழிப்பு துறைதான் இந்த வழக்கையே நடத்தி வருகிறது. ஆனால், தமிழக முதல்வராக ஜெயா பதவியேற்றவுடனேயே, இத்துறையைச் சேர்ந்த வழக்கு விசாரணை அதிகாரியான சம்பந்தம், ''இவ்வழக்கை மறுவிசாரணை செய்ய வேண்டும்'' எனக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட ஜெயாவிற்குச் சாதகமாக மனு போட்டு, நீதிமன்றத்தால் கண்டிக்கப்பட்டவர் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. எனவே, டி.எஸ்.பி.சம்பந்தத்தை ஜெயா தரப்பு சாட்சியமாக நீதிமன்றம் விசாரித்திருப்பது வழக்கையே குழிதோண்டி புதைக்கும் தீய உள்நோக்கம் கொண்டதாகும்.

இப்படியாக இவ்வழக்கு விசாரணை குற்றவாளிகளுக்குச் சாதகமான முறையில் நடத்தப்படுவதைச் சுட்டிக்காட்டித்தான், பவானி சிங்கை நீக்கக் கோரி கர்நாடகா உயர் நீதிமன்றத்தில் அன்பழகன் வழக்கு தொடுத்தார். இதன் அடிப்படையில்தான் பவானி சிங்கைத் திரும்பப் பெற்றுக் கொள்ளும் முடிவை கர்நாடகா அரசு எடுத்தது. இவை எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக, பவானி சிங் அரசு வழக்குரைஞராக நியமனம் செய்யப்பட்டதே முறைகேடாக நடந்திருக்கிறது. இது இவ்வழக்கில் ஜெயாவிற்குச் சாதகமாக நடைபெற்றிருக்கும் மிகப் பெரிய மோசடியாகும்.

பவானி சிங்கிற்கு முன்பு இவ்வழக்கின் சிறப்பு அரசு வழக்குரைஞராக நீண்ட காலம் பணியாற்றிவந்த பி.வி. ஆச்சார்யாவிற்கு நெருக்கடிக்கு மேல் நெருக்கடி கொடுத்து, அவரைத் தாமே பதவியிலிருந்து விலகுமாறு செய்தது, ஜெயா கும்பல். அவரது பதவி விலகல் கடிதத்தை, அப்பொழுது கர்நாடகா உயர்நீதி மன்றத் தலைமை நீதிபதியாக இருந்த விக்ரமஜித் ஏற்றுக் கொள்ள மறுத்திருக்கிறார். விக்ரமஜித் உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதியாகப் பதவி உயர்வு பெற்றுச் சென்ற பிறகு, பொறுப்பு நீதிபதியாக நியமிக்கப்பட்ட சிறீதர் ராவ் என்பவர்தான் ஆச்சார்யாவின் பதவி விலகல் கடிதத்தை ஏற்றுக் கொண்டார்; ஆச்சார்யாவுக்கு அடுத்து வேறொருவரை நியமிக்க அரசு அளித்த பட்டியலில் இல்லாத ஒருவரை - பவானி சிங்கை - அரசு சிறப்பு வழக்குரைஞராக நியமித்திருக்கிறார். அப்பொழுது கர்நாடகாவை ஆண்டு வந்த ஜெயாவின் பங்காளியான பா.ஜ.க. அரசு இந்த முறைகேட்டைத் தெரிந்தே அனுமதித்ததோடு, பவானி சிங்கிற்கு ஒரு பெரும் தொகையைச் சம்பளமாகவும் நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது.

பவானி சிங் சட்டவிரோதமான முறையில் நியமிக்கப்பட்டுள்ளார் என்பது அம்பலமான பிறகும், அம்முறைகேடு குறித்து விசாரிக்காமல் ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டது உச்ச நீதிமன்றம். இன்னொருபுறம், பவானி சிங் நீக்கத்தை ரத்து செய்திருப்பதன் மூலம், அவரது முறைகேடான நியமனத்தையும் அவர் குற்றவாளிகளுக்குச் சாதகமாக நடந்து கொண்டதையும் சட்டபூர்வமாக்கிவிட்டது. ஜெயாவைக் காப்பாற்றப் போய், இப்பொழுது நீதிமன்றமே குற்றவாளிக் கூண்டில் நிற்கிறது. இனி, இந்த வழக்கில் நியாயமான முறையில் நீதி வழங்கப்படும் என எவரேனும் நம்ப முடியுமா?

● ஆர்.ஆர்.

அசாராம் பாபு:

கார்ப்பரேட் சாமியாரின் காமவெறி! மூடிமறைக்கும் இந்துவெறியர்கள்!

இந்துவெறியர்களின் கூட்டாளியான காமவெறியன் அசாராம் பாபுவின் இதர கிரிமினல்–மோசடி குற்றங்கள் மூடிமறைக்கப்படுகின்றன.

சிறைச்சாலையிலும் சுகபோகமாக வாழும் அளவிற்குச் செல்வாக்கு கொண்ட கார்ப்பரேட் சாமியார் அசாராம் பாபு.

அசாராம் பாபு என்ற பிரபல வட இந்தியச் சாமியார், 16 வயது சிறுமியைப் பாலியல் பலாத்காரம் செய்த குற்றத்திற்காகக் கடந்த மாதம் கைது செய்யப்பட்டுள்ளார். மத்தியப் பிரதேசத்திலுள்ள இச்சாமியாரது சிந்த்வாரா குருகுலப் பள்ளி மாணவியான அச்சிறுமியைக் கடந்த ஆகஸ்டு 15 அன்று, ராஜஸ்தான் மாநிலம் ஜோத்பூரில் உள்ள தனது ஆசிரமத்தில் நடந்த சத்சங் எனும் கூட்டு வழிபாட்டிற்கு வரவைத்துப் பலாத்காரப்படுத்தியிருக்கிறார், இக்கிரிமினல் சாமியார்.

இந்த அக்கிரத்தைக் கேட்டு அதிர்ந்த அசாராம் பக்தர்களான அச்சிறுமியின் பெற்றோர் முதலில் ஜோத்பூர் போலீசு நிலையத்தில் புகார் கொடுத்தனர். ராஜஸ்தான் போலீசார் இந்தக் கயவனுக்கு எதிரான புகாரைப் பதிவு செய்ய மறுக்கவே, தலைநகர் தில்லியில் புகார் செய்துள்ளனர். தில்லியிலும்கூடப் பாதிக்கப்பட்ட சிறுமியை மருத்துவச் சோதனைக்கு உட்படுத்தி, தொடர்ச்சியான பாலியல் வல்லுறவிற்கு உள்ளானதை உறுதி செய்ததன் பின்னர்தான் இந்தச் சாமியாருக்கு எதிரான முதல் தகவல் அறிக்கையை போலீசார் பதிவு செய்தனர்.

அதற்குப் பிறகும்கூட அவரைக் கைது செய்ய பல முனைகளிலும் இருந்து எதிர்ப்பு கிளம்பியது. அசாராம் பாபுவைக் கைது செய்வதில் போலீசு மெத்தனம் காட்டினாலும், சிறுமியின் பெற்றோர் இவ்வழக்கில் உறுதியாக இருந்தனர். சாமியாரைக் கைது செய்யாவிட்டால் சாகும்வரை உண்ணாவிரதம் இருக்கப் போவதாக அவர்கள் அறிவித்த பிறகுதான் ராஜஸ்தான் போலீசார், அசாராம் பாபுவைக் கைது செய்தனர். அவர் மீதான வழக்கு சிறார்கள் மீதான பாலியல் வன்கொடுமை வழக்காகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

(இடமிருந்து) டி.ஜி.வன்சாரா - அமித் ஷா - நரேந்திர மோடியுடன் அசாராம் பாபு: இந்து மதவெறி கிரிமினல்களின் கூட்டணி. (கோப்புப் படம்)

இந்தச் சாமியார் மீது ஏற்கெனவே பல வழக்குகள் உள்ளன. குஜராத் மாநிலம் அகமதாபாத்தில் சபர்மதி ஆற்றங்கரையில் உள்ள குருகுலப் பள்ளியில் திபேஷ் வகீலா மற்றும் அபிஷேக் வகீலா என்ற 11 வயது மாணவர்கள் இருவர் 2008-ஆம் ஆண்டு ஜூலை 5-ஆம் தேதி கொடூரமான முறையில் கொல்லப்பட்டனர். அவர்களை இந்தச் சாமியார் நரபலி கொடுத்துவிட்டதாகக் குற்றச்சாட்டு உள்ளது. அவர்களது பெற்றோரது தொடர்ச்சியான போராட்டங்களுக்குப் பின்னரும்கூட சாமியார் மீது எந்த நடவடிக்கையும் இல்லை. இது குறித்து விசாரித்த டி.கே.திரிவேதி கமிஷனின் அறிக்கையைக்கூட வெளியிடாமல் மோடி அரசு அசாராமைப் பாதுகாத்தது.

கடந்த 2009-ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதத்தில் அசாராமின் ஆசிரமத்திலிருந்து வெளியேறிய ராஜு சாந்தக் என்பவர் அங்கே தாந்த்ரீக யோகம் என்ற பெயரில் பெண்கள் மீதான பாலியல் குற்றங்கள் தொடர்ந்து நடப்பதாக போலீ

சில் புகார் செய்தார். இதனால் அசாராம் பாபு உள்ளிட்ட 3 பேரால் அவர் கடுமையாக தாக்கப்பட்டு, அது குறித்த வழக்கும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இன்றுவரை இவர்கள் மீதும் எவ்வித நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை.

கடந்த 2000-ஆம் ஆண்டில் மத்தியப் பிரதேசத்தின் ரட்லம் பகுதியில், ஜெயந்த் வைட்டமின்ஸ் என்ற மருந்து நிறுவனத்தின் ரூ.700 கோடி மதிப்புள்ள 200 ஏக்கர் நிலத்தை, அசாராம் பாபு மற்றும் அவரது மகன் நாராயண் சாய் ஆகியோர் மோசடி செய்து அபகரித்ததாக, அந்நிறுவனத்தின் பங்குதாரர் புகார் செய்தார். டெல்லியின் முக்கியமான மூன்று இடங்களில் ஆசிரமம் வைத்துள்ள அசாராம் பாபு ஆண்டுக்கணக்கில் சொத்து வரி கட்டாததால் டெல்லி மாநகராட்சி அவருக்கு நோட்டீசு அனுப்பியுள்ளது. மகாராஷ்டிரா மாநிலம் நாசிக்கில் உள்ள ஆசிரமத்திற்கு அருகில் அரசிற்குச் சொந்தமான இடத்தை அத்துமீறி கைப்பற்றிய வழக்கும் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது. மேலும், மகாராஷ்டிரா மாநிலத்தில் ஆசிரமத்திற்குச் சொந்தமான கடைகளில் விற்பனை வரி செலுத்தாதது பற்றி ஆராய்ந்து வருவதாக அம்மாநில கணக்கு அதிகாரிகள் கூறுகின்றனர். ராஜஸ்தானில் அசாராமின் கூட்டாளிகள் இருவர் கணக்கில் வராத ஹவாலா பணத்தை வைத்திருந்ததற்காகக் கைது செய்யப்பட்டுள்ளனர். இதுபோன்று பலவிதமான கிரிமினல் குற்றச்சாட்டுகள் வந்து குவிந்தாலும் அசாராமுக்கு எதிராக அரசு எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கவில்லை.

ஏனென்றால், அசாராமின் செல்வாக்கு அத்தகையது. வாஜ்பாயி, அத்வானி முதற்கொண்டு உமாபாரதி, திக் விஜய்சிங், அசோக் கெலாட், சிவராஜ் சிங் சௌகான், நரேந்திர மோடி உள்ளிட்ட முன்னாள் - இன்னாள் முதல்வர்களின் ஆதர்ச குருவாக இந்த அயோக்கிய சாமியார் உள்ளார்.

குஜராத்தில் ஆயிரக்கணக்கான முஸ்லீம்கள் படுகொலை செய்யப்பட்டபோது, மோடிக்கு ஆதரவாக நின்ற காரணத்திற்காக, பல ஏக்கர் நிலம் அசாராமுக்கு இலவசமாகக் கொடுக்கப்பட்டது. அதேபோல் சத்தீஸ்கர் முதல்வர் ராமன் சிங்கும் பல ஏக்கர் நிலங்களை அசாராமுக்கு இலவசமாக வழங்கியுள்ளார். ஆர்.எஸ்.எஸ்., பஜ்ரங்தளம், விஷ்வ ஹிந்து பரிஷத் போன்ற இந்து மத வெறி அமைப்புகள் எப்போதும் அசாராமுக்குப் பக்க பலமாக உள்ளன.

அசாராமின் அயோக்கியதனம் அம்பலப்பட்ட பின்னரும்கூட இந்தக் காவிக் கூடாரம் அவரைக் கைவிட மறுக்கிறது. அசாராம் உண்மையான துறவி என்றும் அப்பாவி என்றும் வி.இ.ப.வின் சர்வதேச செயல் தலைவர் பிரவீன் தொகாடியா கூறுகிறார். வி.இ.ப.வின் முன்னாள் சர்வதேச தலைவர்அசோக் சிங்காலோ, அவரது கைது இந்து மதத்திற்கெதிரான தாக்குதல் என்கிறார். பா.ஜ.க.வின் துணைத் தலைவர் உமா பாரதி, இது காங்கிரசின் அரசியல் பழிவாங்கும் நடவடிக்கை என்கிறார்.

இந்து மதவெறி சாமியார்கள் கூட்டம் அசாராம் பாபு கைது செய்யப்பட்டதைக் கண்டித்து டெல்லி-ஜந்தர் மந்தர் பகுதியில் நடத்திய ஆர்ப்பாட்டம்.

தற்போது கைது செய்யப்பட்டுள்ள போதிலும் அசாராம் பாபுவிற்குச் சிறைச்சாலையில் குளிப்பதற்கு கங்கை நீர், விசேசமாகத் தயாரிக்கப்பட்ட உணவு, சொகுசுக் கட்டில், சிரமப் பரிகாரம் செய்ய இரண்டு உதவியாளர்கள் - என சகல சுகபோக வசதிகள் அதிகாரிகளால் செய்து தரப்பட்டன. இதனை உச்ச நீதிமன்ற நீதிபதிகளே கண்டித்துள்ளனர்.

யோகாவையும் ஆன்மிகத்தையும் இணைத்து விற்கும் வியாபாரத்தை ஒரு ஆசிரமத்துடன் ஆரம்பித்த அசாராம், இன்று உலகம் முழுவதும் 400-க்கும் மேற்பட்ட ஆசிரமங்கள், 50-க்கும் மேற்பட்ட குருகுலங்கள், 1000-மும் மேற்பட்ட சமிதிகள், 10 லட்சத்திற்கும் மேற்பட்ட பக்தர்கள் - என்று மிகப் பெரிய ஆன்மீக வியாபார வலைப்பின்னலைக் கட்டியமைத்திருக்கிறார். பல முக்கிய அரசியல் பிரமுகர்கள், பெரு முதலாளிகள், அதிகாரிகளின் பினாமியாக அசாராம் இருந்ததன் விளைவாக அடைந்த வளர்ச்சி இது.

முதலாளிகள், அரசியல்வாதிகள் மற்றும் அதிகாரிகளது கருப்புப்பணத்தின் பாதுகாப்பான புகலிடமாக சாமியார்கள் மற்றும் அவர்களின் ஆசிரமங்கள், மடங்கள், டிரஸ்டுகள் போன்றவை உள்ளன. சங்கராச்சாரி, சாய் பாபா, நித்யானந்தா போன்ற சாமியார்கள் மாட்டிக் கொள்ளும்போது அவர்களின் கொலை மற்றும் பாலியல் அசிங்கங்கள் மட்டுமே முன்னிறுத்தப்படுகின்றன. சாமியார்களின் மற்ற கிரிமினல் குற்றங்கள், நில அபகரிப்பு, ஊழல், ஹவாலா மோசடி போன்றவை கண்டுகொள்ளப் படுவதில்லை.

மத நிறுவனங்கள் மற்றும் டிரஸ்டுகள் என்கிற அடிப்படையில், நாட்டின் சட்டமே இது போன்ற சாமியார்களைப் பாதுகாப்பதால், இத்தகைய கார்ப்பரேட் சாமியார்கள் சொத்து மற்றும் வருமானவரி விலக்கிலிருந்து எளிதில் தப்பிவிடுகிறார்கள். காவிக் கும்பல், ஆளும் வர்க்கம், ஓட்டுப் பொறுக்கிகள், அரசு அதிகாரிகள், போலீசு, நீதிமன்றம், ஊடகங்கள் ஆகியவற்றின் துணையோடு எல்லா வழக்குகளிலிருந்தும் அசாராம் பாபுவும் விரைவில் வெளிவந்து விடுவார் என்று எதிர்பார்க்கலாம்.

● கதிர்

எதிர்கொள்வோம்!

இணையத்தின் மூலமாகவும் நேரடியாகவும் எமது தோழர்களிடம் எழுப்பப்படும் கேள்விகள், வைக்கப்படும் விமர்சனங்களைத் தொகுத்து அவற்றுக்குத் தக்க பதிலளிக்கும் பகுதி.

''ஈழமும் தேசிய இனப் பிரச்சினையும்'' என்ற பெயரில் சமரன் வெளியீட்டகம் ஒரு நூல் பதிப்பித்திருக்கிறது. அதில் ஈழம், விடுதலைப் புலிகள் தொடர்பான ம.க.இ.க.வினர் நிலைப்பாடுகள் மீது பல விமர்சனங்கள் வைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆதாரபூர்வமான அந் நூலுக்கு ஏன் இன்னமும் பதிலளிக்கவில்லை? என்ற கேள்வி எழுப்பப்படுகிறது.

அந்நூல் இலங்கை மற்றும் ஈழத்தைப் பற்றிய உண்மை விவரங்களைக் கொண்டதே அல்ல என்பதற்குப் பல சான்றுகளைக் கடந்த இரு இதழ்களில் எழுதியிருந்தோம். அந்நூல் மீதான எமது விமர்சனங்கள் மேலும் வரும்; அதில் ஈழம், விடுதலைப் புலிகள் தொடர்பான ம.க.இ.க.வினர் நிலைப்பாடுகள் மீதான விமர்சனங்களுக்கான பதில்களும் இடம்பெறும் என்பதால்தான் 'தொடரும்' என்று குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

ஆனால், சமரன் குழு தலைவரின் துதிபாடி ஒருவர், எமது பதில்களுக்குக் காத்திருக்காமல், ''சமரன் வெளியீட்டில் உள்ள தத்துவார்த்த ரீதியான கேள்விகளுக்குப் பதில் சொல்லாமல், ஆண்டு, பெயர் தவறாக உள்ளது என்று சொல்கிறது பு.ஜ. அதைச் சரிசெய்துவிட்டால் தனி ஈழம் சரி என்று ஏற்றுக் கொள்வீர்களா? புலிகள் பாசிஸ்டுகள் அல்ல! போராளிகள் என்பதை ஏற்றுக் கொள்வீர்களா?'' என்றும் ''ஆமாம், நீங்க எல்லாம் சரியாய் பு.ஜ.வில் போடறீங்க! சமரன் பற்றிக் கட்டுரை வந்துள்ள பு.ஜ.வில் பா.ம.க.வின் முன்னாள் பாராளுமன்ற உறுப்பினர் செந்தில் என்பதற்குப் பதில் சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்று உள்ளது. இதைக்கூட ஒழுங்கா தெரியாத நீங்க பா.ம.க. பற்றிப் பேசலாமா என்று நாங்கள் கேட்கவில்லை'' என்றும் ''வினவு'' இணையதளத்தின் பின்னூட்டத்தின் வழி கேட்கிறார்.

ஐயா, சமரன் குழுவினரே! கேட்கவேண்டாம் என்று நாங்கள் கூறவில்லை, கேளுங்கள். தவறைச் சுட்டிய தற்கு நன்றி! திருத்திக் கொள்கிறோம். ஆனால், ஒரு தவறு, மற்றொரு தவறை ரத்து செய்து விடுவதில்லை; இரண்டுமே தவறுகள் தாம். கூடவே, ஒன்றைச் சொல்லவும் விரும்புகிறோம். விவரத் தவறுக்கும், வரலாற்றுத் தவறுக்கும் வேறுபாடு உண்டு. ஈழத்தில் இறுதிக் கட்டப் போரும் இனப்படுகொலையும் எப்போது நடந்தன; ஈழப் போராளிக் குழுக்கள் எல்லாமும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பிலிருந்து பிரிந்து வந்தவைதாம்; இலங்கையின் தமிழ் பேசும் மக்கள் ஒரு இனம், இலங்கை இசுலாமிய மக்கள் அனைவரும் தமிழ் பேசுபவர்கள்; 1976 வட்டுக்கோட்டைத் தீர்மானத்துக்கு 35 விழுக்காடு ஈழத் தமிழர்கள் மட்டுமே ஆதரவளித்தபோதும், அதற்கு 100 விழுக்காடு ஆதரவளித்தாகக் கூறுவது - இவை போன்றவை வெறுமனே ஆண்டு, பெயர் குறித்த விவரத் தவறுகள் அல்ல. பொய்கள், வரலாற்றுத் திரிபுகள்.

இந்தச் சமரன் குழு மட்டுமல்ல, புலி விசுவாச இனவாதிகள் அனைவரின் நோக்கம், எதிர்பார்ப்பு, கோரிக்கை எல்லாம் இவைதாம்: தனிஈழம் சரி, புலிகள் பாசிஸ்டுகளல்ல; போராளிகள் என்று நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்! ஆனால், இந்த இரண்டு விடயத்திலும் சமரன் குழு வெளியிட்டுள்ள நூல் சொல்வதென்ன? சுயமுரண்பாடு - முன்னுக்குப் பின் முரண்பாடுதான்! அந்நூலை முழுமையாகவும் ஊன்றியும் தர்க்க ரீதியாகவும் படிக்கும் யாரும் இந்த உண்மையை மறுக்கமுடியாது.

சமரன் குழு வெளியிட்டுள்ள நூலில் ''ராஜீவ் - ஜெயவர்த்தனே துரோக ஒப்பந்தத்தை முறியடிப்போம்'' என்ற தனது 1987 ஜூலை கட்டுரையைச் சேர்த்திருக்கிறது. அதில் பின் வருமாறு எழுதியுள்ளது:

> "மத்திய, மாநில அரசுகளைப் பெரிதும் நம்பி அவற்றின் உதவியோ ஈழத் தமிழர்களின் உரிமைகளைப் பெற முடியும் என்று இறுதிவரை எண்ணிப் பல ஈழத் தமிழ்ப் போராளிகள் மனம் நொந்து விடுதலை இயக்கங்களை விட்டு வெளியேறினர்.
>
> "இந்திய அரசின் உளவு ஸ்தாபனமான ''ரா'' திட்டமிட்டு இரண்டு கூட்டணிகளை உருவாக்கியது. அவற்றில் ஒன்று முகுந்தனின் ''பிளாட்'', செல்வத்தின் ''டெலோ'', பத்மநாபாவின் ''ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்.'' ஆகியவை அடங்கிய கூட்டணி. மற்றொன்று ராஜனின் ''பிளாட்'', டக்ளஸ் தேவாவின் ''ஈ.பி.ஆர்.எல்.எப்.'' அடங்கிய கூட்டணி. பிரபாகரனின் ''எல்.டி.டி.இ.'' என்ற அமைப்பும் பாலகுமாரனின் ''ஈரோஸ்''

என்ற அமைப்பும், தமிழக முதலமைச்சர் எம்.ஜி.ஆர். அரசைச்சார்ந்திருந்தன. இவ்வாறு தமிழக விடுதலைப் போராட்ட அமைப்புகள் மத்திய, மாநில அரசின் செல்வாக்கிற்குள் கொண்டுவரப்பட்டன. இந்திய அரசின் உளவு ஸ்தாபனமான ''ரா'' முன் கூறப்பட்ட இரண்டு கூட்டணிகளை பிரபாகரனின் ''எல்.டி.டி.இ.'' என்ற அமைப்புக்கு எதிராகச் செயல்பட வைத்தது. பிரபாகரனின் ''எல்.டி.டி.இ.'' ஜெயவர்த்தனே அரசின் பாசிச இன ஒடுக்கு முறைக்கு எதிராகப் போராடக் கூடிய அனைத்துத் தேசிய விடுதலைச்சக்திகளுடன் ஐக்கியப்பட மறுத்தது. பிற அமைப்புகளைத் தடைசெய்தது. இதன் விளைவாக ஈழத்தமிழ்நாட்டில் பிரபாகரனின் ''எல்.டி.டி.இ.'' நீங்கலாக வேறு எந்த அமைப்பும் செயல்பட முடியாத நிலை ஏற்பட்டது.''

விடுதலைப் புலிகளின் பாசிச அரசியலை விமர்சித்து வந்ததற்காகப் புலி தலைமையால் கொல்லப்பட்ட ரஜினி திரணகம. (கோப்புப் படம்)

இவ்வாறு அந்நூலில் (பக்.122,123) எழுதிய சமரன் குழு, தொடர்ந்து அப்போது நிலவிய தேசிய, சர்வதேசிய நிலைமைகள் குறித்து அலசல்களை எழுதிவிட்டுப் பின்வருமாறு எழுதியுள்ளது:

''ஈழப் போராளி அமைப்புகள் தேசிய இனவிடுதலை அம்சத்தை மட்டுமே கருத்தில் கொண்டன, ஜனநாயகத்திற்கான (ஜனநாயக உரிமைகளை) போராட்டத்தைக் கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளவில்லை. விடுதலை பெற்ற நாட்டில் கட்டவேண்டிய மாற்று ஜனநாயக அரசமைப்பு பற்றிய கண்ணோட்டமில்லை. எல்.டி.டி.இ-யைப் பொருத்தவரை தனது செல்வாக்கிற்குட்பட்ட பகுதிகளில் நிலவிக் கொண்டிருந்த அதே அரசுக் கட்டமைப்பைக் கொண்டும் அதே ஆளும் வர்க்கத்தைச் சார்ந்தும் தனது படைபலத்தைக் கொண்டும் தங்கள் அதிகாரத்தைச் செலுத்தினார்கள்.

''ஈழத் தமிழ்நாட்டு மக்களைப் பல்வேறு அமைப்புகளில் திரட்டியும் அமைப்பு ரீதியாகத் திரட்டப்பட்ட மக்களின் வலிமையைச் சார்ந்து நிற்பதற்கும் மாறாக, வெறும் இராணுவ பலத்தை மட்டுமே (ஆயுதக் குழுக்களின் பலத்தை மட்டுமே) சார்ந்து நின்றனர். விடுதலைப் போருக்கு மக்களை அரசியல் ரீதியில் திரட்டுதல், அமைப்பாக்குதல், ஆயுதம் தரிக்கச் செய்தல் ஆகிய பணிகள் புறக்கணிக்கப்பட்டன.

''ஈழப் போராளி அமைப்புகள், ஜனநாயக மத்தியத்துவக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் தமது அமைப்புகளைக் கட்டியமைக்க வேண்டும் என்பதைப் புறக்கணித்ததுடன், தமது அமைப்புக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலும், தமது அமைப்பிற்கும் பிற விடுதலை இயக்க அமைப்புகளுக்கும் இடையிலும் மேற்கொள்ள வேண்டிய உறவை ஜனநாயக அடிப்படையில் அமைத்துக்கொள்ளவில்லை.

''பல்வேறு போராளி அமைப்புகளுக்கிடையில் தோன்றிய கருத்து வேற்றுமைகளை, அரசியல் தத்துவப் போராட்டங்கள் மூலம் தீர்க்கவேண்டியவற்றை, இராணுவ நடவடிக்கைகள் மூலம் தீர்வு கண்டனர்.'' (பக்.130,131)

மேலும், அந்நூலில் 1990 ஜனவரி தேதியிட்ட சமரன் குழுவின் ஒரு கட்டுரையின் ஒரு பகுதியில் பின்வருமாறு கூறுகின்றனர்:

''ஈழத்தமிழரின் சுயநிர்ணய உரிமைக்காகப் போராடும் அனைத்து அமைப்புகளையும் ஒன்றுபடுத்துவதற்கும், அனைத்து மக்களையும் ஒன்றுபடுத்துவதற்கும் தமிழீழ விடுதலைக்காகப் போராடும் அமைப்புகளின் ஜனநாயகமற்ற அணுகுமுறை தடையாக இருந்து வருகிறது. சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டத்தில் விடுதலை என்ற அம்சத்தை மட்டுமே கணக்கில் கொண்டு 'ஜனநாயகம்' அம்சம் புறக்கணிக்கப்படுமானால், எவராலும் தங்களின் இலட்சியத்தை அடைய முடியாது. சுயநிர்ணய உரிமைக்கான போராட்டத்தில் இதுவரை விடுதலைப் புலிகள் மேற்கொண்ட நடவடிக்கைகள் விடுதலை இயக்கத்தின் வெற்றிக்குப் பெரும் பங்கு ஆற்றியுள்ளது. ஈழத் தமிழினத்திற்குத் துரோகம் செய்யும் இந்திய அடிவருடிகளை எதிர்த்த அவர்களது இராணுவ நடவடிக்கைகளும் ஏற்கத்தக்கதே! எனினும், சுயநிர்ணய உரிமைக்காகப் போராடும் பிற அமைப்புகளை எதிர்த்த அவர்களின் ஜனநாயக விரோதப் போக்கும் இராணுவ நடவடிக்கைகளும் தங்களின் இலட்சியத்தை அடைவதற்குத் தடையாகவே இருக்கிறது என்பதை அவர்கள் உணரவேண்டும். ஈழத் தமிழரின் சுயநிர்ணய உரிமையை அவர்களின் தாகமான தமிழீழத்தை அடைவது அவர்களின் விட்டுக் கொடுக்க முடியாத இலட்சியமாக இருக்க வேண்டுமானால், ஒரு ஜனநாயகக் குடியரசை அமைப்பதற்கான ஒரு திட்டத்தை முன் வைத்து, சுயநிர்ணய உரிமைக்காகப் போராடும் அமைப்புகளையும் ஒன்றுபடுத்த முன் வரவேண்டும். இல்லாவிட்டால், இந்த இராணுவ வெற்றிகள் மட்டுமே அவர்களை இலட்சியத்தை அடைவதற்கு உத்திரவாதம் அளிக்காது எனச் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறோம். சுயநிர்ணய உரிமை என்ற முழக்கத்தின் பின்னால், அனைத்துப் போராளிகளும் ஒன்றுபடுமாறு அறைகூவி அழைக்கிறோம்.'' (பக். 150,151)

புலித் தலைமையால் இரகசியமான முறையில் படுகொலை செய்யப்பட்ட அவ்வியக்கத்தின் தளபதிகளுள் ஒருவரான மாத்தையா (கோப்புப்படம்)

இவ்வாறு ''அனைத்து'' ஈழப் போராளிகளின் ஒற்றுமைக்கு அறைகூவிய சமரன் குழு ஒரு உண்மையை மறைக்கிறது! அக்காலத்திற்குள்ளும் அதன் பிறகும் ''புலிகள் தவிர அனைத்து ஈழப் போராளிக் குழுக்களும்'' புலிகளால் ஒன்று அழிக்கப்பட்டு விட்டன, அல்லது தடை செய்யப்பட்டு விட்டன, அல்லது துரோகிகளாகி விட்டன!

பின்னர் 1990 ஆகஸ்டில், சமரன் குழு எழுதிய ஒரு கட்டுரையின் ஒரு பகுதியில் பின்வருமாறு கூறுகிறது:

> ''ஈழத் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் விடுதலைக்காக விடாப் பிடியாகப் போரிட்டாலும் விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு ஜனநாயக மறுப்பு மற்றும் எதேச்சதிகார முறைகளையே கடைப்பிடித்தது. இந்திய மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்து, ஈழத் தமிழ்த் தேசிய இனத்தின் சுயநிர்ணய உரிமையை ஆதரிப்போருக்கும் மற்றும் பிற ஜனநாயகச் சக்திகளுக்கும்கூட அவர்கள் ஜனநாயக உரிமைகளை மறுத்தார்கள்.
>
> இத்தகைய புரட்சிகரமான ஜனநாயக சக்திகளின்மீது அடக்குமுறையைத் தொடுத்தார்கள். ஒரு படையின் சர்வாதிகாரம் (புலிப்படையின் சர்வாதிகாரம்)என்ற பாசிசக் கொள்கையைச் செயல்படுத்தினார்கள். தங்கள் செல்வாக்கிற்குட்பட்ட பிரதேசங்களில் மக்களிடம் அதிகாரத்தை ஒப்படைக்கவில்லை. மக்கள் கமிட்டிகளுக்கு அதிகாரம் என்ற ஜனநாயக ஆட்சிக்கு மாறாகப் பழைய ஆளும் வர்க்கச்சக்திகளைச்சார்ந்தும்தனது படைபலத்தைக் கொண்டும் இலங்கை பாசிச ஆட்சிக்கு மாறாக, ஒரு இராணுவ அதிகாரவர்க்க ஆட்சிமுறையைச்செயல்படுத்தினர். நிலச்சீர்திருத்தம் மற்றும் உழைக்கும் மக்களின் வாழ்நிலைமைகளை அபிவிருத்தி செய்தல் ஆகியவை பற்றி அவர்கள் கவலைப்படவே இல்லை.
>
> ''கூறப்பட்ட அனைத்தையும் தொகுத்துப் பார்த்தால், விடுதலைப்புலிகளின்அமைப்பு தேசிய இன ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்து விடாப்பிடியாகப் போரிட்டது. அதேநேரத்தில் அது ஜனநாயக மறுப்பு மற்றும் எதேச்சதிகார முறைகளைக்கடைப்பிடித்தது என்பதைக் காணலாம். விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு ஜனநாயக மறுப்பு மற்றும் எதேச்சதிகார முறைகளையே கடைப்பிடிப்பதன் காரணமாகவே அதை இந்திய மேலாதிக்கவாதிகளுடனோ அல்லது பாசிச ஒடுக்குமுறையாளனான பிரேமதாசா அரசுடனோ பாட்டாளி வர்க்க இயக்கம் சமப் படுத்திப்பார்க்கலாமா? கூடாது.'' (பக்.167,168) என்கிறது, சமரன் குழு.

ஏன் கூடாது? சமரன் குழு எழுதியுள்ள முந்தைய பத்தியிலேயே புலிகளைப் பற்றி அது என்ன கூறுகிறது? ஈழ விடுதலைக்கான நட்புச் சக்திகளுக்குக்கூட புலிகள் ஜனநாயக உரிமைகளை மறுக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது அடக்குமுறைகளைத் தொடுக்கிறார்கள். புலிப்படையின் சர்வாதிகாரம் என்ற பாசிசக் கொள்கையைச் செயல்படுத்தினார்கள். ஜனநாயக ஆட்சிமுறைக்கு மாறாக பழைய ஆளும் வர்க்கச் சக்திகளைச் சார்ந்தும் தனது படை பலத்தைக் கொண்டும் இலங்கை பாசிச ஆட்சிக்கு மாறாக ஒரு இராணுவ அதிகார வர்க்க ஆட்சிமுறையைச் செயல்படுத்தினர். புலிகளைப் பற்றி இவ்வாறு சமரன் கூறுவதற்கும் ம.க.இ.க. கூறி வருவதற்கும் என்ன வேறுபாடு என்பதை சமரன் குழுவின் தோழர்கள்தாம் விளக்கவேண்டும்!

இவற்றையெல்லாம் மறைத்து விட்டு, ''ஜனநாயக மறுப்பு மற்றும் எதேச்சதிகார முறைகள்'' என்று எவ்வளவு மென்மையாகச் சொல்லுகிறார்கள்! ஆனால், புலிகளோ தொழிலாளர், ஜனநாயக மற்றும் மாற்று அமைப்புகளைத் தடை செய்தார்கள்; தங்களுக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களைக் கடத்திச் சித்திரவதை செய்து - கழுத்திலே 'டயரை'ப் போட்டு நடுத்தெருவில் உயிரோடு கொளுத்தினார்கள்; இட்லரின் நாஜி படையைப் போல குரூரமாகக் கொன்றார்கள். சந்தேகத்துக்குரியவர்கள், துரோகிகள் என்று கூறி சக போராளிகளையே படுகொலை செய்தார்கள். ஜனநாயகப் போராளி ரஜினி திரணகம போன்றவர்கள் என்ன துரோகம் செய்தார்கள்? புலிகளின் பாசிசப் படுகொலைகள், மனித உரிமை மீறல்கள் என்பதற்காக எதிர்த்தார்கள்!

ஈழத்தில் வாழும் இசுலாமியரை வெளியேறுமாறு கெடுவைத்து, மசூதிக்குள் புகுந்து புலிகள் பயங்கரவாதப் படுகொலைகள் புரிந்தார்கள். இத்தகைய பாசிச அட்டூழியங்களை சிங்கள அரசு இலங்கை முழுவதும் செய்தது என்றால், புலிகள் தங்கள் கைகள் நீளும் இடங்களில் எல்லாம் - வெளிநாடுகளில்கூடச் செய்தார்கள். இப்படிப்பட்ட புலிகளின் ஆதிக்கத்தின் கீழ் ஈழம் அமைந்திருந்தால் ஈழத் தமிழர்களின் கதி என்னவாகியிருக்கும்! நல்வினைப் பயனாக ஈழத் தமிழர்கள் தப்பித்தார்கள்!

இருப்பினும், புலிகளை பாசிச ஒடுக்குமுறையாளனான இலங்கை பாசிச அரசுடன் பாட்டாளி வர்க்க இயக்கம் சமப்படுத்திப் பார்க்கக் கூடாது என்பதற்கு சமரன் குழு சொல்லும் நியாயவாதம் என்ன?

> 1) 'புலிகளின்ஜனநாயக மறுப்பு மற்றும் எதேச்சதிகார முறைகள் பாரதூரமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தினாலும், வளர்ச்சியைப் பாரதூரமாகத் தடைப்படுத்தினாலும், வெற்றிகளின் அளவைக் குறைத்

தாலும், இழப்பை ஏற்படுத்தினாலும், உலக நிலைமைகள் காரணமாக பெரும் படைபலம் படைத்த பெரும் நாடும் மக்கள் யுத்தத்தை நசுக்க முடியாது என அனுபவங்கள் காட்டுகின்றன. விடுதலைப் போராட்டம் மெதுவானதாக இருந்தாலும் முன்னேற்றமடைவது சாத்தியம்.'(பக்.168)

2) 'விடுதலைப் புலிகள் ஒரு புரட்சிகர யுத்தத்தின் நடுவில் உள்ளனர். புரட்சி யுத்தம் என்பது நஞ்சைப் போக்கும் எதிர் நஞ்சு. அது எதிரியின் நஞ்சைப் போக்குவது மாத்திரமல்ல. நமது சொந்த அழுக்கைக்கூட (விடுதலைப் போராளிகளின் அழுக்கைக்கூட) சுத்திகரிக்கிறது.'

3) ''நீதியான ஒவ்வொரு புரட்சி யுத்தத்துக்கும் பிரம்மாண்டமான ஆற்றல் உண்டு. அது பல பொருட்களை மாற்றக்கூடியது. பாதையைத் திறக்கக் கூடியது(மாவோ)'' (மாவோவை இதைவிடக் கேடாகப் பயன்படுத்த முடியுமா!-பு.ஜ.) ''ஈழத் தமிழரின் இந்திய ஆக்கிரமிப்பாளரை எதிர்த்த, யுத்தம் ஈழம், இலங்கை, இந்தியா ஆகிய மூன்று நாடுகளையும் மாற்றக்கூடியது. விடுதலைப் புலிகள்,(இந்திய மேலாதிக்கத்தை எதிர்த்த யுத்தத்திலும் ஐக்கிய முன்னணியிலும் அழுத்தமாக நின்றால் பழைய இந்தியா, புதிய இந்தியாவாக மாறுவதும், பழைய இலங்கை புதிய இலங்கையாக மாறுவதும், ஒடுக்கப்பட்ட ஈழத் தமிழ் தேசிய இனம் ஒரு விடுதலை பெற்ற இனமாக மாறுவதும் சாத்தியமானதே.

''ஆகையால் விடுதலைப் புலிகள் ஈழத் தமிழினத்தின் விடுதலைப் போராட்டத்தில் ஊன்றி நிற்கும் வரை, அவர்களை ஒடுக்குமுறை யுத்தத்தை நடத்துபவர்களுடன் சமப்படுத்திப் பார்க்காமல் தேசிய ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்த போராட்டத்தில் அவர்களுடன் ஒற்றுமையையும் அவர்களின் ஜனநாயக மறுப்பு மற்றும் எதேச்சதிகாரப் போக்குகளை எதிர்த்த போராட்டமும்தான் பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்தின் அணுகுமுறையாக இருக்கவேண்டும். தேசிய இன ஒடுக்குமுறையை எதிர்த்த போராட்டத்தில் அவர்களுடன் ஒரு குறிப்பான திட்டத்தின் அடிப்படையில் ஐக்கிய முன்னணியைக் கட்டுவதைப் பாட்டாளி வர்க்கம் தனது செயல் தந்திரமாகக் கொள்ளவேண்டும்.'' என்கிறது சமரன் குழு.

இங்கே புலிகளுடன் ஐக்கியமும் போராட்டமும் என்ற அணுகுமுறையைப் பாட்டாளி வர்க்கம் மேற்கொள்ள வேண்டும் என அறைகூவல் விடும் சமரன் குழு அதே கட்டுரையின் அடுத்த ஐந்தாம் பக்கம் தொடங்கிப் பின்வருமாறு எழுதுகிறது:

''ஈழத் தமிழினம் தேசிய இன விடுதலை யுத்தத்தில் ஊன்றி நிற்பதிலுள்ள பிரச்சினை, விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு மட்டுமே யுத்தத்தைத் தனியாக நடத்துகின்றது. இதுவே அதன் பலமும் பலவீனமும் ஆகும்.''

அதற்குக்காரணம், ''பிற அமைப்புகள் மக்களிடமிருந்து தனிமைப்பட்டுச் சிதறுண்டு போய் விட்டன. இதன் காரணமாக விடுதலைப் புலிகள் தனித்து நின்று போரிடுவது ஈழத்தமிழின விடுதலை யுத்தத்தில் ஊன்றி நிற்பதற்குச் சாதகமானதே தவிர, பாதகமானதல்ல. விடுதலைப் புலிகள் அமைப்பு தனித்து நின்று போரிடுவதற்கு மற்றொரு காரணம் அவ்வமைப்பின் ஜனநாயக மறுப்பு மற்றும் எதேச்சதிகாரப் போக்கும், அதன் ஒரு படையின் ஆட்சி அல்லது அனைத்து அதிகாரத்தையும் தனது ஏகபோகமாக்கிக் கொள்வது என்ற பாசிசக் கொள்கையும் ஆகும்.

''இதன் விளைவாகவே இன்றைய விடுதலைப் போரில் பங்காற்றவேண்டிய புரட்சிகரச் சக்திகளும் ஜனநாயகவாதிகளும் இதில் பங்குகொள்ள முடியாமல் தடுக்கப்பட்டுள்ளனர். பரந்துபட்ட மக்களும்கூட ஜனநாயக மறுப்பின் காரணமாக (அமைப்பு ரீதியாகத் திரண்டு தங்களின் விடுதலைக்குப் போராட முடியாமல்) அமைப்பு ரீதியாகத் திரட்டப்பட்டு அவ்வமைப்புகளின் பலத்தைச் சார்ந்து போரிடுவதற்கு வாய்ப்பு மறுக்கப்படுவதால் தங்களின் விடுதலைக்காகப் போரிட முடியாமல் வெறும் பார்வையாளர் நிலையில் வைக்கப்படுகின்றனர். எந்தவொரு தேசிய விடுதலை யுத்தமும் ஒரு மக்கள் யுத்தமாகும்.(!). எனவே இக்கொள்கை ஈழத் தமிழினம் தேசிய இன யுத்தத்தில் ஊன்றி நிற்பதற்குப் பாதகமான ஒன்றாகவும் சமரசத்திற்குப் பணிந்து போவதற்கு வாய்ப்பை உருவாக்கும் ஒன்றாகவும் இருக்கிறது.

''இதைப் போலவே இலங்கை அரசின் பாசிச ஒடுக்குமுறையால் அவதியுறும் மலைவாழ் மக்களையும் (மலையகத் தமிழர்கள்) சிங்களத் தேசிய இனத்தின் உழைக்கும் மக்

1991-ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் மேற்கு மாகாணத்தில் கொழும்புவிற்கு அருகில் அமைந்துள்ள பள்ளியகோடெல்லா பகுதியைச் சேர்ந்த முசுலீம்கள் மீது விடுதலைப் புலிகள் நடத்திய தாக்குதலில் கொல்லப்பட்டவர்கள். இத்தாக்குதலில் 170 பேர் வரை கொல்லப்பட்டதாகக் கூறப்படுகிறது. (கோப்புப் படம்)

களையும் அவ்வரசை எதிர்த்த போராட்டத்தில் ஒன்றுதிரட்டுவதற்கும் அக்கறையற்று இருப்ப தற்குக் காரணமாக உள்ள குறும் (குறுகிய) தேசிய வாதக்கண்ணோட்டமும் அனைத்து ஜனநாயகச்சக் திகளையும் விடுதலைப் போருக்குத் தடையாக இருப்பதுடன், அவர்களை எதிரி தன்பின்னால் திரட்டிக்கொள்வதற்கானவாய்ப்பை அளிக்கின்றது. ஆகையால், குறும் தேசியவாதமும் தேசிய விடு தலையுத்தத்தில் ஊன்றி நிற்பதற்குத் தடையாகவும் எதிரியுடன்சமரசம் செய்துகொண்டு பணிந்து போவ தற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியதாகவும் இருக் கிறது...

''விடுதலைப்புலிகள் அமைப்பு நீண்டகாலயுத் தத்தைக்கடைப்பிடிப்பது போற்றத்தகுந்ததே என்றா லும், தேசிய விடுதலைக்கான நீண்ட யுத்தம் ஒரு புரட்சிகரயுத்தம் என்ற முறையில் அதற்கு 'ஒருமார்க் சிய அரசியல் மார்க்த்தோடு ''ஒரு சரியான மார்க்சிய இராணுவ மார்க்கம் தேவை'' என உலகம் கண்டுள்ள புரட்சிகர யுத்தங்களின் படிப்பினையை அவ் வமைப்பு இன்றுவரை பார்க்கத்தவறுகிறது. ஆகவே தான் அவ்வமைப்பு கடைப்பிடிக்கும் நீண்டகால யுத்தமுறைக்கு முரண்பட்டதாக அது கடைப்பிடிக் கும் அரசியல் மார்க்கம் இருக்கிறது.

''எனவே(!), ஈழத் தமிழ் தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்தினரும் ஜனநாயக சக்திகளும் பிரேமதாசா அரசின் இன ஒடுக்கு முறையை எதிர்த்து இந்நீதியான போரில் ஊக்கமாகப் பங்கு கொள்வதுடன் விடுதலைப் புலிகள் அமைப் புக்கு ஆதரவளிப்பதும் அவர்கள் கடமையாகும். அதேநேரத்தில், சமரசப் போக்குகளைத் தோற்க டிப்பதற்காகவும் ஈழத் தேசிய இனத்தின் அரசியல் முன்னேற்றத்துகாகவும் புலிகள் அமைப்பின் ஜன நாயக மறுப்பு மற்றும் எதேச்சதிகாரப் போக்குகளை எதிர்த்தல், மக்களின் ஜனநாயக உரிமைகளுக்காகப் பாடுபடுதல் போன்றவற்றிற்கு தேசிய இன விடு தலைப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுவோர் அனை வருக்கும் ஆயுதம் ஏந்தும் உரிமை இருக்க வேண்டும்.''(பக்.175-177)

ஈழ விடுதலைப் புலிகள் மற்றும் பிற ஈழப் போராளிக் குழுக்கள் பற்றியும்; ஈழத் தமிழ் தேசிய இனத்தைச் சேர்ந்த பாட்டாளி வர்க்க இயக்கத்தினரும் ஜனநாயக சக்தி களும் ஈழ விடுதலை புலிகளுடன் எத்தகைய உறவும் அணுகுமுறையும் மேற்கொள்ளக் கடமைப்பட்டவர்கள் என்றும் 1990-ஆம் ஆண்டு ஜனவரி மற்றும் ஜூலை மாதங்களில் சமரன் குழு எழுதியவற்றில் பொருத்தமான பல பகுதிகளை இங்கே எடுத்துக் காட்டியுள்ளோம். (இவை தவறாக மேற்கோள் காட்டப்பட்டிருப்பதாக அக் குழு பித்தலாட்டவாதம் செய்யக்கூடும். அதனால் சந் தேகம் கொள்ளும் வாசகர்கள் அந்நூலை முழுமையா கவே படித்தறியலாம்).

பரிசீலனையில் உள்ள மேற்படி விடயங்களில் சமரன் குழுவின் பார்வையில் ஏதாவது தர்க்க நியாயம் உள்ளதா? மேற்படி பகுதிகளில் விடுதலைப் புலிகள் பற்றி சமரன் குழு கூறியுள்ள கருத்துக்கள் - மதிப் பீடுகளுக்கும், வந்துள்ள முடிவுகளுக்கும் ஏதாவது பொருத்தப்பாடு உள்ளதா? புலிகளின் அரசியல் நடத்தை பற்றி ம.க.இ.க. வின் கூற்றுக்களை ஆருடங்கள் என்று சமரன் குழு கிண்டல் செய்கிறது! ஆனால், 'புலிகளின் யுத்தம் எதிரியின் நஞ்சைப் போக்குவது மாத்திரமல்ல, புலிகளின் அழுக்கைக்கூட சுத்திகரிக்கும்; அது ஈழம், இலங்கை, இந்தியாவைக்கூட மாற்றக்கூடியது' என்று சமரன் குழு சொன்ன ஆருடங்கள் என்னவாயின?

''புலிகளுடன் ஒரு குறிப்பான திட்டத்தின் அடிப் படையில் ஐக்கிய முன்னணியைக் கட்டுவதை பாட்டாளி வர்க்கம் தனது செயல்தந்திரமாகக் கொள்ள வேண்டும்'' என்று சொன்ன சமரன் குழு, ''இத்தகைய அணுகுமுறையைதான் விடுதலைப் புலிகளுடன் மேற் கொண்டதாக''(!) அதன் அனுபவத்தை மே,2013 - இல் பின் வருமாறு குறிப்பிடுகிறது:

> ''ஆனால், அத்தகையதொரு ஐக்கிய முன்னணியை அமைக்க முடியாமல் போனதற்கு விடுதலைப் புலிகளின் எதேச்சதிகாரப் போக்கு ஒரு காரணம் என்றால், விடுதலைப் புலிகள் தேசிய விடு தலைக்காகப் போராடுவதை அங்கீகரித்து ஜனநாய கத்திற்காக அதனுடன் போராடுவது என்ற — ஐக்கி யம், போராட்டம் என்ற — அணுகுமுறையைக் கடைப்பிடிக்காதது போன்ற புரட்சிகர ஜனநாயக சக்தி களின் ஆழ்ந்த தவறும் ஒரு காரணமாகும். அதற்காக ஈழ விடுதலைப் போர் கொடுத்துள்ள விலை மிகமிக அதிகமானது. வரலாற்றிலிருந்து விடுதலைப் புலி கள் அமைப்பும், பிற புரட்சிகர ஜனநாயக சக்திகளும், ஒரு சரியான பாடத்தைக் கற்கவேண்டும்.''(பக். xvi)

(சமரன் குழுவுக்குத்தான் என்னவொரு பெருந் தன்மை! புலிகளுடன் ஐக்கிய முன்னணி அமைக்க முடி யாமல் போன ஆழ்ந்த தவறுக்குத் தண்டனையாகத் தாமும் புலிகளைப் போலவே கோடுபோட்டுக் கொள்கிறார்கள்; இப்படியாக, புரட்சிகர ஜனநாயக சக்திகளின் வரிசையில் அணிவகுக்கிறார்கள்!)

பாசிச இலங்கை அரசையும் விடுதலைப் புலிகளை யும் சமமாகப் பார்க்கக் கூடாது என்பது ம.க.இ.க. வுக்கு எதிராக சமரன் குழு வைக்கும் இரு விமர்சனங்களில் ஒன்று. ஆனால், பாசிசப் படுகொலைகளுக்குப் பலியான 'புரட்சிகர ஜனநாயக சக்திகளை' யும் அவற்றை நிகழ்த் திய விடுதலைப் புலிகளையும் இங்கே சமமாக வைக் கிறது, சமரன் குழு. இது என்ன தர்க்க நியாயமோ!

விடுதலைப் புலிகளைப் பற்றிய சமரன் குழுவின் மேற்படி கருத்துக்களை நினைவில் வைத்து கொள்ளுங்கள். அவை, ஈழத் தேசிய இனப் பிரச்சினையிலும் விடுதலைப் புலிகளைப் பற்றியும் ம.க.இ.க.-வின் நிலைப்பாடுகள் மீதான சமரன் குழுவின் விமர்சனங்களிலுள்ள ஓட்டாண்டித்தனங்களை, அவதூறுகளை, பித்தலாட்டங்களை, தொடரும் எமது அம்பலப்படுத்துதல்களைப் புரிந்து கொள்ள உதவும்.

(தொடரும்)

Owned and Published by R. SHANMUGARAJ, from Shop No. 110, IInd Floor, 63, N.S.K. Salai, Kodambakkam, Chennai-600 024 and Printed by him at EZHIL PRINTS, Shop No. 110, IInd Floor, 63, N.S.K. Salai, Kodambakkam, Chennai-600 024. Editor: R. SHANMUGARAJ.

2-ஆம் பக்கத் தொடர்ச்சி..

சென்னை-சென்ட்ரலில்...

திருச்சி-ஆட்சியர் அலுவலக முற்றுகை.

விழுப்புரத்தில்...

புதுச்சேரியில்...

இழைத்த துரோகம் காரணமாகத்தான் மோடி தமிழகத்தில் கால்வைக்க முடிந்திருக்கிறது என்று குறிப்பிட்டார். பத்தாண்டுகளுக்கு முன் மன்மோகனை மீட்பனாகச் சித்தரித்த ஆளும் வர்க்க ஊடகங்கள்தான் இன்று மோடியை தலையில் வைத்து ஆடுகின்றன என்றும், அதற்கு காரணம், மறுகாலனியாக்கக் கொள்கைகளை இரும்புக்கரம் கொண்டு அமல்படுத்தும் ஒரு பாசிஸ்டு தேவை என்று அவர்கள் கருதுவதுதான் என்றார். குஜராத் கார்ப்பரேட்டுகளின் சொர்க்கம், மக்களுக்கு நரகம் என்பதை விவரங்களுடன் நிறுவி, இந்த அரசமைப்பு முறைக்குள் தேர்தல் மூலம் மக்கள் விடுதலையோ முன்னேற்றமோ பெற இயலாது என்றும், புரட்சியைத் தவிர வேறு தீர்வில்லை என்பதையும் வலியுறுத்தினார்.

தொடர்ந்து நடைபெற்ற மையக் கலைக்குழுவின் கலைநிகழ்ச்சி, மோடியையும் பார்ப்பன பாசிசக் கும்பலின் இந்து மதவெறி அரசியலையும், படுகொலைகளையும் அம்பலப்படுத்தியது. ''நாடு முன்னேற்றமுன்னு மோடி முழங்கு றாரு'' என்ற பாடல் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றது.

முஸ்லிம்கள் உள்ளிட்டு பெருந்திரளான மக்கள் இறுதிவரையில் கூட்டம் முழுவதையும் உணர்ச்சிபூர்வமான ஈடுபாட்டோடு கவனித்தனர். மக்கள்திரளையும் வரவேற்பையும் கண்டு ஆத்திரம் கொண்ட பா.ஜ.க.வினர் மறுநாள் முஸ்லிம்கள் வசிக்கும் பகுதியில் தாங்களே மோடி பேனர்களைக் கிழித்துவிட்டு, ம.க.இ.க.வையும், முஸ்லிம்களையும் கைது செய்யக்கோரி 20 பேர் மறியல் என்ற பெயரில் சில நிமிடம் சாலையில் அமர்ந்து போட்டோ எடுத்துக் கொண்டனர். பா.ஜ.க.வுக்கு விலைபோன தமிழக ஊடகங்கள்தான் அப்புகைப்படங்களை முதல் பக்கச் செய்தியாக வெளியிட்டனவே தவிர, மக்களோ, போலீசோ அவர்களை சீந்தக்கூட இல்லை.

செப். 25 அன்று பு.மா.இ.மு. மாணவர்கள் திருச்சி ஈ.வெ.ரா. கல்லூரி மாணவர்களிடம் பாசிச மோடிக்கு எதிராகக் கையெழுத்தியக்கம் மேற்கொண்டனர். மாணவர் போராட்டம் தொடங்கிவிடுமோ என்று பீதியடைந்த அரசு 5 மாணவர்களைக் கைது செய்ததுடன், அந்தக்கணமே கல்லூரிக்கு விடுமுறை அறிவித்து மாணவர்களை வெளியேற்றியது. ஜமால் முகமது கல்லூரிக்கும் விடுமுறை அறிவிக்கப்பட்டது. மோடிக்காக கல்லூரிகளை மூடுவதை எதிர்த்து செப். 26 அன்று மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தை அனைத்துக் கல்லூரி மாணவர்கள் முற்றுகையிட்டுக் கைதாகினர்.

செப். 26 அன்று காலை ம.உ.பா. மையத்தின் வழக்குரைஞர்கள் திருச்சி நீதிமன்ற வாயிலில் கருப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தி மோடி படத்தை எரித்தனர். தூத்துக்குடி மற்றும் சென்னை உயர் நீதிமன்ற வாயிலிலும் ம.உ.பா. மையம் சார்பில் கருப்புக்கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தப்பட்டது.

ம.க.இ.க. மற்றும் தோழமை அமைப்புகள் சார்பில், தடையை மீறி திருச்சி - பாலக்கரை பகுதியில் பெருந்திரளான தோழர்கள் கருப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டம் நடத்தினர். சென்னை சென்ட்ரல் ரயில் நிலைய வாயிலிலும், விழுப்புரம், புதுச்சேரி, மதுரை, ஓசூர் போன்ற பகுதிகளிலும் கருப்புக் கொடி ஆர்ப்பாட்டங்கள் நடத்தப்பட்டன.

இந்து-இந்தி-இந்தியா என்பது சிறுபான்மை மதத்தினரின் பிரச்சினை மட்டுமல்ல; வர்க்கம், சாதி, இனம், மொழி, பால் - என அனைத்து வகையிலும் மக்களை ஒடுக்கும் பார்ப்பன பாசிசக் கொள்கை. மதச்சார்பின்மையிலும் ஜனநாயகத்திலும் நம்பிக்கை கொண்டுள்ள அனைவரும் மோடிக்கு எதிராகப் போராடியிருப்போமானால், தமிழகம் நாட்டுக்கே ஒரு முன்மாதிரியைப் படைத்திருக்க முடியும்.

பு.ஜ. செய்தியாளர்கள்.

PUTHIYA JANANAYAGAM (Tamil Monthly) PUBLISHED ON 1st OF EVERY MONTH
REGISTERED WITH THE REGISTRAR OF NEWS PAPERS FOR INDIA UNDER No.42648/85
REGISTERED No.TN/CC(S)Dn/190/12-14. Licensed to Post without pre-payment under WPP No.TN/PMG/CCR/WPP-562/12-14

குஜராத் முசுலீம் படுகொலை குற்றவாளி!
டாடா - அம்பானிகளின் எடுபிடி! இந்து மதவெறி பாசிஸ்டு!
இந்தியாவின் ராஜபக்சே!

- மோடியின் முகமூடியைக் கிழித்தெறிந்து 22.09.2013 அன்று திருச்சியில் புரட்சிகர அமைப்புகள் நடத்திய பொதுக்கூட்டம்.